கணபதி துணை

கல்வளையந்தாதி

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சின்னத்தம்பிப்புலவர்

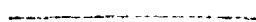
அருளிச்செய்தது.

இஃது

[illegible]

பிரசித்த நொத்தாரிசு

க. முத்துக்குமாரப்பிள்ளையால்

மயிலிட்டி

நல்லையாபிள்ளையினது

[illegible] யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

—

[illegible] வருடம் [illegible].

ஆக்கியோன் பெயர்.

செம்பொற துவட்டினிற்பாரதந் தீட்டியகோட்டினனைசீர்க்
சம்பக் கரிமுகன் செல்வனை வாழுஞ் சணைபதிக்கு
கம்பற் கினியமுற் சங்கத்த நூலென நல்லைச்சின்னத்
தம்பிப் புலவனல் லசதாசி மாலையைச் சாற்றினனே.

கணபதி துணை.

கல்வளையந்தாதி

காப்பு.

தார்கொண்டபூமல்லிகைச்சேக்கையிற்றும்பிசாலப்பம்புஞ்
சீர்கொண்ட கல்வளை யந்தாதி பாடத் திரைக்கடல்சூழ்
பார்கொண்ட பல்லுயிர்க் கானந்த மும்மதம் பாயுங்கும்பக்
காரகொண்ட கம்பக் களியானை முன்னின்று காப்பதுவே.

ஒன்று மிருசுடர் முத்தொழி னான்மறை யோதுமைந்தாய
நன்றாய வாறங்கம் யாவுக்குங் காரண நாதனுமாய்
நின்றாய்நின் கல்வளை யந்தாதி பாடவென் னெஞ்சகத்தும்
பொன்றா வருள்புரி வாயானை மாமுகப் புங்கவனே.

கறபக நாடர் பதின்சதக் கண்ணனெண் கண்ணன்றொழுங்
கற்பக வருசி யிடக்கண்ணான் றந்தமுக் கண்ணனன்றிற்
கறபக வேலெறி வேடனை வன்கல் வளைப்பதிவாழ்
கறபக நன்னிழல் சேர்ந்தார் கருக்கரை கண்டவரே. (க)

கண்டலம்போதைப் புளினமென் றோர்ந்துகங் கம்பதுங்கிக்
கண்டல மார்ந்து சிறகாற்றுங் கல்வளைக் கற்பகநின்
கண்டல மூன்று மெனையாள்பொற பாதமுங் காணவின்று
கண்டலன் போற்கண் படைத்திலன் வாசக் கமலத்தனே.()

கவானரம் பையஞ் சுரும்பு விரும்பு கருங்குழற்போ [சன்
கவானரம் பைக்குலம் போற்றிட வாழ்தல்கண் ணேனினிச்
கவானரம் பைங்க தலிக்கனி சிந்திடுங் கல்வளைப்புங்
கவாநரம் பைத்திகழ் யாழ்க்கூற றுமையருள் காதலனே.

அருளத் தனந்து சிலைகடை யானசுட ராழிகொள்ளை
யருளத் தனநதந் தெரியா வகைநிற்கு மைமமுகனின்
றருளத் தனநத வனஞ்சூழுங் கல்வளை யண்ணலடி
யருளத் தனநாம் வாழவானென முன்னினை யஞ்சிடுமே.

அஞ்சத் திரத்தன் முழவென வேகொதித தார்ததாப்பி
யஞ்சத திரததங் தகன்வரும போதன் னபயநடை
யஞ்சத் திரதத வழிவா ணயனத் தயலைபெறற
வஞ்சத திரத்தன் றனை வாசென் கல்வளை யானந்தனே.(ரு)

தனநதனந் தநதி மருப்டன்ன மாதா தரைவிரும்பு
தனநதனந தநசிசம் தண்டுறை தோறுமென் சஞ்சரிகந்
தனநதனந் தந்தியி பெண கல வளையவசங் கக்குழைகபா
தனநதனநதந்தமொண் முனென றுசெருசநதனி லுனனுமே.

சநதன மின்னுபொற கச்சணி பாரத தாதடம்ப
சந்தன மினனிடைப் பூவஞ்சிக் கொம்பன கையலுட்க
சந்தன மின்னலுற் றுளகல் வளையன றனகிடம்போரு
சநதன மின்னம வரககண டிலோமென்ன தாமதமே. (எ)

தாமதிக் காந்தச் சிலைபோன் மனதநினைத தந்தசைகா
தாமதிக் காநதகை மென்மொழிப பூமின நலமகனவே
தாமதிக் காந்தர மாகிநின் றேன்மைநத தண்ணிதழித
தாமதிக் காநதம் புகழ்கல் வளையநின் றுட்கஞ்சமே. (அ)

கஞ்சக் கரந்தனின் மூவிலை வேல்கும்பங் கார்முகஞ்சங
கஞ்சக் கரங்கதை மாதுள மேந்தி கவின்களம்பூ
கஞ்சக் கரம்பயில் வேல்வலவைக்கொரு காந்தன்பொன்னு
கஞ்சக் கரப்புலி கும்பிடுங் கல்வளைக் கைவரையே. (கூ)

வரையாரம் யாலன்ன தோணகை வாணி வலவைகண
வரையாரம்பார்சடையார்கலவளைவெறபவண்ணமுததேன்
வரையாரம் பாளிதப்பூட் கொங்கைமீதுவயுங்குவிதொய்யில்
வரையாரம் பால விழியா ளிடையின் வறுமைகண்டே,

கல்வளையந்தாதி.

மைக்கண்ட னேறிய தேரச் சுறுக்கும் வரதன்வெந்தி
மைக்கண்ட நம்மையொட் டாவைங் கரதன்னைல் வா
மைக்கண்ட வாளா யார்குடையு மடுவினைமா [மி...
மைக்கண்ட னீழலிற் சங்கினுந் தென்கல் வளையபதியே

கல்வளை யாச விரும்புநெஞ் சேகை யரோடுறவா
கல்வளை யார்சுனை வாயாக காம்பல்செங் காவியின்பக்
கல்வளை யாா நிலாவீச விள்ளுங் கழனிசூறுறுங
கல்வளை யானங் குசபாச மேந்துங் கான்புகழே. (கஉ)

கரும்பனை யதனைப் பூவை மிடந்தசெங் கண்விடைப்பா
கரும்பனை யதனுவகிதாகத்துடல்போாதககடவுண்மொழிக்
கரும்பனை யதன்கை மாங்கனி வாங்கிய கல்வளைமா
கரும்பனை யதனை யானமற வேனபுன கவிதைகொண்டே

கவிநாய கன்றிடு வாய்க்கிரைப் பண்டங் கறையிரதக்
கவிஞாய கன்மக் குடம்பையை வீக்கியென் கணபயன்
கவிநாய கன்றெழும ராமன் கொலைப்பவங் சாய்ந்திடுதுங்
கவிநா யகதிருக் கல்வளை வாழுங் கணபதியே. (கச)

கணைத்தலை வன்குழவிப்பிறைக்கோட்டனகதிர்மணிப்பைங்
கணைத்தலை வன்னச் சராக்கச் சரையன களமரில்லங்
கணைத்தலை வண்ண வளையூருங் கல்வளை காணிலரைக்
கணைத்தலை வறபகை முனபணி மானுங் கருதிடினே. (கரு)

கரியான னத்தன்றெழுபதம்வேண்டிற்கண் ணார்பவஞ்சங்
கரியான னத்த மவர்க்கிழைப் பாங்கடற காசினிக்கோர்
கரியான னததம் புரிகோட்டுக் கல்வளைக் கன்னமத
கரியான னததன புகழ்பாடி யுள்ளங் கசிந்திடுமே. (கசு)

சிந்தா மணிசென்ற லன்றி னிலாப்பகை செய்யவணி
சிந்தா மணிமுலை வாடின னேழு செகமளந்த
சிந்தா மணிதுள வன்றேடு கலவளைச் செய்யவருட்
சிந்தா மணிவரக காணேன் பயோதரச் செல்லினமே.

தரங்க வளக்க ரொலிவே யிசைநனி தாக்கத்துப்ப
தரங்க வளக்கரிக் கொங்கைக குதவிலன் ருரைசிரந்
தரங்க வலைப்பட வென்னை விடாமத தந்திசொல்லந்
தரங்க வளககல வளைப்பதி மேவிய தற்பரனே. (௧௯)

பாசங்க முத்தமிழ் கல்லா வெனையளைப் பாவிதிகம்
பாசங் கரவென்று மெய்ந்நொந்து பெற்ற பலனன்றுதா
பாசங் கமவுயி ருகநயி ராய பரஞ்சுடரே
பாசங்க மாறந் தணாபோற்றுங் கல்வளைப் பண்ணவனே.

அவலம் புரிமுக் குறும்பைந்து பூக மடக்கிமென்று [ய்
யவலம் புரிமலர் தூய்த்தொழு தேதத வருண்மெய்யர்மே
யவலம் புரிமருப் புத்தக ரூரு மறுமுகன்முன
னவலம புரிவயற் கல்வளை யாலயத தாதிக்கனே. (௨௦)

கிச்குடையானடியைப்போற்றிப்பூவலஞ்சென் றுசெஞ்சோ
திகருடை நீழலின மேவந்த ணீாசெப்பு வீரெனறன்பா
திக்குடையான்கல்வளையான்சிலம்பினிறநேண்பண்ணையோ
திக்குடை யோதிச்செங் காலியுங் காளையுஞ் சென்றதுவே.

வேதா ரணிய் முறைவேயின் முத்தருள் வேழமுய்ய
வேதா ரணியம்பொ ருடேத்து கல்வளை வெற்பண்ணமே
வேதா ரணிய மலைதிருக கோயில் விளங்கநின்பால்
வேதா ரணியந்த காரநம் பாலில் விதித்தனனே. (௨௨)

தனையா யதுவிய தந்தையில் வாழ்க்கை தணந்தருட்சிந
தனையா யதகந் தணினின்று செய்யுந் தவதகிர்வெண்டந்
தனையா யுதநி டகிலம் பாட ாந் சதுர்விதவே
தனையா யுதன்றெழுங் கல்வளை யானைச் சரண்புகுமே.

சரநதண் டருமல்ர்வேண்மை னன்செந்தமிழ்க்கலைபஞ்
சரந்தண் டலையிற் கிளிதேருங் கல்வளை தங்கிடுகுஞ்
சரநதண்ட பாணி யழகினைக காணப்பொற முமைவா
சாந்தண்டர் போல வினமயாத பார்னவயைத த்ந்திலரே.

தநதனந் தாமரை வெற்பிரு ணோரிடை சாய்நடைபா
தந்தனந் தார்க்குழல் யாமள கோமள சாமளப்பெண்
டந்தநந் தாபணை நெல்விளை கல்வளை தனனிலொற்றைத்
தநதநந் தாவிளக் கேயெனப் போமிருட்சமயந்தமே.(உரு)

சம்பந்த மாவினைத் தென்னவற கியந்தவன் ருங்குமருட்
சமபநத மாமுனி பாமாலை சூடி தருபொருண்மா
சம்பந்த மாலம புனைசூழுங் கலயளாத தநதிவெமபா
சமபநத மாமையென பானீக்கி வாழ்வுசம் பாதிப்பனே.

பாலை வனநதநதைக் கியாரளிப் பாரென்று பன்னினளோம்
பாலை வனசதடாங் காககண்டு வெடகும படிவநதமின
பாலை வனததகன் றுளகல வளைபபர மானநதன்றன்
பாலை வனததள வுமமன மிலாமிற யைதபைதநதே. (உஎ)

தைக்கும் பகழ் யுடல்பாய் தறுகட் சயிலம்வநத
தைககும பகன தனததீகண டெரெனிற சாறறிடுமே
தைககும் பகனன்முன ஞானபபந தாடித தகாததுராஞ்சி
தைககும பகவனறென கலவளை வாசன் றடமலைககே. ( )

மலைவல் லியமபிரி யாநதிலலைக காவுறை மாமதங்கி
மலைவல் லியமபிள நீரின பயோதரி வாணிமைய
மலைவல் லியம்பிலங் கானமுளை கல்வளை வாணன்பொங்க
மலைவல் லியமயா வையயானெய் யாமுன வரவல்லையே.

வரம்பல வனபருக் கீவா ரெனக்குமெய வாழ்வுதரு
வரம்பல வனகொன்றை மாலிகை யாசதி வளைநதகற்ற
வரமபல வனபெறற மாதஙக வானனா மளளர்செயயும்
வரமபல வன்றுண் டலாமூடிந கல்வளை வானவரே. (௩0)

வானஞ் சலஞ்சலத் தியொலி மண்மயங் காவுயிர்போ
வானஞ் சலஞ்சலம் வாதிடுங் கூறறுயர் மாறறவரு
வானஞ் சலஞ்ச லெனவுரைப் பான்கல் வளைப்பதிவாழ்
வானஞ் சலஞ்சலக் கைததல மாறன் மருமகனே. (௩க)

மகரந் தவள மலாச்சோலைப் பொங்கரின வான்குளிரி
மகரந் தவழ்கல் வளையாகு வாகன வல்லவைவா
மகரந் தவள மருப்பானை வேங்கை மடங்கலெண்கு
மகரந் தவளைபுள ளாறுலு றினளை மறபபரிதே. (௫௨)

அரவம் புலிங்க வனறகண்ண வென்றரி போற்றச்சிலம்
பாவம் புலிபணி கேட்பமன முடி யருண்மதலை
யரவம் புலியணி கோடீரன கல்வளை யணணல்கண்ணே
யரவம் புலிய குணத்தா ரெனிறு மவாமுததரே. (௫௫)

சரப்பணி யாரம் பலபூண்டு சேர்முதுற முனைதறசூழ்
தாபபணி யாரைத தடிநதுல காழ்தலிற சாக்கரைசசூந
தரப்பணி யார மமுதுசெய் வோனகல் வளைகதலநதா
தரபபணி யார்வதுதொடுஞெசெயது வாழத றகவுடைதகே

தகரங் கமழருந் தளந்தரளத்தள வின்னகையீா
தகரங கமலன மணககோலஞ் செய்த றடாதிருபா
தகரங கமலஞ் சிவநதோன் மநகன் றவமறறபா
தகரஙகண் மேவருங் கலவளை யாளமலைச சாரலிலே. ( )

இலங்கை யிராவணன் சண்டயன் டமபட வெயசரம்ப
யிலஙகை யிராமன கடதாரை சிநதி யிரணடிருகோ
டிலங்கை யிராவதன முழகல் யளையா னெனினமுத்திவா
யிலங்கை யிராது கடைத்தாடி றபயிப்ப னோம்பனே.

அம்பலங் காசில் வயல்சூழுங் கல்வளை யைங்கரனுட்
டம்பலங் காசியென முயகேளவர் பின்செ லவர்மநலா
யம்பலங் காசின் முலையாணி ரைசநத வாசறபபொன்
னம்பலங் காசிசென றேவா தரவென் னருஞ்சொர்க்கமே.

கமண்டலம் பாறகரன போனாழி யேந்தங் கடவுளர்நா
கமண்டலம் பாதளங் கைகூப்பு தாளென று காட்டுவையர்க்
கமண்டலம் பார்க்குமுய் யானம் வளைக்கும் கழனியிறசங்
கமண்டலம் பாய முழங்கிடுங் கல்வளைக் காரணனே(௫அ)

காரண வாத திரிசூல பூத கணேசவன்பா
காரண வாததென் கல்வளை நாத கடம்பணிவா
காரண வாத முதலைநந் தினைவைத்துக் காததழிக்குங்
காரண வாத நடநகை யுலாவுங் கலகத்திலே. (௩௯)

கலகத் தமரத திரையின் றுயரைக் களைந்தருட்ச
கலகத தமர கதகசம்பி யாறசெய் கடுக்கைபுல்ல
கலகத் தமரளி வாழ்சோலைக் கலவளைக் கறபகவென்
கலகத தமரவிந தத்திருக் காலெநதக் கால்வைப்பதே. ()

வையத திருக்கை யுவப்பா னெகினம் வளைமணிக்கு
வையத் திருக்கை கயிலையில் வெண்மங்கு னோர்கலவளை
வையத திருக்கைப் பரியாககிம்பிளளைகரு மானனையார
வையத் திருக்கை யயாநதாளென றோது மதுகரமே. (௪௧)

கரவடம் பத்தி யிலார்க்களிப் போயிருள் காய்நதிடும்பாற
கரவடம் பரதி யொளிபாய முலைச்சங் கரிபெறுமைங்
கரவடம் பததிாக காறுஞ்சு மாணமரு காசநதரசே
கரவடம் பததிரட் கல்வளை யாயெனைக் காததருளே. ()

அருநதுகிக கையமில் கறபீந்த மேனை யசலவரை
யருநதுகிக் கைக்கு மகளாயப் பிறநதிடு மனனைவிட
மருநதுகிக் கைபபுனை கூறைப் பிறுகி யருளகலவளை
யருநதுகிக் கைககுனற மேயடி யேனுன் னடைக்கலமே

அடைக்கலங் காவெனற போக்கினி யான்மட வன்னக்கண
மடைககலங் காரஞ் சினையென றணைகல் வளைவரைவா
யடைக்கலங் காட்டுந தனதநீா விரகக மலப்பொன்னி .
லடைககலங் காக்கவென்றெனறு குணதிசையாவதுவே

வனத்தானை யன்றெழு மம்மானை யம்புலி மானணிசெவ்
வனததானை யனன வயறகல் வளைப்பெரு மானைமறை
வனத்தானை யனக் கனைமலை மான்மரு மானையைம்பூ
வனத்தானை யன்புசெய் வார்முலைப பாலை மறந்தவரோ. ()

தவராக மாதன கச்சிலை கோலிபொற் றுளபெறமைத்
தவராக மாக விடந்தவன் சாபந் தவிர்த்தவன்மா
தவராக மாகநற் காமுரல் கல்வளைத் தந்திரனமா
தவராக மாகரன கண்ணுறு பூங்கொன்றைத் தாமத்தனே.

மத்தன பராபரை சிராட்டு பிள்ளை மணிமந்தர
மத்தன் பராவிச் சிவநிடு சேவடி வாயந்தபந்து
மத்தன் பராகவெண் ணீறணி கலவளை வானவனு
மத்தன் பரான வான்றோ கயிலையில் வாழ்பவரே. (௬௭)

பவநம் புயர்தொண்டர்க கிலலாமை யாக்கும் பரன்கனனீ
பவனம் புயங்க முடியோந்து மண்விண் படிவன்கருப் [ர்
பவனம புயலளக குங்கல் வளைபதி மீதிலுறை
பவனம் புயன்றொழும் பாதாம புயனெம பந்தெயவமே.

பரமாநந தககன மழைமாரி காத்திடும் பைங்கனகாம்
பரமானந தக்கந் தாவிந திராணி பதிய யனும்
பரமானந தக்கல் வளையதத னுத்தம பத்தாசித்தன்
பரமானந் தபபிள்ளை யார்துணைச் சேவடிப் பஙகயமே,

பங்கைய மாலை யளிக்குழல் வாயமுலை யனமொழிகோ
பங்கைய மாலை யனையாட் குதவரன பாலனறப
பங்கைய மாலை யலர்கல் வளைக்கண் பரிநதொருகூ
பங்கைய மாலைபந தொட்டியற் றுரெய் யடியுபவரே (௭0)

வருந்தும் பிறவி யலைவாரி நீந்த மதுவிளைக்க
வருநதும்பி வீழமலர்த தாடபுணை நாகன்னல் வான்கதிர
வருநதும் பிரகாசப் பொற்றேர் நடுக்கும் வளக்கல்வளை
வருநதுமபி மாமுகத தையாமெய யாருண்ட வணடியனே

வண்ட மருங்குலை யான்மரு கன்கல் வளைசசிலம்பா
வண்ட மருங்குலை ஞாளியு மாறு வருமதாவாய
வண்ட மருங்குலை விற்கொண்ட வேட்டுவர் மாவலிது
வண்ட மருங்கு லிளவஞ்சி பாலல்லின வாரலையே. (௭௨)

வாரிக் கடுக்கை யணியண்டர் சொல்ல வரவெனைநீர்
வாரிக் கடுக்கையி னூற்பாவி யீர்கண் மனத்துவைத்தேன்
வாரிக் கடுக்கைமென் றூன்றுஞ்ச காமயி லாடக்கண்டு
வாரிக் கடுக்கைசெம் பொன்றூற்று கல்வளை வாசனையே.

வாசவ னந்தர நாட்டோர் திகிக்கு மரக்கலுழி
வாசவ னந்தற்கு ஞானோப தேசம் வழங்குமெய்யா
வாசவ னந்த வளவளை சேர்கல் வளைப்பதியின்
வாசவ நந்த்ர விபோதுன் றுடலை வைத்தருளே. (௫௪)

அருககரைக் கன்ன நெருங்கல் வளைய னருகிதழி [நே
யருக்கரைக் கன்னங்கை யைத்தநரை யாயுடை யான்வினை
யருக்கரைக் கன்னலிற் றீரப்பாண்வரைமின்ன ராமணிப்பை
யருக்கரைக் கன்ன நடைக்கென்ற னாவி யகன்றதுவே.

அகம்பத்தர் நெஞ்சமுங் கல்வளைக் கோட்டமு மானவன்றீ
யகம்பத் தரைச்சங் கரிதரோன் மருரானாண் டாழிவெள்
யகம்பத் தரொன்றளி யூதாத பூவிறைத் தன்புருகி [ளி
யகம்பதத்தர் தாம்பெறும் பேறப னூலு மளப்பரிதே. (௫௬)

அப்பா தகமல நீக்கிச் சிலம்பிசை யார்த்திடுங்கோ
லப்பா தகமலம் பூசித்து நேசிக்க வன்புதவா
யப்பா தகமலங் கார்வயற் கல்வளை யாதிபொன்று
தப்பா தகமலந் தாங்குஞ் சடைக்கரு ணாகரனே. (௫௭)

கருவாம் பாயயி னைக்கியர் தூறுகற் றுச்சுற்றுப்ப
கருவாம் பாயப் படலன்ன மேகல் வளைக்களிற்றைக்
கருவாம் பாய்ந்துகண் டோர்காட்டுதுபத்தின் கற்றையள
கருவாம் பாயதுண் டாலிக்கு மாலிக் கனமல்லவே. (௫௮)

கனஞ்சஞ் சரித்திடும் வண்டலை தண்டலைக் கல்வளையே
கனஞ்சஞ் சலமுற் பாசா டவ்வெளி கண்டவனேங் [டி
கனஞ்சஞ் சரிசொலும் வேற்கண் ணிடைச்சுக் கருங்குழலு
கனஞ்சஞ் சரிக்கு களைநீ நிருக்கக் கடனல்லவே. (௫௯)

கடம்பிடிக் குங்கமஞ் சூன்மா லளந்திடுங் கல்வளையான்
கடம்பிடிக் குங்கர டத்தறு கட்சிறு கட்களிறு
கடம்பிடிக் குப்புய னீருட்டு வெஃகுபநங் காமர்வஞ்சி
கடம்பிடிக் குங்கணைகள் காதள வோடிக கதித்தனவே. ( )

கதிரைக் கடவுள் குருமானை மேவச்செய கங்கணநா [நெற
கதிரைக் கடலொலி போன்மள்ள ரார்த்துக் களைநதசெங்
கதிரைக் கடைச்சியர் போரேறறுங் கல்வளை யாய்ககனக்
கதிரைக் கடவயிற் றாப்பாயென் றல்வருங் கையலமே.

வாச்சந் திரனெனுஞ் செந்தழற் பந்தம் வழூர்துநற
வரச்சக திரணதகின் மாறறுங் கடாசல மங்குலுலா
வாச்சக திரதில கம்வளர் கல்வளை மானுயிர்க
வரசசந் திரவி னடநரா னுணவெனா வநததுவே. (சுஉ)

வந்தனை யன்பர் மனத்தூன் டைபடு மாதங்கங்க
வநசனை யன்றுகொன ரேணமுக நாபிகண வாய்கரஞ்சி
வந்தனை யன்பணி கல்வளை யான்வரை மனனவனி
வநதனை யனறெனின் மானுயி ரம்புலி மாநுணணுமே. ( )

மான வலக்கண்ட வாவினைப் பஞ்சினை மாய்ச்சம்பவ
மான வலக்கண்டை மாவுரி யான்வன சப்பததகின்
மான வலக்கண் டரிததோன் புகழ்கல் வளையிறபெரு
மான வலக்கண் டகர்க்கொழிப் பாயென மாலறுமே. ( )

மாலை யனங்கங் கரியோன் பரம்பெரி தன்றுமன்றின
மாலை யனங்கங் கைவார் சடிலேசன் மகலைகொன்றை
மாலை யனங்கங் கணைவெங் கணபண வாளரவன்
மாலை யனங்கங் குலாங்கல் வளையிரு மாதவர்க்கே (சுரு)

இரும்புண் டரவெண்டு கண்மணி மந்திர மெய்தன்பரா
யிரும்புண்ட நீரெனத் தற்சேர்க்கு நாதனை யிக்குநெறப
யிரும்புண்ட ரீகமுஞ் சூழ்கல் வளையனை யெண்ணிப்பன்னி
யிரும்புண்டருமயிறறென் றிசைக்கோன்பின்னையெனசெய்வடே

வன்னி களங்க னரிமா றுதிக்கு மலைமகள்கை [ற்ற
வன்னி களங்கனி யென்றெண்ணு கண்டன் மகிழ்ந்துபெ
வன்னி களங்கப டற்றோர் பிறவி வலைபபிணியாம்
வன்னி களங்களை யுங்கல் வளைக்கும்ப மாதங்கமே. (சுஎ)

தங்க மலையதி னல்வேதப் போலி தனைவரைமா
தங்க மலையச மேழ்காதம் வாசந் தருங்கல்வளை
தங்க மலையம் பிகைச்சுமரா வெனறு சாற்றிறசந்த
தங்க மலையருமை பாக்கொம் பிரண்டுந் தருவிப்பனே.(சுஅ)

தருமந்தக் காரிடந் தாககிடு மாமுகன் சந்தனப்பூந்
தருமந்தக் காலசை கலவளை வாசன்றன் றாட்டினின்மா
தருமந்தக் காலமுந் தப்பாமற சாரதி தாரைத்துளி
தருமந்தக கார்முந்த முனறோர் கடவுதல் சால்புடைத்தே.

சாலிக்கு வாலிக்கு வெங்கணை யேவித தயங்கியபாஞ்
சாலிக்கு வாலிய தூசருள் கோலமுன் றுங்குபொறை
சாலிக்கு வாலிப மார்க்கண்டர்க் கீந்தவன் றந்தமைந்தன்
சாலிக்கு வாலிக்கு வான்றவுங கல்வளைத் தானத்தனே.

தான வரங்கம்பங் கஞ்செய்யுஞ் சாரங்கன் றூழுமுத்தித்
தான வரங்கது வாவேற் குமரன் றமைமயமழைத்
தான வரங்கம் பலததான் றருகளி றேகலவளைத
தான வரங்க ளுதவாயென் சிததத் தறியினின்றே. (எக)

சித்தம் பரமுத் தலைவேலன் யாம்பரை சிக்கெனவி
சித்தம் பரமுத் தரிகங்கொண் டோன்மைந்தன செய்யிற்பரி
சித்தம் பரமுத்த நாகொன்று கல்வளைத் தேவையுன்னுஞ்
சித்தம் பரமுதத ராவாருக் காகுஞ் செயத்தம்பமே. (எஉ)

தம்பஞ் சுரதஞ்செய் யாதின்ற சேய்தொழுந் தூளினன்கீ
தம்பஞ் சுரமிழற் றுஞ்சோலைக் கல்வளைச் சாரலிற்பா
தம்பஞ் சுரத்துபூ படச்சேக்கும் பொற்கொடி சற்பத்தினி
தம்பஞ் சுரருண்டி போன்மொழி தேன்குழ றுனேங்குமே.

கும்ப னகத்திய னூலளந் தோகொற்ற வாகல்வளைக்
கும்ப னகத்திற் கனகா சுரறசெற்ற கோளரியே [வாய்க்
கும்ப னகத்தின் சிறகரிந் தோன்றெழுங் கோன்வெற்பின்
கும்ப னகத்தின் புலிதாங்கி யோகுறைந் தாய்புயமே. (எச)

புயங்கந் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு சிலம்பிசுற்றப்
புயங்கந் தமைந்து மடக்கிச் சடம்புற்று மூடவெம்பேய
புயங்கந் தரத்தக்க கானுறை மாரவப் போதர்கசன்றம்
புயங்கந்த நாறிடுங் கல்வளை யானடிப் போதரிதே. (எரு)

அரியா தவனிந் தளகேசன் வானயி ராயதந்தி
னரியா தவனிறைஞ் சுந்தாட் பதுமமண் டாயிறப்பை
யரியா தவனி மலக்கல் வளையுறை யதுபொய்யாக்
கரியா தவநிலை யார்க்கெளி யாலென் னகப்பொருளே. (எசு)

கப்பணத் தந்தமில் வெஞ்சூராட் டோனுடன் கார்விடநா
கப்பணத் தந்த வரைக்குற மாதின கருத்துறவா
கப்பணத் தந்தக கரியாயவந் தோராக்கிடங் கஞ்ச சதிர
கப்பண தந்தவழ செயறொறு மாமூரல கலவளையே.

கல்லார மூரற்பெண் ணுக்குயிண் ணுக்கணைக் கண்ணனெண்
கல்லாரஞ் செங்கழு நீர்வாவி மேவிய கல்வளையாங் [ஞாங
கல்லா ரருவியங் குன்றத்தி னேற்றன கணவர்பொன்னே
கல்லாரம் பூமுருக் கென்று ரறிந்திலன் கான்மயிலே. (எஅ)

கானகத் தானத்தி சூழிலங் கேசனைக் காய்ந்துவெண்மை
கானகத் தானத்தில் வீழததரன் சேயவளை கான்றமுந்தங்
கானகத் தானத் திருள்சீய்க்குங் கல்வளைக் கட்டுபின்னற
கானகத தானதந் யென்றேத்தி னென்பவக் கட்டறுமே.

கட்கஞ்ச மள்ளர் களைகளை கல்வளைக் கத்தன்றறு
கட்கஞ் சனைவதைத்தோன்மருகன்வரைக் காவண்மின்னே
கட்கஞ் சனப்புயல் பொங்கா லகால கடுவடுவேற்
கட்கஞ் சழானம் வரைப்பா யிருதொழில் காட்டரிதே.

பாக்கர விந்தறக் கொன்றோனை பெருவழு தேவெயகொலை
பாக்கர விந்தம் பயில்வன நீதண்மி னென்றுகே
ளாக்கர விந்தன கலந்தோர் மணிகையி னுறைகல்வளை
பாக்கர விந்தம் புனைவோர்க் கொலிக்கு மாவங்களே.

வங்கங் கணவர் திதிசேடப் போனதென் வாய்ந்தபிலே
வங்கங் கணச்சி யுடைசருங் கடநானி வாரந்தநற
வங்கங் கணவி மடைதசது தெனசல வளையிலர
வங்கங் கணனகிரி யன்னுள்பொன னங்க மருவுறவே.

மருகாலி னுறிடக் கேங்குழு வாலையம் வாசங்கொள்ள
மருக்காலி பூம்பண்ணை நாரிடுங் கலவளை வாசோனை
மருக்காலி யன்ன வளைபபா டிலாகலி வாணரெனக் [தா
மருக்காலே பாடிவோர்த் தாலெனப் பாடோ மாதரையே.

சரைக்குந் ததிக்குஞ் சனிவாயங் காந்து தயங்கியமந்
தரைக்குந் தவாளி தனுவாங்கு மால்பணி தறபரனைமந்
தரைக்குந் தளக்கஞ்ச மானமகிழ் கல்வளை தங்கியநா[யே
தரைக்குந்தன முனனவளைபபாடலா கொள்வர் சங்கதம.

சங்கர னுட்டத் திண்டுஞ்ச நாறபொறிச் சர்ப்பம்வன
சங்கர னுட்டத் தலாதசோன றுயிலவடந தணடரனு
சங்கர நாட்டயில் சோவஞ்சி கல்வளைத தநதியங்கு
சங்கர னுட்டன்பி னன்பகண் டாயென் றனதுயிரே.

தனக்காக்கை யன்றி வழங்காரைப் பாடித் தளர்பசிய
தனக்காக்கை யுண்ணு முடல்வீக் கிடச்சலித தேன்சிலையே
டனக்காக்கைபோக்கியநோக்கினன் மைந்தரண்காரிணைச்ச
தனக்காக்கைந் நீட்டுதென் கல்வளை யனபர் சகாயததனே.

காயப் படவு துளங்கிச் சிலேட்டுமக் கால்விசைத்துக்
காயப் படவு முடியுதை யோமலர்க் காவணமா
காயப் படவுயர் கல்வளை நாத கரியுரியே
காயப் படவுமை காதல னின்ற குமரனுசனே (அ)

மஞ்சரிக் கண்ணிமின் வேணியன் கல்வளை வாசன்மணி
மஞ்சரிக் கண்ணிய சாபத்தை மாறறும் வரதனவெறபின
மஞ்சரிக் கண்ணிப் புயத்தாய மனங்கலங் காயின்றுநீ
மஞ்சரிக் கண்ணி நகைக்குடைந தாயுன் மனததுரமே. ()

துரங்கந்தந தாவளந தேரா ளெனும்படை சூழ்ந்திடுஞ்சா
துரங்கந தரணி படைசதிந்தர லோகமுந் துய்ப்பரிதோ
துரங்கந தனிலுறை மாலேத்துங் கல்வளைத் தும்பிகறசிந்
துரங்கநதவேடுணைக்கன்பானமெய்த்திருத்தொண்டருக்கே

அருமநத மாருதத் தேரோனகு மைத்துன னுனபிரா
னருமந்த மாமுகன கல்வளை யானவெறபி னுடைவரை
யருமநதக் கார்க்குழன் மாலையும் வாடின தையமில்லை
யருமநத மானுக்கிருப்புவெள்ளே றுடையான வையமே,

வைப்பர சத்தி யுரியா னிடத்தின மகிழ்தருபார்
வைப்பர சத்தி திருமுலைப் பாலுண்ட வாயனமத
வைப்பர சதநி செறிநதிடுங் கல்வளை வானவர்கோ
வைப்பர சத்தினம் பெறமுராற ரூர்துயர் மாநிலததே. ()

மாவாரணமெனக்கொண்டோன்விழிபட்டுமாய்ந்தவெங்கா
மாவா ரணங்க ளொருநாலு மேதரி வணங்குமநத [கண்
மாவா ரணங்கல் லளையானந் தான்கொன்றை மாலையெங்
மாவாரணங்கினையென்செய்குவாயமலர்வாளிகொண்டே,

வாள முருக்கிதழ் வல்லவை சேர்கல் வளையிற்பிர
வாள முருக்கித வேணிடன் வெற்பின மதித்தசகர
வாள முருக்கு முலையாய் மலர்க்கரங் கொண்டுசுர
வாள முருக்கயி னோர்வாரி பொத்துதன் மற்றரிதே.(கங)

மறகடந் தாவருங் காமேவு கல்வளை வாசன்வெங்கா
மறகடந் தார்புகழைங்கரன வெற்பிலவன பார்த்தனுடன்
மற்கடந் தானகட் டழல்குளிர் தீச்சுர வாரியென்று
மற்கடந் தாங்கிய கொங்கையெவ் வாறு மருவினளே. ()

[illegible]ங்கணி யார்சம் மலரோடை பொருந்து வயினிடத்த
[illegible]கணி யாரெனச் சோதிடரு சொல்லினர் வானிட
[illegible]கணி யாதுசெய் வாணம விதிவசம வல்லவைவா
[illegible]ங்கணி யாமமந்தா கல்வளை வாசமலேயகந்தே. (கூ[illegible]

கூ[illegible] சாலிகை யார்க்குங் குழகரும் பேயுயர்மா
[illegible]றா காலத [illegible] வந்து கன்னியம்பூ
[illegible]று காலுங் [illegible]வியாளி யாரா[illegible]ரைந்தவே
[illegible]று கால்வரும் கல்வளை வா[illegible] காண்வெறுபிலே (

[illegible] மாதுமை மேவிய கல்வளையான்
[illegible]வரு போதிப் படைக்கல மேவிவரு
[illegible]பெரு மானைப் புகழ சற்றிடச்சி
[illegible] குயிர நாப்பெறற காரணமே. (கூ[illegible]

[illegible]ரப் பிணைவிழி வல்லவை பாலமர் கல்வளையான்
[illegible]பப பிணையென வெகுநின றேனவெறுபிற காமரந்
[illegible] பிணையற கருள்வஞ் பாறசனனியீரபொறியாதே
[illegible] பிணையொன றுவந்தானைடோசொலலுங்கணடது.

கண்டால [illegible] பெருமா னுவகிய கான்முளைபுன்
கண்டால் [illegible] கைதறு வானனை கல்வளையினை
கண்டால் [illegible] கரத்தானைக் காணத் தொழப்புகழக்
கண்டால [illegible] கைதலம் பெறறேனறறேனென் கனாவுயவே

[illegible] சாங்கிர மால்சாபந் திரக்திடுங் காரணமென் [றே
[illegible] ந்திரமொருச்சுறறேனு புனமாலைககொள்ளவே
[illegible]கட தருமலர் கோவையெசய் நாருங் கவினுமன்றே
[illegible] தரள மணிமாடக் கல்வளைக் கற்பகமே. (க00

கல்வளையந்தாதி முற்றிற்று.

முருகன் துணை

தணிகை அந்தாதி

வித்துவான் அ. மு. பரமசிவானந்தம்,
ஆசிரியர் 'தமிழ்க் கலை',
ஆண்டர்சன் உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்,
காஞ்சீபுரம்

சாது அச்சுக்கூடம்
இராயப்பேட்டை
சென்னை
1938

உ

முருகன் துணை

பதிப்புரை

கலைதனைப் பயின்று என்றுங்
கலைதவில் மனத்தரா போற்றுங்
கலையணி பவற்கும் நல்ல
கலையணி மகட்கு மாங்கோர்
கலையுணா மகவாய்த் தோன்றி
கலைபயில் பவரைக் காத்தான்
கலையரு ளருஞ்செல் வம்மே
கலையணி வள்ளி காந்தன.

தண்டமிழ்த் தெய்வமெனப்படும் செவவேளிணையடியின் அருள் வேண்டி வழிபடும் அடியார் பத்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிகள் பல. அவ்வாண்டவன் மேலுள்ள பேராக காதல் வயப்பட்டயானும் இச்சிறு நூலை எழுத அவாத் கொண்டேன். 'முத்தமிழால் வைதாரையும் இங்கு வாழ வைப்பான்' என்று அருணகிரியார் கூறியபடி அம்முருகன் தமிழ் மொழித் தலைவனாமையின், அதில் வைதாலும் வாழ வைக்கும் வன்மையாளன். எனவே, என் சிறு கவியும் நலம்பல பெறுவிடினும் என் மனத்திடைத் தோன்றிய நெகிழ்ச்சி மலர் இதுவே யாகும். இம்மலரைக் கனித் தமிழ்த் தலைவனாந் தணிகைக் கந்தப்பெருமானது பாதப் போதுகளுக்கு அணிகிறேன்.

அ. மு. பரமசிவானந்தம்

உ

முருகன் துணை

தணிகை அந்தாதி

எங்கும் நிறைந்த இமையவர்தம் பெம்மானே
மங்கை இருவர்தம் மன்னோய்—கங்கைசேர்
சங்கரனார் பெற்ற தமிழ்த்தணிகை மாமலையாய்
எங்களைநீ காப்பாற் றுவாய். 1

வாயார நின்புகழை வாழ்த்திப் புகழ்ந்துநிதம்
தாயாக உன்தணிகை சார்ந்திட்டேன்—பேயனென
என்னைநீ விட்டாலும் என்று மகிழ்ந்தாலும்
உன்னின் அருளதுவே உண்டு. 2

உண்டும் உறங்கியும் உன்மத்தன் போலெங்கும்
பண்டன்று மின்றும் பரந்திட்டேன்—அண்டருடை
பொன்கொழிக்கும் நற்றணிகைப் புண்ணியனே எந்நா
அன்பருளத் தின்ப அருள்தா. [ளும்

அருளைத் தரவேண்டி அண்டருடன் ஏனோ
பெருமைப் பதம்பணிந்த பெம்மான—உரிமையுடை
மைந்தன் எனையேற்று மாதணிகைச் சேர்வித்தே
உய்தற் குரியவழி ஓது. 4

ஓதா தொருநாளும் உண்மையனே நானறியேன்
வேதா தனைவென்ற வித்தகனே—போதால்
தினமும் உனைப்பரவி செல்வத் தணிகை
மனதில் பெறுவித்தேன் மன. 5

மன்னாய் மலைகடலாய் மாபொருளாய் நின்றருளும்
என்னாய் என்னுடைய இன்பொருளாய்—கண்ணான
நற்றணிகை வாழ்வாய் நவில்வார் உளப்பொருளாய்
உற்றவனே உண்மையெனக் கோது. 6

உண்மையென உன்பாதம் ஒன்றே நிலையாகத் [யடை
திண்மையுடன் சித்தத்தில் சேர்த்திட்டேன்—தண்மை
போரார் தணிகைப் பெருமலையில் உள்ளவனே
நேராக என்முன்னே நில். 7

முன்னின் றுனைப்பணிந்து முக்காலும் போற்றிசெய்தே
என்றும் இருக்கின்றேன் என்இறைவா—குன்றமெலாம்
உன்னுடைய தாக உயர்தணிகை வாழ்வாக்
மன்னும் மனமுடைய வா. 8

மணமொன்று போதாமல் மற்றொரு மாமணமும்
குணமென்று கொண்டிட்ட கோனே—அணிதணிகை
தன்னை மறவாத் களையனையும் உன்னடியில்
என்னை இணக்கிவிட் டாய். 9

ஆய்கின்ற அன்பருளத் தன்புருவாய் நின்றென்றும்
பெயும் கருணைமண்டிப் போமுகிலே—நீயுமொரு
வள்ளி பொருட்டு வளர்தணிகை கைவிட்டே
உள்ளிப் புறப்பட்ட தேன் ? 10

ஏனோதான் உன்கருணை என்மீதில் வாராது
கோனேயாய எங்குநிறை கொற்றவனே—வானாடா
கோவளித்த செல்வியுடன் குன்றத்து வள்ளியுடன்
தேவார் தணிகை வந்தாய். 11

வந்தாய் இருந்தாய் வளர்ந்தாய் அடியார்தஞ்
சிந்தா குலந்தீர்க்கும் சேவலனே—உய்ந்தேனியான்

உன்னருளைப் பெற்றேன உயர்தணிகை வாழ்வுற்றேன்
இன்னருளை ஏற்றுடனே வா. 12

வாவா வளர்தணிகை வண்டமிழ்சேர் கோமானே
தேவா எனப்போற்றத் தேராமல்—நீதானும்
பேசா திருந்தால் பிழைஅகற்றி மெய்ம்மைவழி
கூசாமற் காட்டுபவர் கூறு. 13

கூறாய் ஒருவார்த்தை கூறிநிதம் உன்பாதப்
போராய் தினம்படிக்கும் பெற்றிமையேன—ஒருநாளும்
உன்னை மறந்தறியேன உன்தணிகை விட்டறியேன
என்னைநீ வாரா தது. 14

வாராமல் நீஇருந்தால் வந்தெனனை அஞ்சலென
ஆர்தான அருளபுரிய வல்லார்கள்—பேர்தான
உரைத்திடினும பொயநீக்கம உண்மையென உன்னை
உரைத்திடுவேன உற்றிடு நீ உள. 15

உள்ள மலமகற்றி உண்மைப் பொருளுரைத்து
மெல்ல வினைப்பாசம விட்டகல—உள்ளமதில
மெய்க்கருணை வைத்து வியன்றணிகை மன்னவனே
பொய்ப்பாவம என்னைவிட்டுப் போக்கு. 16

போகவொன்று வேறில்லை பூதலத்தில் நினையல்லால்
ஆக்கி அழகுசெய்வா ரார்இங்கே—நோக்கரிய
வண்டணிகை மன்னு வளர்வேடர் தனமகளைக்
கொண்டவனே நின்அருளைக் கூட்டு. 17

நின்அருளைக் கூட்டாமல் நீள்தணிகை மீதினிலே
மன்னவனே நிற்பதுவும் மாண்பாமே—முன்னொருநாள்
கீரன் விழையக் கிடுகிடென வேகந்து
நேரருள செய்யுமெந் தாய். 18

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாரமெனச் சுற்றமுமாய்
நீயாகி யேநின்ற நின்மலவோ—சேயேனும்
உன்னை யெதிர்நோக்கி உன்றணிகைப் பேர்பாடி
என்னை அறிவதெந் நாள். 19

எந்நாளில் நின்கருணை என்னையுமாட் கொண்டருளும்
பொன்னுர் தணிகைவரைப் பூமானே—பன்னுளும
போற்றும் அடியார்து பொய்யெல்லாம் பொன்றுவிதத்துக்
காத்தருளும கந்தவே ளே ! 20

கந்தா கடம்பணிவாய் கார்த்திகையார் பாலுண்ட
மைந்தா மகிழ்தணிகை மாதவா—செந்தூர்
தன்னி லிருந்து தயவுடனே கண்ணோக்கி
முன்னி வெளிநின்ற வா ! 21

வெளிநின்று மெய்யன்பர் வேண்டும் படியே
அளிகொண்டு அன்னவாபால ஆறுய்—ஒளியுள்ள
கண்மூன்றுன பெற்ற காவலனே நற்றணிகை
அண்ண லினைவிட் டது. 22

விட்டவினை சேராமுன வீணைநேர் பாராமுன
இட்டமுடன் நற்றணிகை எனநெஞ்சே—சட்டிதனில்
அன்பால் நினைவார்க் கருளுருவாய வந்தருளும
மனபாலான் மலகும் இடம். 23

இடமொன்று மில்லையெனக் கிவவுலகி லெல்லாம்
விடமுண்ட வித்தகனுர் மைந்தன்—திடங்கொண்ட
பற்றுக வேபற்றி பைந்தணிகை யைநினைந்தே
உற்றுராய் வாழ்த லினிது. 24

இனப அருளுருவே என்தணிகைக் கோமானே
கந்தனென வேவந்த காவலனே—எந்தமது

பாசம் அறுத்துப் பழவினையைப் பாறுவித்து
நேசம் உறஅருள்வாய் நின்று. 25

நின்றுங் கிடந்தும் நினைக்கும் நினைவெல்லாம்
ஒன்றேயாய் ஒன்றுவதும் ஓர்ந்திலையே—சந்ததமும்
நின்றன் புகழ்பாடி நின்றணிகை யேபகர்ந்தே
உன்றன் பதமவிழைவேன் உற்று. 26

உற்றபெருஞ் சுற்றமுதல் ஒங்குபுகழ்த் தந்தைதாய்
மற்றுள்ள எப்பொருளும மனனுவோ—கற்பனையாய்த்
தோன்றி அழிவதொரு தோற்றமாம் ஆதலினல்
சான்றதொரு தணடணிகைச் சேர். 27

தண்டணிகைச் சேர்க்காமல சண்முகனே நீஇருந்தால்
அண்டையிலே அஞ்சலென ஆரிருப்பார்—தண்டமிழ்
குன்றங் களிலமாந்து கோடி விளையாடல் [சேர்
என்றும் இயற்றிநிற் போய் ! 28

இயற்றுமொரு வல்வினையால் இவவுலகில வந்து
மயக்கமுறு வாழ்க்கையி னில் மாய்ந்தேன்--துயககறுத்தே
உண்மைப் பொருட்டுருவாய ஒணடணிகைச் சீமானே
எண்ணற் கரியவ னேநீ. 29

கரியவனுர் தம்இளவல் கார்கடலிற் றங்கும்
கரியவனுர் தம்மருகன் காணுய்—பிரியமுடன்
அனபால் துதிப்பார் அவருள்ளம் தஙகுமவன
மனபார் மகிழ்தணிகை மன். 30

மன்னவனுய் எவவுலகும் மன்னி அருள்புரியும்
என்னினிய கண்ணுக கினியோனே—உன்னரிய
நற்றணிகை மேவும் நலமுடையோர் உண்மைவழி
உற்றவர்க ளுள்ளத் துளன். 31

உள்ளத்தைத் தூய்மைசெய்து உற்ற புகழ்பாடி
வெள்ளத் தனை இடும்பை வந்தாலும்—எள்ளிமிகத்
துன்பம் அடையாமல் சொல்தணிகை யேசென்று
இன்பம் அடைவதென்றோ எந்து. 32

இன்பம் அடைந்தே இருநிலத்தே உண்மைவழி
பின்சென்று பெற்றேன் பெரும்பேறு—மன்னியதோர்
தண்டணிகைக் கண்டுடன் சண்முகனார் போதனை
வண்டமிழில் வாழ்த்தி நிதம். 33

நித்தநித்தம் உன்புகழே நெஞ்சால் நினைவதுவும்
எத்திசையும் நின்னுருவம் காணுவதும்—பத்திசெய்யும்
மஞ்சார் தணிகை மலைமீது நிற்பதுவும்
எஞ்சாமல் இன்றெனக்குத் தா. 34

தாராமல் நீஇருந்தால் தஞ்சமென யானடைய
ஆர்தான் இருக்கின்றார் அண்ணலே—பேரான
வண்டணிகை மேவும் வளர்புகழ்கொள் பூமானே
கண்டிரங்கா தென்னவழி காட்டு. 35

காட்டிற் றனியிருந்து காயகனிக ளேபுசித்து
வீட்டின் விழைவிருந்து வேறிருப்போர்—நாட்டமுறும்
தண்டணிகைச் செவ்வேள் தளிர்மலர்த்தாளை எத்திகின
எந்தவினை யும்அறுமென் றெண். [றல்

வினையறுத்து வீட்டின் விளைவளித்து நம்மை
அணைய வருவனவன் கண்டாய்—தணிகைமலை
வேலா யுதனவனே வேட்டுவப்பெண் ணினமகிழ்ந்த
ஆலால முண்டஅரன் சேய். 37

ஆலால முண்டு அமரரிடர் தீர்த்தவர்க்கு
மேலான மைந்தனென வேயுதித்து—மாலால

துனபப் பிறவியினில் சுறறியுழல மக்களையே
இனபக் கரையேறறு வான. 38

வானாகி மண்ணாகி மற்றுள்ள பூதமுமாய்
கோனாகி வநதருளும் கொறறவனே—மானு
வளாதணிகை மனனு வளளியணை கநதா
உளமதனில் உறறிருப்பாய் ஊங்கு. 39

ஊங்கொன றெனையடைய உனனருளால் இவவுலகில்
எங்கும் படிவழியும் இல்லையால்—தாங்கரிய
போரைப் புரிநது பொலிவிழநது சூரனுமே
தீரத திரிததிட்ட வா. 40

திரிதத மனமுடையேனை செவவேள்நின பாதம்
கருததில் இருததுவதும் கண்டாய்—விருப்பமுடன
வேடிச்சி கொங்கை வேண்டிஒரு வேடனென
வாடிப் புறப்பட்ட வா. 41

புறமென் றகமெனறு போயஇரண்டு மொனறும்
வரமொனறு நீயருளல் வேண்டும்—சிரமாறு
கொண்ட குமரா குளிர்தணிகை வேலவா
கண்டேன் உனதருமைக காட்சி 42

காட்சிக கெளியனாய்க் கண்ணுறறேற அனபருக்கு
மாட்சி அளிததிட்ட மனனவனே—சேட்சியமர்
நற்றணிகை வாழும் நலங்கிளரும வேலோனே
குறறமதைப் போககிக குறி. 43

குறியும் குணமும் குறித்தறியாத தன்மையினால்
அறிய முடியாத அண்ணால்—பிரிவறியேன
உன்னை எதிர்கண்டென் உயர்தணிகை யேபாடி
என்னை அறிவதெந நாள்? 44

எநநாளில் நின்கருணை எனனையுமாட் கொள்வதுவே
பொன்னார் தணிகைவரைப் பூமானே—கண்ணான
வண்டமிழின் செல்வா வானவர்கோன தன்மகளைக்
கொண்டவனே உனனருளைக கூட்டு. 45

கூடியவர்க் குண்டாகும் கோடிபெறு நன்மகிழ்ச்சி
நாடறியேன பெற்றதிலை நமபாவோ—வீட்டினிமை
பற்றி யறியேன பகாதணிகை மனனாநீ
உற்றெனக்கே உண்மையினை ஓது. 46

ஓதா திருநதால் உயர்வீடுற் றிடுமோதான !
மீதாம் புவியினிடை மேவுவீர்—தீதகல
வண்டணிகைக் கோமானை வள்ளியணை சீமானைக
கொண்டுநிதம் காதலிப்பீர் கண்டு. 47

கண்டை நிகர்மொழியார் கண்டுநித மேதிரிவீர்
உண்டேயோ உண்மைவழி உங்களுக்கே—எண்டிசையும்
போற்றுந தணிகைப் புரவலனைக் காணாமல
வீற்றிருநதால் போமோ வினை. 48

வினைவழியே சென்று விளையாட்டை எண்ணி
மனவடக்கம இல்லாமல் மாள்வேன—இனையருநதும்
வள்ளி அணைபாலா வண்டணிகை மன்னாவோ
எள்ளிவிடா மலஎனைநீ ஏநது. 49

என்னென்று வாய்திறந்து எநதனையும் காவாமல்
கோனேயாய் நின்றாலும் கொண்டிடுவேன்—தேனாரும்
வண்டணிகை மன்னா வளர்சிலம்பே கொண்டவா
கண்டுனனை என்கருததிற் றான. 50

தானாகி வநது தனியாம் கருணைபுரி
கோனாகி நின்றஉயிர்க் கொற்றவா—மானனைய

வள்ளி பொருட்டாய் வளர்வேட ஞகியவா
உள்ளி தணிகைநினைக் தேன். 51

நினைததற் கரியதொரு நின்மலனார் பெற்ற
மனததிற் குகாத மகனே—புனததயலே
நின்று மணம்புரிநத நித்தியனே தணிகைபுகின
அன்றே வினைகள அறும். 52

அறுமுகவா உண்மைக கடைககலமே நினனைப்
பெறுவழியைக காட்டியெனைப் பேணுவாய்—உருவிலா
தனனை யெரித்தஒரு தாணுவருள் புதநிரனே [ன்
உன்னைநினைத தேனுளததி னுள. 53

உளததில் அமாநதெனக்கே ஓர்வீடு காட்டி
பளததில் விழும்என்னைப் பார்தது—விளக்கமுற
எவவுலகும் போற்ற எழிறறணிகை மீதமர்ந்து
வெவவினைகள் வேரறுப்பாய் வேண்டி. 54

வேண்டும் அடியார் வெவவினைக ளைப்போகநி
மாண்ட புகழுடைய மனஞவோ !—எண்டுனனைத
தேடி மனங்களிததுச் செல்சூழ்ந்த தண்டணிகை
நாடி வழிஅறிநதேன நான. 55

நானும் எனையறியேன நல்வினையைச் செய்தறியேன்
மாறெனறு கண்ணார்கள் தம்மயக்கில்—யானென்றும
ஆளானேன் என்தணிகை அண்ணு நினைததறியேன்
கேளாளா எந்தனைநீ கார். 56

காரார் தணிகைவரைக் கற்பகமே கீரனுக்காய்
ஓரா யிரம்பேரை உய்விததாய்—சீராளா
என்னைக் கடைக்கணிததே எனென்று வாய்திறநதால்
உன்னைப் பழிப்பவரார் ஓது. 57

பழிகள் பலஎனமேல் பாரிற் படினும்
விழிகள் ஆறிரண்டு கொண்டாய—வழியதனில்
வநதே அருளபுரிவாய வண்டணிகை மனனேநீ
உநதின வினைகள அறும். 58

அறறதொரு தீவினையும் அண்ணமேல நானடைநது
பெறறதொரு பேறிஙகு பேசவோ—நறறணிகை
வள்ளி மணவாளா வானவாகோன செல்விமணம்
உளளி உகநதிட்ட வா. 59

உகநததொரு தனனடியாா உளமனததே நினறு
மகிழ்நதருளுமமாதவனே மனனும—சகநதனிலே
உனனுந தணிகையினும ஒங்குவரை மீதினிலும
எணணுமொரு அனபரிடத தும. 60

அனபர் மனததுறையும ஆனநதத தேனஅமுதே
இனப வடிவான இறையோனே—எனபெறினும
உனனை மறவேன உயாதணிகை யேகினவேன
எனனைக் கடைககணிப்பாய இனறு. 61

இன்றுமுத லலலாமல எனறுண்டோ நீஅனறு
நன்றெனவே நான்தோனறி நாடினேன்-பொனறலிலா
வண்டணிகை வாழ்வே வநதிற பெருவிருநதே
கண்டனனே உநதனைநேர் காண். 62

காணு மலரடியாய் கண்மூனறுன தனபுதல்வா
வேண மகிழ்நதளிப்பாய் விததகா—பூணரிய
நச்சரவம் பூண்டார்க்கு நற்பொருளை ஓதுபவா
மெச்சும் தணிகையில் வந்தாய் ! 63

வநதுஎனனை அஞசலெனன வாய்திறவா தேயிருநதால்
சொநதமென யாரழைப்பார் தூயோனே—நநதமது

கல்விப் பயனே காணரிய தண்டணிகை
நல்வித தகாமுன் நட. 64

நடனமிடும் நன்மயிலின் நங்கை இருவர்
திடமுடனே சூழவரும செல்வா—படரெல்லாம்
பற்றி வருநதாமல் பாதுகாத தெநதனையாள்
வெற்றிபெறு வேலா யுதா ! 65

வேலா யுதங்கொண்டு வேடிச்சி கொஙகைதனைச்
சீலா விருமபுவ துமம எதோ—மாலாகி
மணணுலகில் யானபொய்யில் மாளாமற் காததருள்வாய்
எண்ணுமம தணிகைக கிறை 66

இறையவனுப் எவவுலகும ஏததுமொரு தன்மை
மறையின உயாபொருளே மனனு—உமையெனக்கு
வள்ளி யுடனவருவாய வணடணிகை மீதமர்வோய
கள்ளமிலா உள்ளமதைத தா. 67

தாராமல் நீஇருநதால் நநதேனஆட் கொளளுபவர்
ஆர்தா னுரைததருள்வாய ஆண்டவனே—சீரநாடும்
வண்டணிகை வாழுவே வளர்அனபா சிநதையமர்
கண்டே நினைககண்ட னன. 68

கண்டு இருவிழியால் காணரிய இன்பநிலை
கொண்டே உயிர்வாழ்வேன கொற்றவா—பண்டொரு
அனபர்க் கிரங்கி அருஞ்சூரர் வேர்தொலைதத [நாள்
இனபத தனிவேல வா ! 69

இனபம் உலகியலென றெண்ணி யிறுமாநது
துன்பத தொடக்கமே என்றறிந்தேன்—மன்பதையுள்
நல்லோர் மனதமர்நது நற்றணிகை வீற்றிருந்து
எல்லோர்க்கும் இன்னருள்செய் வாய். 70

வாயார நின்புகழை வாழ்த்திப் பணிந்தற்பின்
சேயேனும் உன்பாதம் சேருவேன—மாயோனும்
கண்ணின் மணியான கண்ணன் மருகோனே
எண்ணி அருளபுரிவாய் இன்று. 71

இன்றேநான உண்மைவழி எய்தும் நெறிஅறிந்தேன்
இன்றே புனிதனென ஆகினேன—நன்றேகாண்
வண்டணிகை வேலா வளர்மயில்மேல் நீவாரா
தினறிருந்தாய் ஏததுவதற் கே. 72

ஏததும் அடியார் இருவினைக ளைப்போககிக
காதது அருள்புரியும கார்ததிகா—சீர்ததிகு
மஞ்சுசூழ்ந தோங்க மகிழ்தணிகை மேவியருள
செஞசெவே ளேகடைககண நோக்கு. 73

நோககி னுனையனபர் நோய்நீக்கி வீட்டுநிலைக்
காக்கம் பெறவெளிது ஆனநதம்—போககில்லென
உன்தணிகை யனறி உயாபொருளொன றிவவுலகில்
என்றனககு ஏதொனறு மில். 74

இல்லல இனிதிருநது நினப மிதுவென்று
அல்லல் வழிபுகுநதேன் ஆண்டவா—கல்லுருகும்
பாட்டுக கிரங்கிப் பயன அளிக்கும் பண்புடையோய்
வேட்டுக் குலமகள்கொண் டாய். 75

கொண்ட மயக்கில் கொறறவனே யான்வீழ்நதேன்
பண்டறியாத தனமையுடைப் பாறுவே—கண்டைநிகர்
நின்புகழைப் பாடி நிலைதணிகை யேநினைநதே
உனபதத்தை உன்னுகின்றேன் உள். 76

உள்ளத்தில் உண்மைநெறி ஓங்க அருள்புரிந்து
வெள்ளத் தனை இடும்பை வந்தாலும்—கள்ளமுடன்
வள்ளி அணைபாலா வண்டணிகைக் கோமானே
உள்ளி அருள்புரிகு வாய். 77

உள்ளி அருள்புரியும் உத்தமனே நித்தியனே
மெள்ள வினை அகற்றும் வேதியனே—எள்ளிடுவோர்
தாமும் பணிய தளிர்தணிகை மீதினிலே
யாமுமுடன் காணநிற பாய். 78

பாயாகப் பூமிதனைப் பண்டு சுருட்டசுரன்
மாயா வடிவு கொண்டான்—மாமருகா
செல்வக் குமரா திருத்தணிகை வேலவா
நல்வித் தகமதியைத் தா. 79

மதியைச் சடைககணிந்த மனனவனுர் கண்ணில்
நிதியத் தினைஒப்ப நின்ருய்—கதிதருநல்
ஓங்குந் தணிகை உயர்வுள்ளாய் நின்பாதம்
நீங்கா திருக்குமென நெஞ்சு. 80

நெஞ்சால் நினைந்து நினைவால் உனைப்புகழ்ந்தே
அஞ்சா வினைகளையும் அஞ்சுவித்தே—எஞ்சாமல்
நல்வழியைப் போற்றி நற்றணிகை யேவாழ்த்தி
வல்வினையை வெல்விப்பேம் யாம். 81

வெல்லற் கருஞ்சமரம் வேண்டி அழைத்தஒரு
சொல்லற் றிடுஞ்சூரன் தொலைலத்துயர்—இல்லையெனச்
செய்த முருகா திகழ்கடம்பா வானேர்கள்
செய்த தவப்பயனே சேர். 82

தவத்தின பயனுய்த் தணிகைமலை மீதே
அவத்தின் வழிஅகற்றி ஆண்டாய்—புகற்கரிய

உனபாதம் பற்றி உயர்வீடு தான்நினைந்தே
எனபாடு தனனைச்செய் தேன். 83

செப்தகொடு வினைகள சேரா தெனைஅகல [தருள்வாய்
மெய்தவதோர் வாழ்த்துமொரு மேலோனே—உய்த
தண்டளிகைத தேவே சலனமிலா உள்ளமதில்
வண்மைதரும் வள்ளிவாழ் வே 84

வாழ்வெல்லாம் மண்ணுலகில் மண்ணாகி யேஅழியும்
தாழ்வெல்லாம் நீககியருள் தாணுவே—சூழ்புவியில்
நற்குறிஞ்சி மேவும நபமுடையோய நினதணிகை
உறறுபுகழ் பெறறுயநதேன ஓர் 85

தேனைப் பழிககும் செல்வியாகள தம்மயக்கில்
ஊனைக கழிததினைளு ஒன றுமிலேன—கானவர்தம்
வளளி அணைநத வளா அருளைக கைக்கொண்ட
கள்ளக கணனமருகா காண். 86

மருகன் எனவுமுடன மாமனுர் தாஎன்றும்
உருகும் மொழியெல்லாம் ஒப்நதேன—பெருமையுடை
மஞசையது மீதுலவும் வானவர்கள் பூமானே
நெஞ்சில அமர்வாய் நிதம. 87

நிததம் உனதுபுகழ் நேயம உனதுபதம்
சிததம் உனதடிமை செயவேளே—பததிவழி
கொண்டு உனைப்பணிநதேன கோதிலாச் செநதேனே
கண்டே களிக்கவரு வாய். 88

களிப்பின் மிகுதியினுல் கண்ணுதலோன் மைநதா
அளிக்கும் தொழில்மறநதேன் அண்ணு—விளக்கொளி
எஙகும் மிளிரும் எழிற்றணிகை மீதமர்வோய் [யாய்
சங்கையெலாம் நீக்கியருள் வாய். 89

நீககி மலவினையை நிததமுமே உனனருளே
ஆக்கி அருள்புரிவாய் ஆண்டவா—போககில்லேன
நற்றணிகை வாழ்வே நாவலர்கள் தம்பொருளே
கொற்றவனே வெற்றிவே லா. 90

வெறறிவேல் உற்றதினி வேறின்பம் வேண்டேம்யாம்
கற்றவர்கள் கண்டிடுநற் கார்தணிகை—உற்றவனே
நேராக வந்துடனே நேர்மை அருள்புரிநதால்
ஓராத வாழ்வடைநதிட் டோம். 91

ஓமென்னும் உட்பொருளே உள்ளத் தொளிர்மணியே
நாமெனறும நாடிவரும் நறறணிகை—மேனினறு
எவவுலகும் காக்குமுயர் இனட'உரு வானவனே
வெவவினைகள் நீக்க விதி. 92

விதியும் எனை அணுக வேண்டாது என்னுந
துதியும் பதமுமுடன் சூழ்நதால்—மதிநிறைந்த
அன்பர் நிதம்பணியும் அனபுத தணிகையிலே
இன்ப உருவத் திரு. 93

இருவினைகள் என்னைஇனி ஏற்றுப்பார்க் காமல்
பெருஅருளால் பொன்றுவிதத பெம்மான்—அரியதொா
இன்பச் செயலால் எனை ஒருநாள் ஏன்றணைதத
அனபுத தணிகைஅமர் வான. 94

அமர்நது தவம்புரிந்து ஆண்டுபல நினறாலும
சுமந்த பழிபோமோ தூயோனே—நிமிர்நது
நின்றணிகைக் கண்டாலும் நினபெயரைச் சொன்னாலும்
என்றும் பழிவாரா திங்கு. 95

இங்கிருந்து நாடோறும் ஏததும் உனதடியார்
பங்கிருநது காததருளும் பண்ணவா—மங்கை

இருவர் உடனிருந்தே இன்தணிகை மீதமர்ந்தே
ஒருமை உணர்உற்ற வா. 96

உற்றார் அகன்றிடுவர் ஊரார் கனவிடுவர்
பெற்றாரும் பின்திரும்பிப் பாரார்கள்—கொற்றவனே !
நீயே எனக்கென்றும் நீங்காத தணிகையிலே
தாயே எனநின்றாய் தான். 97

தானாக இன்பந் தனைச்சாரச் செய்துநிதம்
கோனாக நற்றணிகைக் கொண்டவனே—ஏனோதான்
இன்ப வழிஇருக்க இன்னல் வழிஇறங்கி
துன்பம் பெறுகின்றார் சொல். 98

சொல்லொன்று சொன்னாலும் தூயதமிழ்ச் சொல்லாலே
நல்லவனே நினதணிகை நானசொல்வேன்—வல்வினைக
போக்க நிமிர்ந்தோங்கும் புகழ்தணிகை மன்னாநீ [ள்
யார்க்கும் இன்னருளீ வாய். 99

ஈவார்க்கு இன்பநிலை எய்துவதும் இந்நிலத்தில்
தூயார்க்குத் தூயபதம் தோன்றுவதும்—ஆய்வோனே
நின்றணிகை காணும் நெஞ்சத்தால் எய்துவதற்
கொன்றாமோ உள்ளனவெங் கும். 100

வாழி நினதருளும் வாழ்ந்திடுக நின்அடியார்
வாழிநின் சேவலுடன் வண்மயிலும்—வாழியவே
அன்பும் அருளுருவும் ஆனந்த இன்பமதும்
என்றும் இந்நிலத்தே எற்று. 101

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா வென்னும்

பவானிப்

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

இது

பவானி போர்டு ஹைஸ்கூல்த தமிழ்ப் பண்டிதா

திருவாளர்

கு. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயறறபபெற்று

ஷியூர் சிவஸ்ரீ சு. நடேசக் குருக்கள்

அவர்கள் பொருளுதவியால

பவானி சோல்டன் பிரஸில் பதிப்பிககப்பட்டது

1924

முகவுரை.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசப் பெருமான்
றிருவருட் பெருமையை உன்னியபொழுது அடியேனுக்
குண்டாகிய அதி தீவிர எண்ணத்தாற் பாடசாலை வேலை
யில் ஓய்வு கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களில் ஐந்து நாட்களில்
விரைந்து இந்நூலை பாடிப் பூர்த்தியாயினமையாலும்,
அடியேன் இயல்பிலேயே சிற்றறிவினனாதலாலும், பின்
னர்ப் பிழைகளைக் கவனிக்க அவகாசமின்மையாலும்
பிழையிருத்தல் கூடும்.

அச்சுக்குக் கொடுத்தபின் எனது ஆப்த நண்பர்கள்
சிற்சில திருத்தங்கள் செய்தனுப்பினார்கள். அவை வரு
வதற்கு முன்னமே அச்சிட்டானபடியால் மாறுதல்செய்
யமுடியவில்லை. திருவருட் செயலால் இரண்டாமுறை
அச்சிடநேருங்கால் அவ்வாறு செய்ய உத்தேசித்துள்
ளேன்.

இப்புத்தகங்களாற் கிடைக்கும் ஊதியம் முற்றும் ஸ்ரீ
சங்கமேசப்பெருமானது திருச்சந்நிதானத்தில் நம் சைவ
சமய பரமாசாரிய மூர்த்திகளது திரு நக்ஷத்திரங்களில்
"குருபூஜைத்" திருப்பணிக்கே சேர்ப்பதாக அச்சிட்டுத
விய ஸ்ரீ நடேசகுருக்களவர்களும், அடியேனும் தீர்மா
னித்துள்ளோமாதலால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளை அடி
யார் பிழை பொறுக்கும் அமலன் பொறுத்தருள்வான்
என்பதும் திண்ணம். ஆதலால் தமிழுலகமும் பொறுத்து
மேற்கூறிய அரியபெரிய சிவபுண்ணியம் நடைபெறக்
கருணைபுரியுமாறு பன்முறை வேண்டுகின்றனன்.

இங்ஙனம் அடிமை,

கு. குமாரசாமி.

சாற்றுக்கவிகள்.

இவ்விரண்டும் பேரூர்ப் பட்டீசுரர் ஆலயம்
ஸ்தானிகம் ஸ்ரீமத் ம நா. இராமசாமி சிவாசாரிய
சுவாமிகள் பாடியன.

வெண்பா.

அந்தாதி காணற் கரியானை விற்பானுக
கந்தாதி யானபதிற் றந்தாதி—முந்துசைவ
மேன்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞன் சூட்டினன்
பான்மைத் தமிழாற் பரிந்து.

அரன்பணிகொ ளன்ப னவனடியார்க் கின்பன்
பரனையலாற பாடாத பணபன—வரம்பெறுசீர்
வீரூர் குமாரசா மிக்கவிஞன் சொல்கவிபோல்
வேரூர் புகலவார் விளம்பு.

இது கோயமுத்தூர்ப் பிரபல வக்கீலும், சென்னைச்
சர்வகலா மன்றத்தின் அங்கத்தினருமாகிய
திருவாளர் ஸி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் பி.ஏ.
அவர்களால் இயற்றியது.

சீர்கொண்ட பவாநிநகர் வேதவல்லி
யிடங்கொண்ட தேவ தேவன்
பார்கொண்ட பதமலர்மேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி பகர்ந்து தானும்
ஏர்கொண்ட இன்பெய்தி உலகிற்கு
முய்யுநெறி யிதுவென் றீந்தான்
கூர்கொண்ட பத்தியினன் குமாரசா
மிப்புலமை குறிக்கொண் டானே.

கோயமுந்தூர்க் கவான்மேண்ட் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
திருவாளர அ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள்
பாடியன.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பந்தாதி மாலை முலைதருவ மாமைம பகாந்தலைந்து
கந்தாதி மாலைய வலவிம [illegible] துறையுய
கந்தாதி! மாலையன கா[illegible]த வா!வுன சுழறஞ்சமென்
றந்தாதி மாலை பதிற்றுப்பத தாக வணங்குதனமே.

(1)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடக்கடக்குஞ் சமயப்பொய் யறிவனெனப் பரமதப் [போ
ரறைவோ ரான
தடக்கடக்குஞ் சாம்பிளிறத துாததமொரு சைவசிங [கஞ்
சகச மாயை
படக்கடக்குஞ் சாம்பஞ்சாட் சரமெனககொள் தகவுடை [யோன்
பரமன் பாலே
தொடக்கடக்குஞ் சரிதமெனும் பலகலையுந் தெரிந்த [மைந்த
தூயோன் மாதோ

(2)

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பண்ணிலும் பொருளின் சுவையிலுங கனிந்து
பரம்பொருட் பத்தியும் பழுததக்
கண்ணினி லொற்றிக் கொளத்தகுங் கவிகள்
கண்ணுதல் திருமுனே புகன்று
மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறுமபயன் கொள்வோன்
மலர்கொடு தினஞ்சிவ பூசை
எண்ணுறப் புரிவோன் குமாரசா மிப்பே
ரிருந்தமிழ்ச் சிறந்தபா வலனே.

வெண்பா.

வேதவல்லித் தாயுடனே மேவுமதிருநணை
நாதர்சங்க மேசுராக்கு நற்பதிற்றந் —தாதிமசான்ஞன்
மெய்மமைக குமாரசா மிககவிரு மனனமேஞேழும்
செம்மைக குரிசில சிறந்து

இது திருச்செங்கோட்டு விவேகதிவாகரன்
பத்திராதிபரும, ஈரோடு "கோங்குவேள்" பத்தி
ராதிபரும் ஆகிய திருவாளா
தி. அ. முத்துசாமிக் கோஞர் அவாகள் இயற்றியது.

அரும்பவா வெகுளியற்றுச் சிவப்பேறே
கருதுமுண்மை யன்பா தகைகள்
சுரும்பவா வியபதமே துதிகுமர
சாமியின்பிற் சொன்ஞ ேஞர்புற்
றுரும்பவா னவரசைக்க முடியாதா
விழைமுககட் சோதி நின்ற
அரும்பவா னிக்கூடற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி யன்பி னுய்ந்தே.

இவை அவற்பூந்துறைப் பெண்பாடசாலே திருவா
ளர் K. S. பழநிவேலுபாத்தியாயர் இயற்றியன.

நகம்பரசங் கந்தனுவா யுதமாலே
யாக்கொடிரு நற்பவாநித
திகம்பரசங் கமதேமேற் பதிறறுப்பத்
தந்தாதி செய்தான் சீரதங்

குசும்பாசம மணிமொழியே சைவமது
தழைத்தோங்கக் கொடியை நாட்டும்
சகம்பரசனே சேவ ஆண்மையில
வருகுமார சாமி யமேல.

வெண்பா.

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி பாடினார் பவாநீ
யதிற்றுப்பத் தந்தா தியம்பு---மிதழ்க்கணமெய்
மாமறைக் கோமா பாரதி வண்ணனமீ திற்குமா
சாமித் தமிழ்ப்பண்டி தர்.

நன்றி பாராட்டல்.

சீர்திகழ் வதரிச செழுமறைக் கொடிசேர்
சிவபரஞ் சுடரருணை
நாரதிகழ் பதிற்றுப்பத் தந்தா தியினை
நவின்றனை ஞயினே னதனை
யோர்திக ழுநாதி சைவனேம் முகத்தி
லிலகிட வருமாதி சைவப்
பேர்திகழ் மறையோன பரனருரு வுருவம்
பெட்பொடு மும்மையுந் தொடுவோன்.
சீலமார் சிவாகம மங்களகற றுள்ளான்
செழுமறை யோதுநா வுள்ளான்
தாலமார் நஞ்ஞவிற் சுந்தரக் குருக்கள்
தவப்பய ஞகவந் துதித்தோன்
கோலமார் நடேசக் குருக்கண லுலகோர்
கொண்டிட வச்சினி லேற்றி
நீலமார் மிடறனெம் மிறையருள் பெற்றான்
நேரிலயான் செய்கைமமா றவலே.

இங்ஙனம்,

கு. குமாரசாமி.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவாரம்.

திருநணா பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்
டேறதேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலு
மந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்தி கூத்தாடவார்பொழிலில்
வண்டுபாடச்
செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாக்கனியுதிர்க்குந்
திருநணாவே (1)

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினான்
மற்றொருகைவீணையேந்தி
யீட்டுந்துயாறுக்குமெம்மானிடம்போலு
மிலைசூழ்கானி
லோட்டந்தருமருவிவீழும்விசைகாட்ட
முந்தாழோசைச்
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்
திருநணாவே. (2)

நன்றுங்கிசைமொழிநன்னுதலாள்பாகமாய்
ஞாலமேத்த

மின்றங்குசெஞ்சடையெமவிகிர்தர்க்கிடம்
　　போலுமவிரைசூழ்வெறபிற்
குன்றோங்கிவன்றிரைகண்மோதமயிலாலுஞ்
　　சாரற்செவவி
சென்றோங்கிவானவர்களேத்தியடிபணியுந்
　　திருநணாவே. (3)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து
　　கரிததோல்கொண்டு
மெய்யின்முழுதணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலு
　　மிடைநதுவானோ
ரையாவெமபெருமானருளென்றென்
　　றுதரிககச்
செய்யகமலமபொழிதேனளித்தியலுந்
　　திருநணாவே. (4)

முததேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்
　　வெண்ணூல்பூண்டு
தொததேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்
　　போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரல்
　　வாலத்துமபி
தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்
　　திருநணாவே. (5)

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணாக
　　வேடங்கொண்டு

புல்லார்புரமூன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்
புலியுமானு
மல்லாதசாதிகளாங்கழன்மேற்கைகூப்ப
வடியார்கூடிச்
செல்லாவருநெறிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்
திருநணாவே. (6)

கானார்களிற்றுரிவைமேன்மூடியாடரவொன்
றரைமேற்சாத்தி
ஊனார்தலையோட்டிலூணுகந்தான்றானுகந்த
கோயிலெங்கு
நானாவிதத்தால்விரதிகணன்னாமமே
யேத்திவாழ்த்தத்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்
திருநணாவே. (7)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலைய
விரலானூன்றி
முந்நீர்க்கடனஞ்சையுண்டார்க்கிடம்போலு
முனைசேர்சீய
மந்நீர்மைகுன்றியழலால்வலிகுறைய
வழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்
திருநணாவே. (8)

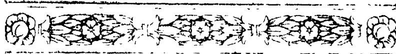
மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்
குடையான்மனைகடோறுங்

கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம்போலுங்
கழல்கணேடிப்
பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்
போற்றமனனிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்
திருநணாவே. (9)

ஆடையொழித்தங்கமணேதிரிந்துண்பா
ரல்லல்பேசி
மூடுருவமுகந்தாருரையகற்று
மூர்த்திகோயி
லோடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலுங்
கரையிற்சாரச்
சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்
திருநணாவே. (10)

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்
கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞான
சம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநணா
வேத்துபாடல
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்
மண்ணின்மேலே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சகலேசாய நம.

திருநறையின் னூராம்

பவானிப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

தேமாலை தொடைமாலை முடிஞான
மாமறைசொற் கொடியார்தேவி பாகக்
கோமானைப் பவானிக்காச் சிமானைக்
கூற்றினுயிர் குடித்தாளானைப்
பாமாலைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
யாற்பாவாய்ப் பரிந்தே யுறற்கு
யாமாலை யொழித்தருளுடைய பிரணவக்குஞ்
சரத்திருத்தாள் வணக்குவாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

2

நூல்.

உலகெ லாந்தன தொருவடி வாகியோ னுணர்கி
லலகிலா வவை யாவையு மல்லவா மமலன்
விலகி லாவொளி மேவிய பவானிவாழ் வேத
மிலகு தேவியின் பாகனென் றிசைப்பர்மெய் யுணர்ந்
தோர் (1)

உணர்ந்துணர்ந் துணர்ந் தன்னையே பரமெனச் சுருதி
தணந்தி டாமுத னடுவிறு தியினுமே சாற்ற
வுணர்ந்தி டாதிறந் திடுபிற தெய்வத்தை யுன்னிக்
கணந்தனி விறந் திடுபுலோர் காணபரோ நன்றே (2)

நன்றத வீட்டினை நண்ணிட வெண்ணிடு நலத்தோ
ரொன்றத புனனிதி மனைமணி மலரினை மணன்றே
குன்றத புதகமு தனையகல் லடிசிற்கு முழந்து
நன்றவை நண்ணிடா பரகதி நணுகலெங் ஙனோ (3)

நாளு நாளுமே பொயசொலிப் பிறர்பொரு ளயந்து
கோளு மெண்ணில கூறியே குடிகெடுத் துழன்று
தாளு மோய்ந்திடத் தவநதவிர் வழியிடைச் சரித்துங்
கேளிர் பற்றுமே கொண்டுநன் னன்றுத்தொழார் கெடு
வார் (4)

கெடுதி கொண்டிடு மனமொடு கிளர்மொழி மெய்யும்
புடை பெயர்ந்திடா தனதுநற் றொடொழப் புரியாய்
விடை யுகைத்தொளிர் விண்மதி முடிககணிந் திலங்குஞ்
சடை முடித்திடு சங்கர சஙகமேச் சுரனே. (5)

சங்க மேச்சுர தற்பர சிற்பர தாணு
க ணயக பரைதிரு நாயக வெங்குந்
காவிரி நாயக தயங்கு
ஙக வதரிநா யகனே. (6)

வதரி மேவிய மறைக்கொடி கொழுநனை மணஞ்சேர்
குதலை மென்மொழிக் குமரன்றன் றாதையைக கொடி
|யேனை
விதலை நோய்தவிர்த் தாண்டிடும் விமலனை யன்றிய
பதரின் மேவிய தேவரை யுளத் துனிப் பணியேன் (7)

பணியு மப்பணி புரிபவ னும்பணிப் பயனுந
துணிவொ டும்மதைச் செயச்சொலு நதுண்டுகோ ருனு
மெணி யதற்குறு பயன்றரு பவனுநீ யென்ன
நணி யுனைதொழப் பண்ணுதி நணுவுறை சிவமே (8)

சிவமெனும் பொரு ளத்துவி தப்பொருள் செழிக்கு
பவமி லாதுயர் நான்கதாம் பொருளென்ப தனறி
யுவந்த சாநதமாம் பொருளென மாமறை யுரைககப்
மவந்தெ ருருளை யறிகில ரென்னுறைப் பரனே (9)

பரம னேயுனைத் தொழுதிடு புண்ணியம் பலியாா
பிரம னேமுதற் றேவர்கள் பிறந்திறந் துழல்வோா
விரவு விண்ணிடைத தொழத்தகு விமலமெய்ச்சிவமென்
றுரவு மாமறை கூறுவ தெஙஙன முணர்வார் (10)

வேறு.

வார்புவி யோடு புனலனல் வாயு
வயங்கிடு வெளிகதிர் மதியம்
ஏர்பெறு புருட னெனவுறு வடிவ
மெட்டுநீ மற்றெவ ருரியார்
தார்பெறு கொன்றை முடியனே வேதத்
தலைவிபங் குறைமணிக் குன்றே
நீர்பெறு பவாநி காவிரி சூழ்ந்த
நிலையனே நணுவினிர்க் குணனே (11)

குணமெனைக் கூறு மெட்டுநீற் கன்றிக்
கூறுத லெவ்வகையெவ ருரியார்
பணவரைக் கச்சைய பகவனே வகுரிப்
பாலமா பாலைமார் விழியாய்
மணமலர்க் கொன்றை மதியமோ டணிந்த
வரதனே மலைமகள் பாதா
வணமணி பசசை யுருவுடை மயில்சேர்
மணிமுனைப் நறுநகர் மருந்தே (12)

மருந்தனைப் பிறவிப் பிணிக்கிருள் மனக்கு
வாய்த்ததோ ரொளிவிளக் காறு
யிருந்தகாண் புலிவர் நால்வாகரு மாலி
லியையாததுமுப பொருள்விரித் துன்னைத்
தருந்தகை ஞானச் சயம்புவே யமலா
சங்கரா தாணுவே பரமா
முருகுதுமேர் நகையெம் மறைக்கொடி பாகா
முத்தனே நறுநகர் முதலே (13)

முதன்மைசேர் கலைக ளெய்திவைற் றினுக்கு
முறைப்படு பூதங்க ளெலாவைக்கும்
விதயபடு முலகமடைத்திடு வோர்க்கும்
விப்பிர வெனவுரைப் போர்க்கும்
இதமபெறு தலைவன் பிரமமீ யென்ன
விசைத்திட லன்றிமெய் யன்பிற்
பதம்பெறு மனத்தோர் துதிசதா சிவமேவாம்
பவாநிகா யகனெனும் வேதம (14)

வேதநா யகிபங் கொளிர்மணி விளக்கே
விண்ணவ ருண்மகிழ் அமுதே
போதநா யகனே புண்ணிய மூர்த்தி
புழுத்தலைப் புலையனேன் போற்றும்
காதனா யகனே கண்ணுதற் பரனே
கருதுவா ருளத்துறை கமல
பாதநா யகனே பரம்பொருட் சிவமே
பவானிவாழ் தவாமுழு முதலே. (15)

பவானிவாழ் முதலே பரமனே சிவமே
பங்கயன் சிரங்கொய்த பதியே
யவானினி லழுந்தி யவலமே புரிந்து
மன்பரை யடைந்திடா துற்றுந்
தவாதுனைத் தொழுது பன்மலர் சாத்தித்
தடையிலா துருகிடுந் தொழிலீந்த
தெவாறினி யுய்வே னெனக்கருள் புரியாய்
எந்தையே நந்திவா கனனே. (16)

நந்திடா வேத முதலிய கலையு
நவின்றிடு குழுவையு முருக்கொண்
டெந்தையாஞ் சிவமே பரம்பொரு ளென்றி
யெனவுரைத் தவினுமே யுணரா
ரைந்தமா மலரோ னென்றிடி லுலகத்
தறிவுடைத் தகிசியா திகளா
லுய்ந்திடாச் சாரம் பெற்றவ ருன்னை
யுணர்வரோ பவானியுத் தமனே (17)

உத்தம னேமுன் னியக்கனுய் வடிவுற்
றொருசிறு துருமபுமுன் னிட்டுக்
கத்தனு ஞெனன் றிருந்திடுந் தேவ
கணங்களா லசைக்கொணு தாக்கிச்
சித்துரு மறைந்தா யவ்விடத் தருளிற்
சிவையினு ளெனவுனே யுணர்ததச்
சித்தமே தெளிந்தா ருன்னரு ளின்றித்
தெளிவரோ திருநனுச் சிவ°ம (18)

தெளிவடைந் திறைநின் றிருவருட் போன்ற
செழும்புனற் பொன்னிநீ ராடிக்
களிமகிழ் வோடும் பூதிகண் டிகையுங்
கனம்பெறத தாங்கியைந தெழுத்து
மிளிர்மனத் துனனி விழியினீர் பெருக்கி
மெலலிடை வேதநா யகியங்
கொளிர்நினே யுருகி யுருகியே தொழுமபே
றுற்றன னெதத்தவப் பயனே (19)

பயனுனேத் தொழுமபே றன்றியொன் றுண்டோ
பரமனே பன்னகா பரணு
வியனிலத் துயிர்கள் யாவையு மியக்கு
மெய்ப்பதி நீயலால் வேறுர்
தயையொடும் பிணிபபு நீக்கியே தாளிற்
றங்கிட வருள்புரிந் தின்பே
யியைதரப் புரியு மெங்தையே யீசா
விலந்தைமா நீழல் வாழ்பவனே (20)

வேறு.

பவனே முதலாந் திருப்பெயர்கொள்
பதியே யெல்லா வுயிர்களுக்கு
நவமே பெருகரு மின்பளிக்கு
நலமே கருணைக் குறைவிடமே
யவமே யெருக்கி யுழல்நாயே
னநதோ கெடுவே னுளாயேற்
சிவமே தனிமை யநாதிமுதத
சிதமே நறவிற் றிகழ்பொருளே. (21)

திகழா காயந தன்னைத தோல்போற
சேரச சுருட்ட வல்லவனறே
புகழா லுயருஞ சிவனையனறிப
போவான முததி தனிலெலனறு
தகவே யுறுநன மறைசாறறச
சற்று மறியா முழுமூட
ரிகமே புரிவர் பவாதிநக
ரீசா வெவ்வா றுய்வாரே. (22)

எவ்வா றுன்னைத் தொழுதிடுவே
னெவ்வா றுன்னை யருச்சிப்பே
னெவ்வா றுன்னை வலமவருவே
னெவ்வா றுனது புகழ்விரிப்பே
னெவவா றுன்றன் சிவாகமங்க
ளியமப வல்லே னறவுறைவோ
யெவ்வா றரிய தமிழ்நால்வ
ரிசைப்பா வுரைக்க வலலேனே. (23)

வல்லார் முலையார் மையலிடை
மயங்கி யுழன்ற மதிகேட
ணில்லா வாழ்வை நிச்சயமா
நினைந்து நின் பொற்பதம் வழுத்தாப்
பொல்லாப் புலையேன் றனையாளப்
பொருந்தும் விடைமேல் வருவாயோ
செல்லார் பொழில்சூழ் வதரிவனத்
தேவே யமரர் சிகாமணியே. (24)

தேவ தேவன் மாதேவன்
சிவனுமா கேசன் சாம்பசன்
மூவ ரறியா முழுமுதல்வன்
முத்தன் சித்தன் முற்றறிவன்
ஏவா தமக்குந் தலைமைதரு
மிறையோன் பரமன் பூரணனென்
றோவா மறைக ளறைவுறையு
மொருவ னன்றிக் கூறுவே. (25)

கூறு மீச னெனுநாமங்
குலவு தேவ ரெவர்களுக்கு
மேறு மென்றென் றுரைத்தவல
மியம்பித் திரிவா மறையுணரா
ராறு முடியின் மிசைத்தரித்த
வமலா விமையோர் வணங்குகழற
யேறு கண்ட நினக்கன்றி
யேவாக் குரித்தத் திருமொழியே. (26)

திருமால் பிரமன் இந்திரனறன்
செல்வப் பதமும் விரும்பிட
னொருமான் கரத்தி லொளிர்தரநின்
றொளிரும் பரம வெளியினிடை
யருவா யுருவா யருவுருவ
மாகநடித் தைந்தொழி னடத்து
மருமா மறையின் வடிவிலங்கைத்
யமருங் கமல மலர்ப்பதனே (27)

கமல மலரோ ராயிரத்தாற்
கருத்தி லுன்னைத் தனியிருத்தி
விமலம் பெறவே யருச்சனைசெய்
விண்டு மலர்க்கண் சொண்டருளிச
சமரந் தெறுந னேமிதரு
தலைவா விரவி பற்றநர்த்த
நிமலா பவாநி நகருறைபு
நிறைவே யுண்மை மறையோனே (28)

மறையி னினையே மறையவனு
வகுத்து மரியே முதலானோர்
முறையே மற்றை வருணரென
முழங்கு மறையோர் வணங்குதெய்வ
மிறைவா நீயென் றறிந்துமிகழ்ந்
தேதி லாரை வணங்கலவர்
குறைவே யவர்கள் வேதியராக்
கூறல் நகைப்பை விளைப்பதுவே (29)

வேண்டு மடியர் தங்கள்குறை
  வேண்டி முடிக்கும் பெருமானே
பூண்ட கருணைப் பெருவாழ்வே
  பொல்லா மணியே பொன்னேயோ
நீண்ட சோதி நின்மலனே
  நிகழ்நன் னறுவி லுறைசிவனே
காணாடல் செய்யும் பரமபொருளே
  கரிசில வதரிக கண்ணுதலே. (30)

வேறு.

கண்ணுதலோன் கனற்றலைவன் கருமமறைத்
  தலைவனெனக் கழற லோடும்
புண்ணியமில பாதகத்துப் புலைத்தக்க
  னிகழ்ந்துரைத்துப் புரிந்த வேள்வி
மண்ணினிற்பல் கிளைமடித்துத் தலைதொலைத்துத்
  தகர்த்தலையே வாய்க்கப் பெற்றான்
நண்ணியுனைத் தொழாதிகழ்வோர் கதியிதுவாம்
  நறுவிலுறை நன்மை யோனே (31)

நன்மையிலாத் தக்கன்மகந் தனிலுற்ற
  பெரும்பாவ நவைசேர் தேவர்
வன்மைபெறுஞ் சூரபன்மன் வாதனையுட்
  சிக்கிவெகு வைகன் றேறுந
தன்மையிழந் துற்றதுயர் சாற்றுவரார்
  சிவசிவமுன் சார்ந்த மற்றோர்
பன்மைதரு மருஞ்சாபம் பட்டழிந்தார்
  திருநணுப் பரவா தந்தோ. (32)

அந்தோமற் றெவர்பாலி லறைந்திடுவே
னையாவென் னருமையா டெல்லா
மெந்தாய்நின் னடியாவு மெளியேனைக்
கைவிட்டா லென்செய் வேனோ
டைந்தார்கொ ணறுங்கூந்தற் பைங்கிளியொன்
னமைமைவலம பாகந்து நிற்குந
கொந்தாருங் கொன்றையனே பவாநிநகர்க்
குலக்கொழுந்தே குலவுஞ் சோதி (33)

குலவுமறைக் கொழுமபொருளே கோமளமே
பவாநிநகர்க் கோனே ஞானப
புலமைமிகுந் திடுங்காழிப் புரவலனு
நாவரசும புகலா ரூக்கோ
னிலகுமணி வாசகத்தெம மிறைவருமே
புகலத்துநிக ளேற்கு நிற்குக்
கலகமனக் கொடியேனசொல் கவிதையுமேற்
றிடுங்கொணுகை கடவு ளானே. (34)

கடவுளரொ லாநந்துதிக்குங் கடவுளே
யெனதுளததுங் கலங்குந தேவே
புடவியுயி ரெவற்றினுக்கும் பொருந்திரம்பா
சங்கலந்து போத நல்கித்
தடையறவா னந்தவெள்ளந் தனிலழுத்திப்
பிறவாத தன்மை யாக்கும்
விடையவனே பவாநிநகர் வித்தகனே
பரமேசா விமல வாழ்வே. (35)

வாழ்வேநற் பெருங்கருணை மலைக்கோனே
வைப்பேயெம வளளற் காழித
தாழ்விறிருப் பிளளையார தனியன்புத்
தமிழ்மாலைத் தநதா யென்ற
ஞாழ்வினையெ லாமபோக்கி யுளறிருந்தா
மரைமலர்நதா ளுளதமே கொண்டிப்
பாழ்ம்பிறவி தனையொழிககக கருணைவைத்தாய்
என்ன தவம பண்ணி னேனே. (36)

பண்ணியமு மனபர்குட்டும் பிட்டுமகிழந்
தருளளிக்கும பாலன் றூனூர
தண்ணியசொற் றமிழ்மாலைக் குருகியருள்
அளிக்குமொரு தயாளச் சேயு
முண்மகிழ்ந்து குலவமலைறக் கொடிபாகத்
தொடும்பெரிது முளம்பூ ரிக்கும
புண்ணியனே யெனையாளுமம பூரணனே
திருநணுப் புராண தேவே. (37)

தேவேமுன் னியமபயந தீர்ப்பதற்கு
நின்னடியையச சேவித தெநதாய்
காவாயென் றடிபோற்று மறைச்சேய்ககக்
காலனைமுன் காலால் வீழ்த்தி
மேவாத பேராயு ளுதவுமுன
தருங்கருணை யுன்னி வந்தே
னூவாவென் றனைக்காவா யம்மானே
பவாதியில்லா மமல மூர்த்தி (38)

மூர்த்தியுனை யன்றியெவர் முதல்மூர்த்தி
　　யாயுள்ளார் முன்னோர் நாவி
லார்த்திடுமவே ரலைகடைய வதிற்பிறந்த
　　நஞ்சுகண்டே யலறிக் கூவி
வேர்த்துடலம பெரிதுழந்து வீழ்ந்துனடி
　　துதிதேவர் வீயா தய்யச
சீர்த்திகழ்ந்த சுண்டருளுந் திருநஞ்
　　வுறைசிவமே தேவ தேவே. (39)

திருநணு வென்றொருக்கா லுரைப்போரே
　　பெரியோர்கள் செல்வ மலருந
திருநணு நகரடையப் பெறுவோரே
　　முற்சென்மத் திருவி னுளர்
திருநணு நகரடைந்து திருப்பொன்னி
　　நதியாடித் திருத்தாள் போற்றித்
திருநணு வுறைசிவமே யெனத்துதிப்போர்
　　முத்திநெறி சேர்வ ரன்றே. (40)

வேறு.

அன்றன் றன்றெனை றருமறை கூறிப்போய்
நின்று நிற்கணடு கேரொன்றுஞ் சொறறிடா
தொன்றும் வேதக கொடிபட ரோஙகலே
துன்று சோலைகள் சூழ்நணுச் சோதியே (41)

சோதியே யெனை யாண்டிடு தோனறலே
யாதி, யேயர னேயட்ட மூர்த்தியே
நீதியே நிறை வேதிம லிர்ம்பிகை
பாதியே பர னேநணுப் பாதவே (42

பாநு வென்ன வொளிர்திரு மேனியாய்
பாநு மத்தி யொளிர்திருப் பணணவ
பாநு நேத்திர பர்க்க பதத்தொளிப்
பாநு வேநன்று வாரந்த பகவனே. (43)

பகவனே வினை பாற்றுப வானிலையம்
மூகவ னேமுத லேயென தென்பெலா
நகவ னேக முறைதொழு நேயங்கொண்
டகவெ னெஞ்ச முருகிடப் பணணுமே (44)

பண்ணுந் தொண்டொடு பத்திசேர் நெஞ்சொடு
முண்ணி னைநதனை யொணமலா கைகதொடு
கண்ணி நானதொழு நாளுற மோநன்று
வுண்ணி றைநதெ னுளமகிழ் நேயனே (45)

நேய மிக்கு நினைநெஞ்சி னுட்பசித்
தேயுவ கேள்வி யடியா திருவடி
நாயு மேயிகழ் நாளும் பணிநிட
வீயு நாளுமுண் டோநன்று வெந்தையே. (40)

எந்தை யேயிறை யேயிவ் வுலகவாழ்
வுந்துந் துன்பலா லொண்சுக மொன்றுமே
தந்தி டாதெனுந் தனமை யுணர்நதனை
வந்தி யாதவர் வாழ்வென்ன வாழ்வரோ. (47)

வாழ்வுஞ் செல்வமு மாப்பெருங் கல்வியுந்
தாழ்வில் வன்மையுந் தன்மையு மேன்மையுஞ்
சூழ்வு சேர்சுற்றுந் தோமில் விலநதைககீழ்
வாழ்வு கொண்ணினை யன்றிமற் றுணடுமோ. (48)

உண்டோ நின்னையொப் பானவ ரெங்கினுங்
கண்டோ வென்னவெ ளுட்கலந் தானந்தங்
கொண்டே யின்புறக் கோற்றேன் பிழிந்தனை
வாண்டார் சோலை பவாநிமா கேசனே. (49)

வாண்டார் கூந்தல் மறைகொடி பாகதெங்
கண்டே சர்க்கரைக கட்டியே யின்பமே
பண்டே தேவர் பயங்கெடக் காரியுண்
கண்டனே நஞ்சுக காரண வெந்தையே (50)

வேறு.

எந்தா யுனைத்தொழுவா ரெல்லாரு முய்ந்தடைந்தா
ரந்தோ கெடுவே னவலப் பவமதடைந்
துந்தாத் துயாக்கடனீந் தொண்ணு தழல்கின்றேன்
பந்தார் விரன்மடவாள் பங்கா பவாநியனே. (51)

பங்கே ருகனரியுன் பாதமுடி காண்பதற்குக்
கொங்கார் மலாதனைக கொண்டுன் குரைகழல்கள்
மங்காமற் போற்றும் வகையறியா தேமயங்கி
யிங்கே யசேதனமா யேமாறி னேனரசே. (52)

அரசே யிலந்தைநிழ லண்ணு வுலகர்சிலர்
விரைசேர் திருநீறு மிக்கண்டி யும்புனைந்தும்
புரைசேருங் கற்பில்லாப் பூவையரைப் போன்றயல
வரையே கடவு ளெனவழுத்தி வாழ்வரோனே (53)

என்னே யுயர்கா யத்திரியென் றெண்ணுமந்
நின்னேய மிகரு ணிசை நேர வுரைத்திடுமென்
றுன்னு மறையுணர்ந்த வுத்தமர்கள் கூறுவராற்
பின்னே யதை யுணராப் பேயர் பிணங்குவரே. (54)

பிணங்கும் பிறசமயப் பேயைப்பற்றுக் கொண்டாடி
யணங்குபல கொண்டோ ரறியா துனைப்பழிப்பார்
வணங்குமறை யுன்னையன்றி மற்றெவரைக் கூறுகிலை
பிணங்கும் பரமபொருளென் றிலங்கதைப் பெருமானே. (55)

பெருகுமன்பு பூண்டே பிரசமலர் கொண்டுனடி
யுருகுமுளத் தாற்றொழுவா ரோய்வார் பிறப்பொழிந்தே
கருகுமனங் கொண்டே கவலை யடைநாயே
னருகு நிறைவதரி யண்மித தொழுவதென்றோ. (56)

என்றோபஞ் சாக்கரமே யோதசிந்தை கொண்டுறுவ
தென்றோமெய் யன்பர்குழாத் தெய்தித் தொழுதிடுவ
தென்றோ மறைக்கொடியோ டேதகியுனைக் கண்டிடுவ
தென்றோ திருநகரு வெய்தியுறைந் தேத்துவதே. (57)

எய்தியமா டாடு மெழின்மனையு மக்களுமே
யுய்தியுற வாய்த்தவையென் றுன்னு மடவோர்கள்
செய்தியெலா மென்றனக்குச் சென்மப் பகையாகச்
செய்தியென நின்றேன திருநகரைப் புண்ணியனே (58)

புண்ணியமுங் கண்ணியமும புன்மைதவிர் நன்னெறியு
மெண்ணியவெல் லாமுநின்றா ளேத்தி லுறுவதென்றே
திண்ணியநல் லூக்கமொடு சிந்தைகொண்டே னீலம
லர்க்
கண்ணிமறை வல்லிபடர் கற்றோள் வதரியனே. (59)

கற்றவருக் கேவல்செயேன் கற்பனவே கற்றறியே
னற்றவர்கள் பொற்பாத நாளுந் துதித்தறியேன்
பற்றலர்க ளோர்மூன்றும் பராகமெனக் கண்டோயே
யுற்றவனுக் குற்றதுணையே யோங்கிலங்கைப் பதியானே. (60)

வேறு.

பதியானை யெண்ணி லுயிர்கட்கு மன்பு
  பதியாத நெஞ்சி னிடையே
வதியானை நீழல் வதரிக்க ணென்று ம
  வதிவானை மாதா சருவி
லுதியானை மெய்யி லுதியானை காதை
  யெனவோது வோனை யொளிருங்
கதியானை யுன்னி யுருகா தொழிந்த
  கடையேனை யாள்கை கடனே (61)

கடையேனை யாள வருவானை வேத
  கலையிற கலந்த பரனை
விடையோனை வண்மை மிளிர்வோனை முக்கண்
  மேலோனை யன்பர மனவாழ்
வுடையோனை வெள்ளி யுயரோங்க லென்று
  முடையோனை வரிகொ ளரியி
னுடையோனை நல்ல வதரிக்கண மேவ
  லுடையோனை நெஞ்சி னினையே. (62)

நெஞ்சங் கரைந்தெ னஞ்சும மொருங்கி
  நீராறு வார விழியே
விஞ்சுங் கரங்க ளஞ்சும பல்போதுன்
  மேலாய பாத மிடவே
நஞ்சங் கரந்து துஞ்சுங் களத்த
  நறையேற தேறு மிறைவ
தஞ்சம் மிலந்தை யிலகேச வென்கை
  தமியே னொரா ளுறுவதே. (63)

எந்நா ளுஞ்சூ திருவைந் தெழுந்தை
பியையோடு மெண்ணா ளூறுநா
ளெந்நா ளுஞ்சூ திருநீறிலங்கு
மெழினமேனி கண்டு மகிழ்நா
ளெந்நா ளுஞ்சூ பதுமப பதங்க
ளிதயத் திலங்க ளூறுநா
ளெந்நா ளிலந்தை வனமேவு சங்க
மேசா விசார மறுநாள் (64)

அறுகா விலங்கு குழலா ளிலந்தை
யமர்வா ளொருத்தி தயா
மறுமா ரிரங்கி யருளே ததும்ப
வடிவோனை யாரு மணநா
ளுறுபா கமாக வருவா ளெழுவு
னுபபாத மின்று தொழுதே
னறிவே துலங்கு சிவமே நலூவி
லரசே நிறைந்த முதலே (65)

அரசே விரும்பி முரசே யியம்ப
வமருடு நின்ற விசயன்
கரசே கரங்கொ டடியே பணிந்த
கணமான் மொழிந்த கவினு
ருரைசா லுகின்ற மறைநா லுமுன்ற
னுயர்வே யலாரு மொழியா
துரவா வவன்ற னுயிரோகு சாறு
மொளிர்பூஜை கூறு முளமே. (66)

ஒளிர்வா னிலங்கு கதிரோடு மாய
னுளமூடு நின்ற வொருவ
தளிர்போ லியங்கு திருமேனி கொண்ட
தவவேத வல்லி தலைவ
குளிர்வா னிறைந்த குலவா வலர்ந்து
குரவே துலங்கு சடைய
மிளிர்கா விலந்தை நகரா விளைந்த
வினையேனை யஞ்ச லெனுமே. (67)

அஞ்சே லெனுங்க ணரமாத ராசை
யதனுன் விசும்பி னடைகீழ்
தஞ்சே யெனுன்ற னடிசேரு சீலர்
தமையே விரும்பி வருமோ
விஞ்சே றுயர்ந்த கொடிசேர் கரத்த
விதியார் கடக்க வரியார்
நஞ்சேறு கண்ட நளிர்கொன்றை சூடு
நாதா நறுவி லமாவோய். (68)

அமாவிண்ணி லோடு மருணனபல் தூன்ற
வலருமை பகனற ஞொளிரகண்
தமர் நணு நீய சிறுவேதன் மண்டை
தழலெச்ச னென்பர் தலைகா
வமர்கொண்டு நின்ற வரிவீர மாகி
யதமா யொழிந்து படவே
சமர்கொண்ட வீர தலசங்க மேச
தவசங்க ரேச கதியே. (69

தவமே புரிந்த தெதுமேவோ வுறுத்து
தலமேவு பொன்னணி யுடமினை
நலம்மே வயாநக மணியே கொழிக்கு
நலமார பவாநி யநுநேசா
குவதாகு கூட விடையே படிந்து
குழகா மன்றக கொடிபடா
சிவமே யிலந்தை நிழலே யமர்ந்த
தேவே யெனப பகரவே (70)

வேறு

பகர்வரிய மறைகளெலாம பரவுகின்ற பதியே
பணணவனே யெனனரசே பாலனமார் விழியாய்
நுகாவரிய போகஙக ளுகாநதுயர்நத பதமே
நோயின்றி யுறைவரெலா நன்றுனே வழுத்தி
யகமகிழப் பெறறவாக ளனறியெவ ரயலா
ரம்பொன்மணி யம்பலதவெம் மருமருநதே சிவமே
தகவுரிய விலநதைவனந தஙகுபெருங கனியே
சஙகரனே பசுபதியே தாவில்பரஞ் சுடரே. (71)

பரஞ்சுடரே பரசுகமே பரவெளியே பரமே
பரசிவமே பரநிலையே பரவுபெரும் பொருளே
சிரபுரமார் சிவஞானச செல்வாகவு ணியனூர்
தினம்பரவு நவமணியே திகழுமுககட் கரும்பே
அரகரவென் னுளததமர்ந்த வருமணியே மலையே
யருட்கடலே யிருட்பகையே யாலநிழ லமர்ந்தே
பரவுமறை யாகமங்கள் பகருமுமா பதியே
படரிலந்தை வனநாதா பகவவெனக் கருளே. (72)

இலக்ஷை வனைத தென்றமம மொந்தாயோ மறைக
ளொன்றுமுளா யென்றுதொழு மியலறிந்தே னிறை
சிலந்தியொன்று புரிபூசை யுளந்தனிலே மகிழ்ந்து [யே
செங்கணனு னுக்குமரு ளங்கண்ணு விமலா
கலந்தடியார் துதிகூறிக் கண்ணீரே பெருக்கிக்
கைகோத்துக் குரவையிட்டுக் களித்தாடும் பெருமை
நலந்திகழுந் திருநணு நாதசங்க மேசா
நாயகனே யெனையாளவாய நாடரிய பொருளே (73)

பொருளேயென் பொன்னேயென் புந்திமகிழ் கனியே
போதமருள் ஆதாரமே புத்தமுதச் சுவையே
தெருளேகொள் மனப்பெரியா தேடுபெரு நிதியே
செம்மைமறை யோலமிட்டுந் தேறரிய வெளியே
இருளேகொள் மனச்சிறியே னேத்துகுண மலையே
யெண்ணுமலை வலவிபடா கண்ணியமாந் தருவே
அருளேகொள் விழியநனு வாவடுத்தண் டுறையா
யவிநாசி யப்பாநின னருணினையப் பணியே (74)

அவிநாசி தனிலன்றே ரருமறையோர் மகவை
யகல்வாய்க்கொள் கராவினின்றின் றழைத்தருளு நலத்
தவவாய்மை யரசினுக்குத் தணகயிலைக் காட்சி [தோய்
தான்காட்டுங் கருணையனே சடையவனே விமலா
பவவாய்மை யொழியாதேன் படும்பாடோ பெரிதே
பரவெளி தலவேநற் ககனவெளி யுறைவோய்
சிவசிவவென் றுயவொழிந்துன் றிருவருளுக் கிலக்காச்
செய்குதியோ பவாங்கர்ச் சீலமுழு முதலே. (75)

சீலமில்லேன் றவமில்லேன் செய்கைநல மில்லேன்
தெளிவில்லே னன்புடையார்ச் சேருமறி வில்லேன்

கோலமில்லாக் கொடியனொடுங் கூடுகுண மில்லேன்
கோதிலனே யாதியனே கோலவெயி றணியோய்
நாலுமறை புகழ்நாயா பவாநிநகா நாதா
நவிலபஞ்ச கிரிசூழ நடுவணுறை நலமே
தாலமதி லுயர்மதியந் தரித்தருளு மொருத்தா
சங்கமேச் சுரனேயென் பங்கமோட்டிடுமே (76)

பங்கமரு மறைக்கொடியெம் பாகுமொழிக் கன்னி
பாசுமடி யவர்களுக்கே பதமருளு மரசி
துங்கமொடு கணடிடவே சிங்கலிலசீர்ச் சபையில்
தொன்மைநடம் புரிசிவமே தூய்மையில்லா நாயேன்
பங்கமறத் துன்னடியார் பங்கிலுற வருளாய
பண்ணவனே கண்ணவனே பவாநிவள ரமுதே
எங்குநிறை புராணமுன னிலந்தைவனக் கபோத
மிரண்டுமரு ளடையவரு ளீசாதே சிகனே. (77)

தேசிகனைக் கருணையனைச் சிவையையிடத் தவனைச்
செங்கமலப் பதத்தானை யங்கமல மலராற்
பூசனைகள் புரிந்தவன்கண் பொங்குமுறக் கொண்டே
பொற்றிகிரி யற்றமதிற் பொற்பினொடுங் கொடுத்த
வீசனைமுற் பனறிக்கோ டானையுரி யிலங்கு
மீடிலரி யுரியாமை யோடறல்மீன் கண்ணு
மாசறவோர் குறளனமுகு சென்புமுறக் கொண்ட
மாதேவைப் பவாநியனை வாழ்த்திடுவன் யானே (78)

வாழ்த்தவெனக் கினிவாயும் வணங்குதற்குத் தலையும்
வணபுகழ்கேட் டிடச்செவியும் மலரிறைக்கக் கரமும்
யாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் றிருக்கோயில் சூழப்
பதமுமவன் றிருவடிவம் பார்த்துயக் கண்ணும்

வீழ்த்தசெருக் கொடுநினைந்து விம்மிவிம்மித் தேம்பி
வியாவைவிட்டுக கூத்தாட மெய்யினையுங் கொடுத்தாய்
சூழ்ந்தசமந்து காமூரலுந தாரோயநற பவாநிச
சோதியுமை பாதியனே சோவிலணிங கியானே (79)

சோரம லெமன்வருங்காற் சோர்ந்துவிழா தடியேன்
துய்யதிரு நீறணிந்து மெய்ம்மையெழுத் தைந்தா
லாராமை மேற்கொண்டிங் ககங்குழைந்தே யுருகி
யஞ்சலிசெய கரமொடுனை தடிவழுத்த வருளாய
தோராம லயனுமாலுந் தேடுமனி மலையே
தெள்ளியோ ருள்ளமதிற நிகழ்தருநல் லொளியே
நீராக வருககங்கை முடியவனே சூலம
நிலாவுகையா திருநுற நீலகணடேச் சுரனே. (80)

வேறு.

நீலககிரி போலுயர்நிடு யானுகரி பலவனை
நிமலைகொரு பங்குடைநிடு மேயாவொளிர மயா
தாலககிரி வாழ்வுவிற்குரி யானுககொரு தாதாய
தங்குமகிரி யெனுமெனவினை தனையேயினிமோதாய்
பாலுககொரு சேயுற்றழு லாலககட வீநதாய
பரமாவென வெமனுலயர் பாலற்கவண் வாய்ந்தாய்
சீலச்சிவ ஞானப்பர தேவாநனு மேவுஞ்
தெய்வக கமலப்பாதனே செல்வப்பெருமானே. (81)

செல்வச்சிவ மேயற்புத தேவேநனு வாழ்வோய்
சிவைநற்கல சப்பாலுணெ ணுளமொப்பிய தேவும்
பல்கத்தவ ஞானத்தொளி பாரெங்கணு மாகிப்
பாவுக்கிறை யாகச்சொலு நாவுக்கிறை தானு

மல்மத்தியி லொண்பாவைபா லுண்மைக்குறு தூத
ஞசச்சொலு ஞானச்சுட ரருண்மாகட லரசும்
சொல்நற்சுவை கனியககவி சொரியெந்தையுமொழியுஞ்
சோதிக்கவி யாதிக்கென தேதக்கவி யுறுமோ (82)

ஏதக்குண மேதக்கதெ னெண்ணஙகொள நண்ணி
யிருந்தேனெநி னருந்தாடொழ வெண்ணிததயை
நீதககுண மலையேயரு ளுததவ நிலையே [பண்ணுய்
கிமலப்பெரு மானேகா கமலத்தொரு மானே
யோதககொளு பரனேமலை வேதககொடி வானே
யொளிாகஙகை முடித்தாய்மழு வொருசெஙகை பிடி
தாதத்திமி யெனநட்டம தாடப்பொலி தாளா [த்தாய்
தன்மறாவத ரிககானில கண்ணுமறை முதலே (83)

மறையிறபொரு ளொன்றேயெனல் முறையிற்பொரு
[ளுணரா
மாநதாபபசு வாகுநதமை யோநதற்பொரு ளெனபாா
முறையிற்சொலு மநலுட்பொருண முதன்மைப்பா
[மொன்றே
முதிரும்மறை யுணரும்பொருள் கதிரின்றிய மலமாந
திறையிற்படு பொருளாகிய சீவப்பொருளெனவே
தேறத்தவ மேவறவிலா மாயைபபெரு வினையோர்
நிறைவுற்றிடு முனதற்புத நேயத்திரு வருளே
நேராதவர் சேரார்நனு வாரதவைத முதலே. (84)

முதலைப்பிடி யதிலுற்றிடு மூாடக்களி ளுதி
மூலப்பொரு ளேயென்றெவி மூளக்கத றியபோ
ததனைத்துய ரதனிற்கெடா தாளக்கதி ராழி
யதைவிட்டிடு வோனேபா மாரும்மில ரென்றே

பதறிச்சொலு மனிதர்க்கொரு பாங்கார்விடை யாகப்
பகர்நூல்க ளார்திப்பொருட் பானீயென லுணரார்
திதலைப்புணர் முலைமாதுமை வதரிப்பெரு மானே
சேவிற்பொலி யாவிதநுணை யேயுத்தம தேவே. (85)

தேவிற்பெரு மாலுந்தனி மாவுந்தெளி வாருந்
திருராமனு மழுராமனு முறுவாமனு மலரும்
பூவிற்பொலி கணனுஞ்சல மேவுற்றிடு மீனும்
புகலாமையு மிகுமேனமு மகமேவிய வரியு
நாவிற்பொலி தேவிக்குறு மாதித்தொழி லானு
நறுமாமண முறுமாமலர் நாளுங்கொடு பாடி
மேவித்தொழு தாவித்துஞ லேயித்துணை மேன்மை
மிக்காரெனு மெக்காலமும் வியாதன்னுரை மெய்யே
(86)

வியாதப்பெயர் கொளுமாமுனி வேதப்பொரு ளுணர்
[வோன்
விரிவாகுபு ராணந்தச மென்னுந்தொகை யாகிற்
கியாதுங்குறை யாதுற்றிட வோதிப்பின ரயன்மா
லலருங்கதி ரவனங்கிய ராதிக்குய ரெட்டென்
ணியாயங்கொளு தொகையாயுற சேருங்கதை கூறு
நேர்மைத்தனி யோர்மைப்புல னுணியோ ருணர்வார்
[கள்
தியானப்பொரு ளாவாய்கரு வியாதிக்கொரி யாவாய்
செம்மைப்பொருளானோரணு வுண்மைப் பெருமானே
(87)

பெருமாமறை யோலிட்டிடு பெரியோய்கரி யுரியோய்
பிறையும்மலர் நறையுஞ்செறி பிணையுஞ் சடையுடை
[யோய்

ஒருமாமத னழகங்கம துறு நுண்பொடி கண்டோ
யுலகம்புகழ் கருமானுதி ரஙகொள்கம துடையோய்
வருமாபெரு மொருகாவிரி வளமேவுப யாங்
வதிநல்லமு தகுமபம துறுமோரநதி தானு
மருகாவிணை தருடிணணிய மிகுதானம துறுவோ
யளகாபுரி யாய்காநம னனுகாதெனை யரசே (88)

அளகாபுரி நகரான்முத லாகப்பல ரிஙகே
யமலாநினை வழிபாடுசெய் தடைந்தார்பலன் மெய்யே
வளமாகவி பாடிததுயா வாடததிரு ஞானம்
வாய்நதோர்நதி தோய்நதேபவ மாய்நதோர்பல ரன்
உளகாவிடை முகிலமேவிட வோதசகுயில் கீதம் [றூ
உளமேமகிழ் மயிலாடிட வொளிரகிள்ளைகள் பூவை
குளமாவிழி யாநினபுகழ் கூறததிரு மிளிருங
கொககிற்றிரு நணறுவுறை யெஙகட்கிறை யோனே
(89)

இலைறயேசர ணீசாசர ணோதந்சவிர் மாதா
விணையுநதிரு மெயயாசர ணையாசர ணென்னு
ளுறைவாய்சர ணொருவாசர ணேமென்பொரு ளானே
யுன்றாள்சர ணின்றாள்சர ணொளியாய்சரண் வெளி
நிறைவாய்சர ணியமாசர ணிததாசர ணத்தா [யாய்
நேயாசர ணயாசர ணிமலாசர ணமலா
குறைவில்லதோா குணனேசர ணினதம்புய பதமே
குறுகுந்தமி யேனுன்சரண் குலவுந்நற வரனே (90

வேறு.

அரவமார்பணிப் பரமபோற்றியெம்
மையபோற்றிநன் மெய்யனே

யமலபோற்றியெம் மடிகள்போற்றிநல்
லரசபோற்றிநல லழகுறைஞ
சிரவபோற்றிசெஞ் சேவபோற்றியார்
தேவபோற்றிசெங் கமலமேற்
செறியுநானமுகன் றலைகொளுந்தம
தீனனுயினேன் போற்றியெம்
பரமபோற்றிமுப் புரமெரிததிடும
பகவபோற்றியெம மமமையின்
பாகமார்திருத் தேகபோற்றியே
பதரீமேவிய சதுரனே
குரவமார்திருக் குமரநாயகன்
கோதிறநதையே போற்றியாள்
குழகபோற்றியென் குறைகடாத்திடுங்
கோலபோற்றியோ போற்றியே (91)

கோலபோற்றிசே ராலபோற்றியென்
குறைகடர்ததிடுங் குமுதவாய்க்
கோதைமென்மலர் வேதநாயகி
கொழுநபோற்றிவெம் மழுவனே
தாலமேலுயர் சேவுயர்ததிடுந்
தலைவபோற்றியெந் தநதையாந்
தருணபோற்றிமெய் வருணபோற்றிசெஞ்
சாணபோற்றிநால வேதமா
நூலபோற்றிமா மூலபோறறியே
நுவலருநதிருக் கயிலைமே
னுதிகொளமூவிலைச் சூலமேநதியாய்
நுன்றிருப்பதம போற்றிநற்
சீலபோற்றிமா விலங்கைமேவிய
செலவபோற்றிகண் ணுவரு

தேவபோற்றிவின் றாதிபோற்றிவாழ்
சிவாயபோற்றியோ போற்றியே. (92)

ஆதிபோற்றியென் னப்பபோற்றியென்
னத்தபோற்றியென் னருமைசேர்
ஐயபோற்றிவாழ் துய்யபோற்றியிங்
காருமொப்பிலா தேயொளிர்
சோதிபோற்றிமா நீதிபோற்றிவான்
றுலங்குகின்றதோர் தன்மைசேர்
தொன்மைபோற்றிமெய்ம் மின்மைபோற்றியுன்
றொடர்பறாததோர் உமையவள்
பாதிபோற்றிநற் பதரிமாநிழற்
பகவபோற்றிவரு சகாகள்பாற்
படர்கிலாதவா போற்றிபங்கயப
பதநிழற்கணே போற்றியீண்டெனை
யேதிலாளனென் றெண்ணிநீக்கிடு
லெங்கணுய்குவேன் போற்றியெவ்விடத்
தேவர்பாலடைந் தெய்துபங்கநீக்
கென்றுவேண்டுவ தெந்தைபோற்றியே (93)

பங்கயப்பதம் போற்றிமேருவிற்
பண்ணவதிரு மாலெனும்
பாணபோற்றிமா வேதமாவுடைப்
பாரெனுந்திரு மாரதத்
துங்கபோற்றிநற் சங்கபோற்றிநற்
சோதிபோற்றிநஞ் சுண்டிடு
தூயபோற்றிமா மாயபோற்றியேர்
துன்றுமான்மழுத தோன்றலா
மெங்கணாயகா போற்றியென்னையா
ளீசபோற்றியோர் தேசனே

யெந்தைபோற்றியெம பெருமபோற்றியோ
வேலவார்குழற் கௌரியோா
பங்குடைப்பெரும பாமபோற்றிசிற
ககனமார்நடப் பாதனே
பசுபதிததனிக் கடவுள்போற்றிநீள
படரிலந்தைமா நிழலபோற்றியே (94)

நிழல்விடுமமழுப் படைதுலங்கிய
நித்தபோற்றிசா னுததம
நிமலபோற்றிகண் ணுதலபோறறிநன்
னெறியபோற்றி மூதறிஞாகள
அழனிறததவா வாலமுணடரு
ளாதிபோறறியென் றனுதினநதொழும்
அண்ணபோற்றிமுக கண்ணபோற்றியா
ரருளபோற்றிவா ருறுசடைக
குழகபோற்றியெண் குணமுடைப்பெருங்
குனறமன்னதோா கோலமார்
கோதிலாதவா போறறிபுண்ணியக்
கொள்கையாகம மோதிடும்
அழகபோற்றியென் னப்பபோற்றியெம்
மடிகள்போற்றிவே றெப்பிலா
வாசபோற்றிசீ ரிலநதைநீழல்வா
ழமலபோற்றியோபோற்றியே (95)

அமலபோற்றிவெண் ணீறணிநதொளி
ராகபோற்றிவிற் கயிலையென்
னசலபோற்றிகண் மணியணிநதிடு
மதுலபோற்றிநின் னடியரை
முமலநீக்கியாள் முதல்வபோற்றிமுப்
பொருள்விரிததரு ணெறியருள்

முகுந்தபோற்றியெங் கந்தபோற்றிவண்
சுத்தபோற்றிமுற காலனைக்
கமலநேரடிக கழல்கொடெற்றிய
கடவுள்போற்றிகங் காதர
கரடகுஞ்சரத் துரிவைகொண்டிடு
காரணநிறை பூரண
சிமயமாலவரைக கன்னிபங்குறை
தேவபோற்றியோ மூவருந
தோகிலாததோர வதரிமேவிய
சீலபோற்றியோ போற்றியே (96)

சீலபோற்றியன் றுணிழற்கணே
சின்மயக்குறி விரவினுற்
றெளிவுணர்த்திய முழுமுதற்பொருட்
டெய்வபோற்றியென் செய்கையைக்
கோலமாக்கிநின் கோலமாகழற்
கொண்டுகாத்தவா போற்றிவஞ்சகக்
கொடியனேனையு மடிமைகொண்டிடு
குணநிறைந்தவா போற்றிநாயினேன்
தாலமீக்குய ரேதிலித்தலந்
தங்கவைத்தவா போற்றியுன்னையே
சாற்றவைத்தவாபோற்றி நித்தியஞ்
சாரவைத்தவா போற்றிமுன்
மூலமாவினைப் பாசமோட்டிடு
முனைகொள் சூலமாமபடையுடை
முனிவபோற்றிநற் கனியிலங்கைசேர்
முதிர்சுவைக்கனி போற்றி போற்றியே (97)

கனிவுசேருளங் கொண்டுநின் றுநின்
கமலசெஞ்சர ணெஞ்சினிற்

கதுவமென் கணி லமுதத்தாரைகள்
கரைபுரண்டிட மெய்யிலே
பனிவருநதுளி யதனொடொண் மயிர்
படியிலாதுயர் பொடியெழுப
பண்ணியஞ்சலி கைகொளக்கடை
படுமெனுளளமு முருகிட
வினிவருபய மேதுமினறிநி
னிணையிலாதசீர பாடியே
யீசததகிமி யிட்டிடச்செயு
மிறைவபோறறியெ னெநதையே
யினியசாககரை பாலொடொண்பழ
மெனனவுளளெழு மினபமே
யிசைகொடகிண வதரிமேவிய
வெய்ப்பில்வைப்பனாய் போறறியே (98)

எய்ப்பில்வைப்பனாய் போற்றியேழையே
னிடாகொணலகுர வினிலழுநதிடா
தினிதிளாண்டிடு மீசபோறறிபொற
பேறுதாளுடை யெநதையே
துய்ப்பினிற்குரி யமுதமன்னமெய்ச்
சோதிபோற்றிவெண் ணீறணி
சுகுணபோற்றிமெய்ச சுயமபுபோற்றிசிற்
சொருபபோற்றிவே தாகம
மெய்ப்புகழ்ப்பொருள் போற்றிசைவமா
மெய்நெறிப்பொருள் போற்றியே
விமலபோற்றிநல் லமலபோற்றிவெள்
ளேறபோற்றிநற் கொங்குசேர்
செய்ப்பெருநதிருப் புனிதகனனனைத்
தேவபோறறிவா லறிவனே

தீனனேனையுன் ருளதோதிடச்
செய்த புண்ணியா போற்றியே (99)

போற்றியாரணா போற்றிகாரணா
போற்றிபூரணா போற்றியே
போற்றிசங்கரா போற்றியங்கணா
போற்றிசமபுவே போற்றியே
போற்றிமாவத ரிககண்மேவியாய்
போற்றிசங்கரி பாகனே
போற்றிதாணுவே போற்றிபண்ணவா
போற்றிஷயமமுகா போற்றியே
போற்றிசநதிர தாரணாசிவ
போற்றியாதியே போற்றியே
போற்றிசங்கம நாதனேநணாப்
புண்ணியமுதல போற்றியே
போற்றிநாயினேனை மாலைகொண்டருள்
புனிதசீரச்சிவ வுலகனே (100)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வேதநாயகிசமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா வென்னும்

பவானிப்

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

இது

பவானி போர்டு ஹைஸ்கூல்த் தமிழ்ப் பண்டிதர்

திருவாளர்

கு. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷையூர் சிவஸ்ரீ சு. நடேசக் குருக்கள்

அவர்கள் பொருளுதவியால்

பவானி சோல்டன் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1924

முகவுரை.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசப் பெருமான் திருவருட் பெருமையை உன்னியபொழுது அடியேனுக் குண்டாகிய ஓர் தீவிர எண்ணத்தாற் பாடசாலை வேலை யில் ஓய்வு கிடைத்த சந்தாப்பங்களில் ஐந்து நாட்களில் விரைந்து இந்நூல் பாடிப் பூர்த்தியாயினமையாலும், அடியேன் இயல்பிலேயே சிற்றறிவினனாதலாலும், பின் னாப் பிழைகளைக் கவனிக்க அவகாசமின்மையாலும் பிழையிருத்தல் கூடும்.

அச்சுக்குக் கொடுத்தபின் எனது ஆப்த நண்பர்கள் சிற்சில திருத்தங்கள் செய்தனுப்பினார்கள். அவை வரு வதற்கு முன்னமே அச்சிட்டானபடியால் மாறுதல்செய் யமுடியவில்லை. திருவருட் செயலால் இரண்டாமுறை அச்சிடநேருங்கால அவ்வாறு செய்ய உத்தேசித்துள் ளேன்.

இப்புத்தகங்களாற் கிடைக்கும் ஊதிய முற்றும் ஸ்ரீ சங்கமேசபெருமானது திருச்சந்நிதானத்தில நம் சைவ சமைய பரமாசார்ய மூர்த்திகளது திரு நக்ஷத்திரங்களில் "குருபூஜைத" திருப்பணிக்கே சேர்ப்பதாக அச்சிட்டுத வியஸ்ரீ நடேசகுருக்களவர்களும், அடியேனும் தீர்மா னித்துளளே மாதலால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளை அடி யார் பிழை பொறுக்கும் அமலன் பொறுத்தருள்வான் எனபதும் திண்ணம். ஆதலால் தமிழுலகமும் பொறுத்து மேற்கூறிய அரியபெரிய சிவபுண்ணியம் நடைபெறக் கருணைபுரியுமாறு பன்முறை வேண்டுகின்றனன்.

இங்ஙனம் அடிமை,

கு. குமாரசாமி.

சாற்றுக்கவிகள்.

இவ்விரண்டும் பேரூர்ப் பட்டீசுரர் ஆலயம்
ஸ்தானிகம் ஸ்ரீமத் ம நா. இராமசாமி சிவாசாரிய
சுவாமிகள் பாடியன.

வெண்பா.

அந்தாதி காணற் கரியானை விற்பானுக்
கந்தாதி யானபதிற் றந்தாதி—முந்துசைவ
மேன்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞன் சூட்டினான்
பான்மைத் தமிழாற் பரிந்து.

அரன்பணிகொ ளன்ப னவனடியார்க் கின்பன்
பரனையலாற் பாடாத பண்பன்—வரம்பெறுசீர்
வீரூர் குமாரசா மிக்கவிஞன் சொல்கவிபோல்
வேறூர் புகல்வார் விளம்பு.

இது கோயமுத்தூர்ப் பிரபல வக்கீலும், சென்னைச்
சர்வகலா மன்றத்தின் அங்கத்தினருமாகிய
திருவாளர் ஸி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் பி.ஏ.
அவர்களால் இயற்றியது.

சீர்கொண்ட பவாநிநகர் வேதவல்லி
யிடங்கொண்ட தேவ தேவன்
பார்கொண்ட பதமலர்மேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி பகர்ந்து தானும்
ஏர்கொண்ட இன்பெய்தி உலகிற்கு
முய்யுநெறி யிதுவென் றீந்தான்
கூர்கொண்ட பத்தியினன் குமாரசா
மிப்புலமை குறிக்கொண் டானே.

கோயமுத்தூர்க் கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
திருவாளர் அ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள்
பாடியன.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பந்தாதி மாலை முலைக்குவ பா[illegible]ம பகாந்தலைந்து
நந்தாதி மாலைய வலவிம [illegible] றைவுறையுங
கந்தாதி மாலையனை கா[illegible]த வா[illegible]வுனை கழறுஞ்சமென்
றந்தாதி மாலை பதிற்றுப்பத்தாக வணிந்தனனே.

(1)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடக்கடக்குஞ் சமயப்பொய் யறிவனெனப் பரமதப்
பறைவோ ரான [போ
தடக்கடக்குஞ் சரமபிளிறத் துரத்துமொரு சைவசிங்
சகச மாயை [கஞ்
படக்கடக்குஞ் சரம்பஞசாட் சரமெனக்கொள் தகவுடை
பரமன் பாலே [யோன்
தொடக்கடக்குஞ் சரிதமெனும் பலகலையுந் தெரிந்த
தூயோன் மாதோ [மைந்த

(2)

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பண்ணிலும் பொருளின் சுவையிலுங் கனிந்து
பரம்பொருட் பத்தியும் பழுத்துக
கண்ணினி லொற்றிக் கொளத்தகுங் கவிகள்
கண்ணுதல் திருமுனே புகன்று
மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் கொள்வோன்
மலர்கொடு தினஞ்சிவ பூசை
எண்ணுறப் புரிவோன் குமாரசா மிப்பே
ரிருந்தமிழ்ச் சிறந்தபா வலனே.

வெண்பா.

வேதவல்லித் தாயுடனே மேவும் திருநாதா
நாதாங்க மேகமாகத் தரப்பதிற்றந் — தாதிசொன்னான்
மெய்மைமைக் குமாரசா மிக்கவிரு னென்றுஞ்சூழும
செம்மைக் குரிசில் சிறந்து

இது திருச்செங்கோட்டு விவேகதிவாகரன் பத்திராதிபரும், ஈரோடு "கோங்குவேள்" பத்திராதிபரும் ஆகிய திருவாளர்
தி. அ. முத்துசாமிக் கோனார் அவர்கள் இயற்றியது.

அரும்பவா வெகுளியறுச் சிவப்பேறே
கருதுமுணமை யன்பர் தங்கள்
சுரும்பவா வியபதமே துதிகுமர
சாமியின்பிற் சொன்னு னோர்புற்
றுரும்பவா னவரசைகக முடியாசா
விழைமுக்கட் சோதி நின்ற
அரும்பவா னிக்கூடற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி யன்பி னுயர்ந்தே.

இவை அவற்பூந்துறைப் பெண்பாடசாலை திருவாளர் K. S. பழநிவேலுபாத்தியாயர் இயற்றியன.

நகம்பரசங் கநதனுயா யுதமாலை
யாக்கொடிரு நற்பவாநித்
திகம்பரசங் கமதேமேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி செய்தான் சீர்தங்

குகம்பரசம மணியெனவே சைவமதத்
தழைத்தோங்கக் கொடியை நாட்டும்
சகபபாசனு சேரவே ஆண்மரபில
வருகுமர சாமி மாலே.

வெண்பா.

பதிற்றுப்பத தந்தாதி பாடினா பவானி
யதிற்றுப்பத தந்தா தியமபு—மிதழ்கனமெய்
மாமறைக கொம் பாரந்தி வணணனமீ திறகுமர
சாமித தமிழ்ப்பணடி தர்.

நன்றி பாராட்டல்.

சீர்திகழ் வதரிச் செழுமறைக கொடிசேர்
சிவபரஞ் சுடரரு ளுடை
நார்திகழ் பதிற்றுப்பத தந்தா தியினை
நவின்றனை யுயினே னதனை
யோர்திக ழநாதி சைவனெம் முகததி
விலகிட வருமாதி சைவப்
பேர்திகழ் மறையோன பரன்றிரு வுருவம்
பெட்பொடு மும்மையுங் கொடுவோன்.
சீலமார் சிவாகம மஙகள்கற் றுள்ளான்
செழுமறை யோதுநா வுள்ளான்
தாலமார் நணுவிற் சுநதரக் குருக்கள்
தவப்பய னுகவந துதிததோன்
கோலமார் நடேசக் குருக்கணல லுலகோர்
கொண்டிட வச்சினி லேற்றி
நீலமார மிடற்றெம மிறையருள் பெற்றான்
நேரிலயான செயலைகமமா றெவனே.

இங்ஙனம்,

கு. குமாரசாமி.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவாரம்.

திருநணா பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்
டேறுதேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலு
மந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்
வண்டுபாடச்
செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாக்கனியுதிர்க்குந்
திருநணாவே (1)

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினான்
மற்றொருகைவீணையேந்தி
யீட்டுந்துயரறுக்குமெம்மானிடம்போலு
மிலைசூழ்கானி
லோட்டந்தருமருவிவீழும்விசைகாட்ட
முந்தூழோசைச்
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்
திருநணாவே. (2)

நன்றாங்கிசைமொழிந்துநன்னுதலாள்பாகமாய்
ஞாலமேத்த

மின்றூங்குசெஞ்சடையெம்விகிர்தர்க்கிடம்
போலுமவிரைசூழ்வெற்பிற்
குன்றேங்கிவன்றிரைகண்மோதமயிலாலுஞ்
சாரற்செவ்வி
சென்றேங்கிவானவர்களேததியடிபணியுந்
திருநணுவே. (3)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து
கரித்தோல்கொண்டு
மெய்யின்முழுதணிநதவிகிர்தர்க்கிடம்போலு
மிடைநதுவானே
ரையாவரெமபெருமானருளென்றென்
றாதரிக்கச்
செய்யகமலம்பொழிதேனளித்தியலுந்
திருநணுவே. (4)

முத்தேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்
வெண்ணூல்பூண்டு
தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்
போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரல்
வாலததும்பி
தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்
திருநணுவே. (5)

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணாக
வேடங்கொண்டு

புல்லார்புரமூன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்
புலியுமானு
மல்லாதசாதிகளுமங்கழன்மேற்கைகூப்ப
வடியார்கூடிச்
செல்லாவருநெறிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்
திருநணாவே. (6)

கானார்களிற்றுரிவைமேன்மூடியாடரவொன்
றரைமேற்சாத்தி
யூனார்தலையோட்டிலூணுகந்தான்றானுகந்த
கோயிலெங்கு
நானாவிதத்தால்விரதிகணன்னாமமே
யேத்திவாழ்த்தத்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்
திருநணாவே. (7)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலைய
விரலாலூன்றி
முந்நீர்க்கடனஞ்சையுண்டார்க்கிடம்போலு
முனைசேர்சீய
மந்நீர்மைகுன்றியழலால்வலிகுறைய
வழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்
திருநணாவே. (8)

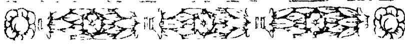
மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்
குடையான்மனைகடோறுங்

கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம்போலுங்
கழல்கணேடிப்
பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்
போற்றமண்ணிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்
திருநள்ளாறே. (9)

ஆடையொழித்தங்கமணேதிரிந்துண்பா
ரல்லலபேசி
மூடுருவமுகந்தாருரையகற்று
மூர்த்திகோயி
லோடுநதிசேநதிகதிலமுமொய்த்தகிலுங்
கரையிறசாரச்
சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்
திருநள்ளாறே. (10)

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்
கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞான
சம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநள்ளா
றேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்
மண்ணின்மேலே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ வேதநாயகீ சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

திருநணாவென்னும்
பவானிப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

தேமாலை தொடைமாலை புனைஞான
மணமகிழ்கொடியாந் தேவி பாகக்
கோமானைப் பவானிநகர்ச் சோமனைக்
கூற்றினுயிர் குடித்தாளானைப்
பாமாலைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
யாற்பரவப் பரிந்தே தொழுக
மாமாலை பொழிந்த கருணையம் பிரணவக்குஞ்
சரத்திருத்தாள் வணக்கந் தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூல்.

உலகெ லாந்தன தொருவடி வாகியோ ருணர்கி
லலகிலா வவை யாவையு மல்லவா மமலன்
விலகி லாவொளி மேவிய பவாநிவாழ் வேத
மிலகு தேவியின் பாகனென் றிசைப்பர்மெய் யுணர்ந்
தோர் (1)

உணர்ந்துணர்ந் துணர்ந் துன்னையே பரமெனச் சுருதி
தணர்ந்தி டாமுத னடுவிறு தியிலுமே சாற்ற
வுணர்ந்தி டாதிறந் திடுபிற தெய்வத்தை யுன்னிக்
கணர்ந்தனி லிறந் திடுபுலோர் காணபமோ நஞ்ஞவே (2)

நஞ்ஞத வீட்டினை நண்ணிட வெண்ணிடு நலத்தோ
ரொஞ்ஞத புண்ணிதி மனைமணி மலரினை மண்ணேஞ
ருஞைத புத்தமு தனையநல லடிசிற்கு முதந்து
நஞ்ஞைவை நண்ணிடார் பரகதி நணுகலெவ்வ நாளோ (3)

நாளு நாளுமே பொய்சொலிப் பிறர்பொரு ளயந்து
கோளு மெண்ணில கூறியே குடிகெடுத் துழன்று
தாளு மோய்ந்திடத் தவந்தவிர் வழியிடைச் சரித்துங்
கேளிர் பற்றுமே கொண்டுநன் னஞ்ஞத்தொழார் கெடு
வார் (4)

கெடுதி கொண்டிடு மனமொடு கிளர்மொழி மெய்யும்
புடை பெயர்ந்திடா துனதுநற் றூடொழப் புரியாய்
விடை யுகைத்தொளிர விண்மதி முடிககணிந் திலங்குஞ்
சடை முடித்திடு சங்கர சங்கமேச் சுரனே. (5)

சங்க மேச்சுர தற்பர சிற்பர தாணு
வெங்க ளுயக பரைதிரு நாயக வெங்குந்
தங்கு நாயக காவிரி நாயக தயங்கு
கங்கை நாயக கானக வதரிநா யகனே. (6)

வதரி மேவிய மறைக்கொடி கொழுநனை மணஞ்சேர்
குதலை மென்மொழிக் குமரன்றனை ஞானதையாக கொடி
[யோனை
விதலை நோய்தவிர்த் தாண்டிடும் விமலனை யன்றிப
பதரின மேவிய தேவரை யுளத்துனிப் பணியேன (7)

பணியு மப்பணி புரிபவ னும்பணிப் பயனுந்
துணிவொ டும்மதைச் செயச்சொலு நூலொடுகோ ஞனு
மெண்ணி யதற்குறு பயன்றரு பவனுநீ யென்ன
நணி யுனைதொழப் பண்ணுதி நஞ்சுவுறை சிவமே (8)

சிவமெனும் பொரு ளத்துவி தப்பொருள் செழிக்கு
பவமி லாதுயர் நான்கதாம் பொருளெனப தனறி
யுவந்த சாந்தமாம் பொருளென மாமறை யுரைக்கப்
மவநதே ருருனே யறிகில ரென்னனுப் பானே (9)

பரம னேயுனைத் தொழுதிடு புண்ணியம் பலியார்
பிரம னேமுதற் றேவர்கள் பிறந்திறந் துழல்வோர்
விரவு விண்ணிடைத தொழத்தகு விமலமெய்ச்சிவமென்
றுரவு மாமறை கூறுவ தெங்ஙன முணர்வார் (10)

வேறு.

வார்புளி யோடு புனலனல் வாயு
வயங்கிடு வெளிகதிர் மதியம்
ஏர்பெறு புருட னெனவுறு வடிவ
மெட்டுநீ மற்றெவ ருரியார்
தார்பெறு கொன்றை முடியனே வேதத்
தலைவிபங் குறைமணிக் குன்றே
நீர்பெறு பவாநி காவிரி சூழ்ந்த
நிலையனே நணுவினிர்க் குணனே (11)

துணைவினைக் கூறு மெட்டெனிற் கன்றிக்
கூறுவ தில்லாகலைக ளுரியாய்
பணைவளாக் கசசைப் பகவனை யதரிப்
பாலினர் பாலமோர் விழியாய்
மணமலாக் கொணரு மதியமோ டணிந்த
வேதனைப் பங்கயப் பாதா
வணம்பி பச்சை பருவுடை மயிலேசர்
மணிபாறுய் நருறநகர் மருநதே (12)

மருநதறுய் பிறவிப் பிணிக்கிருள் மனக்கு
வாய்த்தகோ ரொளிவிளக காறு
யிருநதநாண் முனிவர் நால்வாககு மாலி
வியைந்தமுப் பொருள்விரித் துனைனக்
தருநதகை ஞானச் சயம்புவே யமலா
சங்கரா தாறுவே பரமா
முருநதுநேர் நகைமெய்ம் மறைக்கொடி பாகா
முத்தனே நறுநகர் முதலே (13)

முதன்மைசேர் கலைக ளெவ்வெவற் றினுக்கு
முறைப்படி பூதஙக ளவைக்கும
விதம்படு முலகம படைததிடு வோர்க்கும்
விப்பிர ரெனவுரைப் போர்க்கும்
இதம்பெறு தலைவன பிரமநீ யென்ன
விசைத்திட லன்றிமெய் யன்பிற்
பதம்பெறு மனத்தோர் துதிசெதா சிவமோம்
பவாநிநா யகனெனும் வேதம் (14)

வேதநா யகியங் கொளிர்மணி விளக்கே
விண்ணவ ருண்மகிழ் அமுதே
மாதநா யகமே புண்ணிய ரோதநி
புழுதுதவிப் புலமையினை போற்றுங்
காதநா யகனே கண்ணுதற் பரனே
கருதுவா ருளத்துறை கமல
பாதநா யகனே பரம்பொருட் சிவமே
பவாநிவாழ் தவாமுழு முதலே. (15)

பவாநிவாழ் முதலே பரமனே சிவமே
பங்கயன் சிரங்கொய்த பதியே
யவாவினி லெழுந்தி யவலமே புரிந்து
மன்பரை யடைந்திடா துற்றுந்
தவாதுனைத் தொழுது பன்மலர் சாத்தித்
தடையிலா தருங்கிடு தொழிலீந்த
தெவாறினி யுய்வே னெனக்கருள் புரியாய்
எந்தையே நந்திவா கனனே. (16)

நந்திடா வேத முதலிய கலையு
நவின்றிடு குடிலையு முருக்கொண்
டெந்தையாரு சிவமே பரம்பொரு ளறி
யெனவுரைத் தவிறுமே யுணரா
னந்தமா மலரோ னென்றிடி லுலகத்
தறிவுடைத் ததீசியா திகளா
லுய்ந்திடாச் சாபம் பெற்றவ ருன்னை
யுணர்வரோ பவாநியுத் தமனே (17)

உத்தம னேமுன் னியக்கனுய் வடிவுற்
றொருசிறு அருமபுமுன் னிட்டுக்
கத்தனு ஞனென் றிருந்திடுந் தேவ
கணங்களா லசைக்கொணு தாக்கிச்
சித்துரு மறைந்தா யவ்விடத தருளிற்
சிவையினு ரெனவுனே யுணர்ததச்
சித்தமே தெளிநதா ருன்னரு ளின்றித்
தெளிவரோ திருநனுச் சிவமே (18)

தெளிவடைக் திறைநின் றிருவருட் போன்ற
செழும்புனற் பொன்னிநீ ராடிக்
களிமகிழ் வோடும் பூதிகண் டிகையுங்
கனம்பெறத் தாங்கியைந தெழுத்து
மிளிர்மனத் துன்னி விழியினீர் பெருக்கி
மெல்லிடை வேதநா யகிபங்
கொளிர்நினே யுருகி யுருகியே தொழும்பே
றுற்றன னெத்தவப் பயனே (19)

பயனுனேத் தொழுமபே றன்றியொன் றுண்டோ
பரமனே பன்னகா பரணு
வியனிலத் துயிர்கள் யாவையு மியக்கு
மெய்ப்பதி நீயலால் வேறுர்
தயையொடும் பிணிபபு நீக்கியே தாளிற்
றங்கிட வருள்புரிந் தின்பே
யியைதரப் புரியு மெந்தையே யிசா
விலந்தைமா நீழல் வாழ்பவனே (20)

7

வேறு.

பவனே முதலாந் திருப்பெயர்கொள்
பதியே யெல்லா வுயிர்களுக்கு
நவமே பெருக்கு மின்பளிக்கு
நலமே கருணைக் குறைவிடமே
யவமே பெருக்கி யுழல்நாயே
னந்தோ கெடுவே னாயேற்
சிவமே தனிமை யாநாதிமுத்த
சிதமே நிறைவிற் றிகழ்பொருளே. (21)

திகழா காயந் தனைத்தோல்போற்
சேரச் சுருட்ட வல்லனன்றே
புகழா வுயருஞ் சிவனையன்றிப்
போவான முக்தி தனிலென்று
தகவே யுறுநன் மறைசாற்றச்
சற்று மறியா முழுமூட
ரிகமே புரிவர் பவாநிரக
ரீசா வெவ்வா றுய்வாரே. (22)

எவ்வா றுன்னைத் தொழுதிடுவே
னெவ்வா றுன்னை யருச்சிப்பே
னெவ்வா றுன்னை வலம்வருவே
னெவ்வா றுனது புகழ்விரிப்பே
னெவ்வா றுன்றன் சிவாகமங்க
ளியம்ப வல்லே னறிவுறவோ
யெவ்வா றரிய தமிழ்நால்வ
ரிசைப்பா வுரைக்க வல்லேனே. (23)

வல்லா முலையார் மையலிடை
மயங்கி யுழன்ற மதிகேட
னில்லா வாழ்வை நிச்சயமா
நினைந்து நின்பொற் பாதம் வழுத்தாப்
பொல்லாப் புலையேனை றலையாளப்
பொருந்தும விடைமேல் வருவாயோ
செல்லா பொழில்சூழ் வதரிவனத்
தேவே யமரா சிகாமணியே. (24)

தேவ தேவன் மாதேவனை
சிவனமா கேசனை சர்வேசனை
மூவ ரறியா முழுமுதல்வன்
முத்தன் சித்தன் முற்றறிவன்
ஏவா தமைக்குந் தலைமைக்கு
மின்றியோனை பாமனை பூரணனை
ரேவா மலைறாக வொருவனுமா
மொருவ னனறிக கூறுமே. (25)

கூறு மீச னெனுநாமங்
குலவு தேவ ரெவர்களுக்கு
மேறு மென்றெண் ணுமாத்தலவ
மியம்பித் திரிவர் மறையுணரா
ரா றுமுடியின் மிசைத்தரித்த
வமலா விமையோர் வணங்குகழ
யேறு கண்ட சினக்கணுறி
யோர்க்கு ரித்தத் திருமொழியே. (26)

திருமால் பிரமன் இந்திரன்றன்
    செல்வப் பதமும் விரும்பிடே
றொருமான் கரத்தி லொளிர்தரநின்
    றருளிரும பரம வெளியினிடை
யருவா யுருவா யருவுருவ
    மாகநடித்தைந் தொழி லடைந்
மருமா மறையின் வடிவிலந்தை
    யமருங் கமல மலர்ப்பதனே (27)

கமல மலரோ ராயிரத்தாற்
    கருத்தி லுன்னைத் தனியிருத்தி
விமலம் பெறவே யருச்சனைசெய்
    விண்டு மலர்க்கண் கொண்டருளிச்
சமரந் தெறுந னேமிதரு
    தலைவா வீரன் பறறகர்த்த
நிமலா பவாநி நகருறைபு
    நிறைவே யுண்மை மறையோனே (28)

மறையி னினையே மறையவனு
    வகுத்து மரியே முதலானோர்
முறையே மற்றை வருணமென
    முழங்கு மறையோர் வணங்குதெய்வ
மிறைவா நீயென் றறிந்துமிகழ்ந்
    தேதி லாரை வணங்கலவர்
குறைவே யவர்கள் வேதியராக்
    கூறல் நகைப்பை விளைப்பதுவே (29)

வேண்டு மடியர் தங்கள்குறை
வேண்டு முடிக்கும பெருமானே
பூண்ட கருணைப் பெருவாழ்வே
பொலலா மணியே பொன்னேயோ
நீண்ட சீர்தநி நின்மலனே
நிகழ்நன் ணுவி லுறைசிவனே
காண்டலை செய்யும பரமபொருளே
கரிசில் வதரிக் கண்ணுதலே. (30)

வேறு.

கண்ணுதலோன் கனற்றலைவன் கருதுமறைத்
தலைவனெனக் கழற லோடும்
புண்ணியமில் பாதகத்துப் புலைத்தக்க
னிகழ்ந்துரைத்துப் புரிந்த வேள்வி
மண்ணினிற்பல் கிளைமடித்துத் தலைதொலைத்துத்
தகர்த்தலையே வாய்க்கப் பெற்றான்
நண்ணியுனை தொழாதிகழ்வோர் கதியிதுவாம்
நணுவிலுறை நன்மை யோனே (31)

நன்மையிலாத் தக்கன்மகந் தனிலுற்ற
பெரும்பாவ நவைசேர் தேவர்
வன்மைபெறுஞ் சூரபன்மன் வாதனையுட்
சிக்கிவெகு வைக லுறுந்
தன்மையிழந் துற்றதுயர் சாற்றுவரார்
சிவசிவமுன் சார்ந்த மற்றோர்
பன்மைதரு மருஞ்சாபம் பட்டழிந்தார்
திருநணாப் பரவா தநதோ. (32)

அந்தோமற் றெவர்பாலி லணைந்திடுவே
னையாவென் னருமபா டெல்லா
மெந்தாய்நின் னடிபாவு மெளியேனைக்
கைவிட்டா லென்செய் வேனால்
பைந்தார்கொ ணறுங்கூந்தற் பைங்கிளியென்
னம்மைவலம் பரந்தா நிறகுங்
கொந்தாருங் கொன்றையனே பவாநிகர்க்
குலக்கொழுந்தே குலவுஞ சோதீ (33)

குலவுமறைக் கொழும்பொருளே கோமளமே
பவாநிகர்க் கோனே ஞானப்
புலமைமிகுந்த திடுங்காழிப புரவலனு
நாவரசும புகலா ரூர்க்கோ
னிலகுமணி வாசகத்தெம மிறைவருமே
புகல்துதிக ளேற்கு நிற்குக்
கலகமனக் கொடியேனசொல் கவிதையுமேற்
றிடுங்கொனனைக் கடவு ளானே. (34)

கடவுளரெ லாந்துதிக்குங் கடவுளே
யெனதுளததுங் கலக்குந தேவே
புடவியுயி ரெவற்றினுக்கும் பொருந்திடும்பா
சங்களைந்து போத நல்கித்
தடையறவா னந்தவெள்ளந் தனிலழுத்திப்
பிறவாத தன்மை யாக்கும்
விடையவனே யவாநிகர் வித்தகனே
பரமேசா விமல வாழ்வே. (35)

வாழ்வேகற் பொருங்கருணை மலைக்கோனே
வைப்பேயெம வளளற் காழித்
தாழ்வி திருப் பிளளையார் தனியனபுத்
தமிழ்மாலை தந்தா யென்ற
ஞாழ்வினையெ லாமபோக்கி யுனதிருத்தா
மரைமலர்த்தா ளுளத்தே கொண்டிப்
பாழுமபிறவி தனையொழிககக் கருணைவைத்தாய்
என்ன தவம பண்ணி னேனே. (36)

பண்ணியமு மன்பர்குட்டும பிட்டுமகிழந்
தருளளிககும் பாலன் றானுந்
தண்ணியசொற் றமிழ்மாலைக் குருகியருள்
அளிக்குமொரு தயாளச் சேயு
முண்மகிழ்நது குலவமறைக் கொடிபாகத்
தொடும்பெரிது முளம்பூ ரிக்கும்
புண்ணியனே யெனையாளுமு பூரணனே
திருநணுப் புராண தேவே. (37)

தேவேமுன் னியமபயந தீர்ப்பதற்கு
நின்னடியைச் சேவித் தெந்தாய்
காவாயென் றடிபோற்று மறைச்சேய்ககக்
காலனைமுன் காலால் வீழ்த்தி
யோவாத பேராயு ளுதவுமுனை
தருங்கருணை யுன்னி வந்தே
னுவாவென் றனைக்காவா யம்மானே
பவாநியில்வா ழமல மூர்த்தி (38)

மூர்த்தியுனை யன்றியெவர் முதல்மூர்த்தி
யாயுள்ளார் முன்னோர் நாளி
லார்த்திடும்பே ரலைகடைய வதிற்பிறந்த
நஞ்சுகண்டே யலறிக் கூவி
வேர்த்துடலம் பெரிதுழந்து வீழ்ந்துனடி
துதிதேவர் வியா துய்யச
சிர்த்திகழ்ந்த சுண்டருளுந் திருநணா
வுறைசிவமே தேவ தேவே. (39)

திருநணா வென்றொருக்கா லுரைப்போரே
பெரியோர்கள் செல்வ மல்குந்
திருநணா நகரடையப் பெறுவோரே
முற்சென்மத் திருவி னுளார்
திருநணா நகரடைந்து திருப்பொன்னி
நதியாடித் திருத்தாள் போற்றித்
திருநணா வுறைசிவமே யெனத்துதிப்போர்
முத்திநெறி சேர்வ ரன்றே. (40)

வேறு.

அன்றன் றன்றென் றருமறை கூறிப்போய்
நின்று நிற்கண்டு நேரொன்றுஞ் சொற்றிடா
தொன்றும் வேதக் கொடிபட ரோங்கலை
துன்று சோலைகள் சூழ்நணுச் சோதியே (41)

சோதியே யெனை யாண்டிடு தோன்றலே
யாதி யேயரு ளேயட்ட மூர்த்தியே
நீதியே நிறை வேநிம லாம்பிகை
பாதியே பர னேநணுப் பாருவே (42)

பாநு வென்ன வொளிர்த்திரு மேனியாய்
பாநு மத்தி யொளிர்திருப் பண்ணவ
பாநு நேத்திர பர்க்க பதத்தொளிப்
பாநு வோநஞு வார்ந்த பகவனே. (43)

பகவனே வினை பாற்றுப வாணிலையம்
முகவ னேமுத லேயென தென்பெலா
நெகவ னேக முறைதொழு நேயங்கொண்
டுகவெ னெஞ்ச முருகிடப் பண்ணுமே (44)

பண்ணுந் தொண்டொடு பத்திசேர் நெஞ்சொடு
மூண்ணி லைநதுலை யொண்மலா கைக்கொடு
நண்ணி நானறெழு நாளுறு மோநஞு
வுண்ணி றைநதெ னுளமகிழ் நேயனே (45)

நேய மிக்கு நினைநெஞ்சி னுட்பதித்
தேயுங் கேள்வி யடியர் திருவடி
நாயு மேயிகழ் நாளும் பணிந்திட
வீயு நாளுமுண் டோநஞு வெந்தையே. (46)

எந்தை யேயிறை யேயிவ் வுலகவாழ்
வுந்துந் துன்பலா லொண்சுக மொன்றுமே
தந்தி டாதெனுந் தன்மை யுணர்ந்துனை
வந்தி யாதவர் வாழ்வென்ன வாழ்வரோ. (47)

வாழ்வுஞ் செல்வமு மாப்பெருங் கல்வியுங்
தாழ்வில் வன்மையுந் தன்மையு மேன்மையுஞ்
சூழ்வு சேர்சுற்றுந் தோமி லிலங்கைக்கீழ்
வாழ்வு கொண்ணினை யன்றிமற் றுண்டுமோ. (48)

உண்டோ நின்னையொப் பானவ ரெங்கினுங்
கண்டோ மென்னவெ றுட்கலந் தானந்தங்
கொண்டே யின்புறக் கோற்றேன் பிழிந்தனை
வாண்டார் சோலை பவாநிமா கேசனே. (49)

வாண்டார் கூந்தல் மறைகொடி பாகதெங்
கண்டே சர்க்கரைக் கட்டியே யின்பமே
பண்டே தேவர் பயங்கெடக் காரியுண்
கண்டனே நஞ்சுக் காரண வெந்தையே (50)

வேறு.

எந்தா யுனைத்தொழுவா ரெல்லாரு முய்ந்தடைந்தா
ரந்தோ கெடுவே னவலப் பவமதடைந்
துந்தாத் துயர்க்கடனீந் தொண்ணு துழல்கின்றேன்
பங்கார் விரன்மடவாள் பங்கா பவாநியனே. (51)

பங்கே ருகனரியுன் பாதமுடி காண்பதற்குக்
கொங்கார் மலரதனைக் கொண்டுன் குரைகழல்கள்
மங்காமற் போற்றும் வகையறியா தேமயங்கி
யிங்கே யசேதனமா யேமாறி னாரசே. (52)

அரசே யிலங்கைநிழ லண்ணு வுலகர்சிலர்
விரைசேர் திருநீறு மிக்ககண்டி யும்புனைந்தும்
புரைசேருங் கற்பில்லாப் பூவையரைப் போன்றயல
வரையே கடவு ளெனவழுத்தி வாழ்வரேனே (53)

என்னே யுயர்கா யத்திரியென் றெண்ணுமது
நின்னேய மிகரு ணிசை நேர வுரைத்திடுமென்
றன்று மறையுணர்ந்த வுத்தமர்கள் கூறுவராற்
பின்னே யதை யுணராப் பேயர் பிணங்குவரே. (54)

பிணக்கும் பிறசமயப் பேய்ப்பற்றுக் கொண்டாடி
யணங்குபல கொண்டோ ரறியா நினைப்பழிப்பார்
வணங்குமறை யுன்னையன்றி மற்றெவரைக் கூறுநிலை
யிணங்கும் பரமபொருளென றிலங்கைப் பெருமானே.
(55)

பெருகுமன்பு பூண்டே பிரசமலர் கொண்டுனடி
யுருகுமுளத் தாறெழுவா ரோயவர் பிறப்பொழிந்தே
கருகுமனங் கொண்டே கவலை யடைநாயே
னருகு நிறைவதரி யண்மிதத் தொழுவதென்றோ. (56)

என்றோபஞ் சாக்கரமே யெய்ந்தசிந்தை கொண்டுறுவ
தென்றோமெய் யன்பர்குழாத் தெய்தித் தொழுதிடுவ
தென்றோ மறைக்கொடியோ டேததியுனைக் கண்டிடுவ
தென்றோ திருநணு வெய்தியுறைந் தேத்துவதே. (57)

எய்தியமா டாடு மெழின்மனையு மக்களுமே
யுய்தியுற வாயத்தவையென் றுன்னு மடவோர்கள்
செயதியெலா மென்றனக்குச் செனமப் பகையாகச்
செயதியென நின்றேன திருநணுப் புண்ணியனே (58)

புண்ணியமுங் கண்ணியமும் புன்மைதவிர் நன்னெறியு
மெண்ணியவெல் லாமுநின்றூ ளேத்தி லுறுவதென்றே
திண்ணியநல் லூக்கமொடு சிந்தைகொண்டே னீலம
[லர்க்
கண்ணிமறை வல்லிபடர் கற்றேன் வதரியனே. (59)

கற்றவருக் கேவல்செயேன் கற்பனவே கற்றறியே
னற்றவர்கள் பொற்பாத நாளுந் துதித்தறியேன்
பற்றலர்க ளோரேழுன் றும் பராகமெனக் கண்டோயே
யுற்றவருக் குறுதுணையே யோங்கிலந்தைப் பதியானே.
(60)

வேறு.

பதியானை யெண்ணி லுயிர்கட்கு மன்பு
  பதியாத நெஞ்சி னிடையே
வதியானை நீழல் வதரிக்க ணென்றும
  வதிவானை மாதா சருதி
லுதியானை மெய்யி லுதியானை காதை
  யெனவோது வோனை யொளிருங்
கதியானை யுன்னி யுருகா தொழிந்த
  கடையேனை யாளகை கடனே (61)

கடையேனை யாள வருவானை வேத
  கலையிற் கலந்த பரனை
விடையோனை வண்மை மிளிர்வோனை முக்கண்
  மேலோனை யன்பர் மலைவாழ்
வுடையோனை வெள்ளி யுயமோதக லென்று
  முடையோனை வரிமிகா ளுரியி
னுடையோனை நலல வதரிககண் மேவ
  லுடையோனை நெஞ்சி னினையே. (62)

நெஞ்சங கரைநதெ னஞ்சும மொருங்கி
  நீராறு வார விழியே
விஞ்சுங் கரங்க ளெஞ்சும் பல்போதுன்
  மேலாய பாத மிடவே
நஞ்சங் கரநது துஞ்சுங் களத்த
  நறையேற தேறு மிறைவ
தஞ்சம் மிலக்கைத யிலகேச வென்கை
  தமியே னொகா ளுறுவனோ. (63)

காந்தா ளொருத்து திருமலைந் தெழுந்தை
யிமையமேவோடு மெண்ணா ளுறுந்தா
பொங்கா ளொருத்து திருநீறிலங்கு
மெழிலைமேனி கண்டு மகிழ்ந்தா
ளொந்தா ளொருத்து பதுமப் பதங்க
ளிதயத் திலங்க வுறுந்தா
ளொந்தா ளிலந்தை வனமேவு சங்க
மேசா விசார மறுந்தாள் (64)

அறுகா விளங்கு குழலா ளிலந்தை
யமரவா ளொருத்து துயர
மறுமா றிரங்கி யருளே ததும்ப
வடியேனை யாளு மணந்தா
ளொறுபா கமாக வருவா யெனவு
னுபபாத மின்று தொழுதே
னறிவே துலங்கு சிவமே நறைவி
லரசே நிறைந்த முதலே (65)

அரசே விரும்பி முரசே யியம்ப
வமரூடு நின்ற விசயன்
கரசே கரங்கொ டடியே பணிந்த
கணமான் மொழிந்த கவிஞ
ருரைசா லுகின்ற மறைநா லுமுன்ற
னுயர்வே யலாது மொழியா
தூவா வவன்ற னுயிர்போகு காறு
மொளிர்பூஜை கூறு முளமே. (66)

ஒளிர்வா னிலங்கு கதிரூடு மாய
ஞாளமூடு நின்ற வொருவ
தளிர்போ லியங்கு திருமேனி கொண்ட
தவவேத வல்லி தலைவ
குளிர்வா னினிநதி குலவா வலர்நது
குரவே ழுலங்கு சடைய
மிளிர்கா விலநதை நகரா விறைநத
வினையேனை யஞ்ச லெனுமே. (67)

அஞ்சே லெனுங்க ணரமாத ராசை
யதனுள் விசுமபி னடைகிழ்
தஞ்சே யெனுன்ற னடிசேரு சீலர்
தமையே விரும்பி வருமோ
விஞசே றுயர்ந்த கொடிசேர் காதத
விதியார் கடக்க வுரியார்
நஞ்சேறு கண்ட நளிர்கொன்றை சூடு
நாதா நணுவி லமர்வோய். (68)

அமர்விண்ணி லோடு மருணன்பல் துன்ற
வலருமபகன்ற ஞெளிர்கண்
தமர் நண்ணு தீய சிறுவேதன் மண்டை
தழலெச்ச னென்பர் தலைகா
வமர்கொண்டு நின்ற வரிவீர மாதி
யதமா யொழிந்து படவே
சமர்கொண்ட வீர தலசங்க மேச
தவசங்க ரேச கதியே. (69

தவமே புரிநத தெநதுமோ வுறைநது
நலமேவு பொனணி யுடனே
நவமே வயாநத மணியே கொழிக்கு
நலயார் பவாநி யதுமேசா
குவதாகு கூட விடையே படிநது
குழகா மலைறக கொடிபடா
சிவமே யிலநதை நிழலை யமாநத
தேவே யெனப பகரவே (70)

வேறு

பகாவரிய மறைகளெலாம பரவுகினற பதியே
பண்ணவனே யென்னரசே பாலனமா விழியாய்
நுகர்வரிய போசஙக ளுகாநதுயாநத பதமே
நோயினறி யுறைவரெலா நன்றுளே வழுதறி
யகமகிழப் பெறறவர்க ளணறியெவ ரயலா
ரம்பொன்மணி யம்பலத்தெம் மருமருந்தே சிவமே
தகவுரிய விலந்தைவனந தஙகுபெருங கனியே
சஙகரனே பசுபதியே தாவிலபரஞ் சுடரே. (71)

பரஞ்சுடரே பரசுகமே பரவெளியே பரமே
பரசிவமே பரநிலையே பரவுபெரும் பொருளே
திரபுரமார் சிவஞானச செல்வர்கவு ணியனார்
தினம்பரவு நவமணியே திகழுமுககட் கரும்பே
அரகரவென் றுளததமர்ந்த வருமணியே மலையே
யருட்கடலே யிருட்பகையே யாலநிழ லமர்நதே
பரவுமறை யாகமஙகள் பகருமுமா பதியே
படரிலந்தை வனநாதா பகவனெனக் கருளே. (72)

இலக்கை யனந்த தென்னமம மொக்காயே மறைக
ளொன்றுமுளா யெனவுமெதாமு மியலறிநதே னிறை
சிலந்தியொனறு புரிபூசை யுளந்தனிலே மகிழ்நது [யே
செஙகணனறு ஞைகுமரு ளஙகண்ணே விமலா
கலநதடியார் துதிகூறிக கணணீர் பெருககிக்
கைகோதநுக குரலையிட்டுக களிததாடும் பெருமை
நலநதிகழுந திருநனறு நாதசஙக மேசா
நாயகனே யெனையாளவாய் நாடரிய பொருளே (73)

பொருளேயென் பொனனேயென் புநதிமகிழ் கனியே
போதமருள் ஆதாரமே புததமுதச் சுவையே
தெருளேகொள் மனப்பெரியர் தேடுபெரு நிதியே
செம்மைமறை யோலமிட்டுந தேறரிய வெளியே
இருளேகொள மனச்சிறியே னைததுகுண மலையே
யெணணுமலை வலலிபடா கணணியமாந தருவே
அருளேகொள் விழியநன்று வாவடுதண் டுறையா
யவிநாசி யப்பாநின னருணினையப் பணியே (74)

அவிநாசி தனிலன்றே ரருமறையோர் மகவை
யகலவாய்க்கொள் கராவினிறின் றழைத்தருளு நலத்
தவவாயமை யபசினுககுத தணகயிலைக் காட்சி [தோய
தான்காட்டுங கருணையனே சடையவனே விமலா
பவவாய்மை யொழியாதென படும்பாடோ பெரிதே
பகரவெளி தலவேநற் கனவெளி யுறைவோய
சிவசிவவென் றுயவொழிதது னிருவருநக் கிலக்காச்
செய்குதியோ பவாங்ககாச் சேலமுழு முதலே. (75)

சீலமில்லேன் றவமில்லேன் செய்கைநல மில்லேன்
தெளிவிலலே னன்புடையார்ச் சேருமறி வில்லேன்

கோலமில்லாக் கொடியமொடுங கூடுகுண மில்லேன்
கோகிலமே யாகியமே கோலவெயி றணியோய
நாலுமறை புகழ் நாயகா பவாநிநகா நாதா
நவிலபஞ்ச கிரிசூழ நடுவணுறை நலமே
தாலமதி லுயாமகியங தரிசகருளு மொருதகா
சஙகமேச் சுரனேயென பஙகமோட்டிடுமே (76)

பங்கமரு மறைக்கொடியெம பாகுமொழிக கன்னி
பரசுமடி யவாகளுக்கே பதமருளு மரசி
துங்கமொடு கணடிடவே சிஙகவிலசீர்ச் சபையில்
தொன்மைநடம புரிசிவமே தூய்மையிலலா நாயேன்
பஙகமறுத் துனனடியார் பஙகிலுற வருளாய
பண்ணவனே கண்ணவனே பவாநிவள ரமுதே
எஙகுநிறை புரமூன்று முன் னிலநதைவனக கபோத
மிரணடுமரு ளடையவரு ளீசாதே சிகனே. (77)

தேசிகனைக் கருணையனைச் சிவையையிடத் தவனைச்
செங்கமலப் பதத்தானை யஙகமல மலராற்
பூசனைகள் புரிநதவன்கண பொஙகமுறக் கொண்டே
பொற்றிகிரி யற்றமதிற் பொற்பிறைஞடுங கொடுத்த
வீசனைமுற பணறிகோ டானையுரி யிலஙகு
மீடிலரி யுரிபாமை யோடறல்மீன் கண்ணு
மாசறவோா குறளனமுசு கெனபுமுறக் கொண்ட
மாதேவைப் பவாநியனை வாழதநிடுவன் யானே (78)

வாழ்த்தவெனக் கினிவாயும் வணஙகுதற்குத் தலையும்
வண்புகழ்கேட் டிடச்செவியும மலரினைறக்கக் கரமும்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான திருககோயில சூழப்
பதமுமவன் திருவடிவம் பார்த்துயரக் கண்ணும்

வீழ்த்தசெருக் கொடுவினைநது விம்மிவிம்மித தேம்பி
வியாவைவிட்டுக கூத்தாட மெய்யினையுங கொடுத்தாய்
சூழ்த்தமது காமுராலுந் தாரோயாற் பவாநிச்
சோதியுமை பாதியனே சோர்விலணிவ கியானே (79)

சோராம லெமன்வருங்காற் சோரந்துவிழா தடியேன்
துய்யதிரு நீறணிநது மெய்ம்மையெழுத் தைந்தா
லாராமை மேற்கொண்டிங கசுங்குழைநதே யுருகி
யஞ்சலிசெய் கரமொடுன தடிவழுதத வருளாய்
தேராம லயன்மாலுந தேடுமணி மலையே
தெள்ளியோ ருள்ளமதிற் றிகழ்தருநல் லொளியே
நீராக வுருவகங்கை முடியவனே சூலம
நிலாவுகையா திருநகு நீலகணடேச் சுரனே. (80)

வேறு.

நீலககிரி போலுற்றிடு மாலுககரி யவனே
நிமலைககொரு பஙகுற்றிடு நேயாவொளிர் தூயா
தாலககிரி வாழ்வுவிற்குரி யானுககொரு தாதாய்
தஙகுஙகிரி யெனுமென்வினை தனையேயினிமோதாய்
பாலுககொரு சேயுற்றழ லாலக்கட லீந்தாய்
பரமாவென வெமனுலயர் பாலற்கவண் வாய்ந்தாய்
சீலசிவ ஞானப்பர தேவாநகு மேவுஞ்
தெய்வக கமலப்பாதனே செல்வப்பெருமானே. (81)

செல்வச்சிவ மேயற்புத தேவேநகு வாழ்வோய்
சிவைநற்கல சப்பாலுணெ ணுளமொப்பிய தேவும்
பல்கத்தவ ஞானத்தொளி பாரெஙகணு மாகிப்
பாவுக்கிறை யாகச்சொலு நாவுககிறை தானு

மல்மத்தியி லொண்பாவைபா லுண்மைக்குறு நாத
ஞசச்சொலு ஞானசசுட ரருணமாகட லரசும்
சொல்நற்சுவை கனியககனி சொரியெயந்தையுமொழியுஞ்
சோதிககவி யாதிகெகன தேசககவி யுறமோ (82)

ஏசகுண மேதக்கதெ னெண்ணஙகொள நண்ணி
யிருந்தேனெனி னருந்தாடொழ வெண்ணிததயை
நீதக்குண மலையேயரு ளுறைததவ நிலையே [பணாளுய்
நிமலப்பெரு மானேகர கமலததொரு மானே
யோதககொளு பரனேமலை வேதக்கொடி வரனே
யொளிர்கஙகை முடித்தாய்மழு வொருசெங்கை பிடி
தாதத்திமி யெனநட்டம தாடபொலி தாளா [ததாய
தண்ணுளாவத ரிக்காணில கணாறுமறை முதலே (83)

மறையிற்பொரு ளொன்றேயெனல முறையிறபொரு
[ளுணரா
மாநதர்ப்பசு வாகுநதமை மேயநுறபொரு ளளபார்
முறையிற்சொலு மநனுட்பொருண முதனமைபபா
[மொன்றே
முதிரும்மறை யுணரும்பொருள் கதிரின்றிய மலமாந
திறையிற்படு பொருளாகிய சீவப்பொருளெனவே
தேறத்தவ மேவற்கிலா மாயைப்பெரு வினையோர்
நிறைவுற்றிடு முனதற்புத நேயததிரு வருளே
நோராதவர் சேரார்நனு வாரதவைத முதலே. (84)

முதலைப்பிடி யதிலுற்றிடு மூடக்களி றுதி
மூலப்பொரு ளேயென்றுலி மூளக்கத றியபோ
ததனைத்துய ரதனிற்கெடா தாளக்கதி ராழி
யதைவிட்டிடு வோனேபர மாரும்மில ரென்றே

பதறிச்சொலு மனிதர்க்கொரு பாங்கார்விடை யாகப்
பகர்நூல்க ளாகாதிப்பொருட் பானீயென லுணரார்
திதலைப்புணா முலைமா தமை வதரிப்பெரு மானே
சேவிற்பொலி யாவித்துணை யேயுத்தம தேவே. (85)

தேவிற்பெரு மாலுந்தனி மாவுநதெளி வாருந்
திருராமனு மழுராமனு முயவாமனு மலரும்
பூவிற்பொலி கணனுஞ்சல மேவுற்றிடு மீனும
புகலாமையு மிகுமேனமு மகமேவிய வரியு
நாவிற்பொலி தேவிகரு மாதிதொழி லானு
நறுமாமண முறுமாமலர் நாளுகொடு பாடி
மேவிததொழு தாவித்துஞ லேயிததுணை மேன்மை
மிக்காரெனு மெககாலமும வியாதன்னுரை மெய்யே
(86)

வியாதப்பெயர் கொளுமாமுனி வேதப்பொரு ளுணர்
[வோன்
விரிவாகுபு ராணந்தச மென்னுந்தொகை யாநிற்
கியாதுங்குறை யாதுற்றிட வோதிப்பின ரயன்மா
லலருங்கதி ரவனங்கிய ராதிகுய ரட்டென்
னியாயங்கொளு தொகையாயுற நேருங்கதை கூறு
நேர்மைத்தனி யோமைப்புல னுணியோ ருணர்வார்
[கள்
தியானப்பொரு ளாவாய்கரு வியாநிக்கெரி யாவாய
செம்மைப்பொருளானேநமு வுணமைப் பெருமானே
(87)

பெருமாமறை யோவிட்டிடு பெரியோய்கரி யுரியோய்
பிறையும்மலர் நறையுஞ்செறி பிணையுஞ் சடையுடை
[யோய்

ஒருமாமத னழுகங்கம துறு நுண்பொடி கண்டோ
யுலகம்புகழ் கருமானுதி ரங்கொள்கம துடையோய்
வருமாபெரு மொருகாவிரி வளமேவுப வாங்கி
வதிநல்லமு தககும்பம துறுமோர்நதி தானு
மருகஙவிணை தருபுணணிய மிகுதானம துறுவோ
யளகாபுரி யாய்காநம னணுகாதெனை யரசே (88)

அளகாபுரி நகரான்முத லாகப்பல ரிங்கே
யமலாநினை வழிபாடுசெய் தடைநதார்பலன் மெய்யே
வளமாகவி பாடித்துயர் வாடததிரு ஞானம்
வாய்ந்தோர்நதி தோயநதேபவ மாய்ந்தோர்பல ரன்
உளகாவிடை முகில்மேவிட வோதக்குயில் கீதம் [றே
உளமேமகிழ் மயிலாடிட வொளிாகிள்ளைகள் பூவை
குளமாவிழி யாநினபுகழ் கூறததிரு மிளிருங
கொங்கிற்றிரு கணகுவறை யெங்கட்கிறை யோனே
(89)

இறையேசர ணீசாசர ணோதநதவிர் மாதா
விணைபுநதிரு மெய்யாசர ணையாசர ணென்னு
ளுறைவாய்சர ணொருவாசர ணேமெனபொரு ளானே
புனருளசர ணன்றருள்சர ணொளியாய்சரண வெளி
நிறைவாய்சர ணியமாசர ணிததாசர ணத்தா [யாய்
நேயாசர ணுயாசர ணிமலாசர ணமலா
குறைவில்லதோர குணனேசர ணினதம்புய பதமே
குறுகுந்தமி யேனுன்சரண் குலவுந்தகு வானே (90

வேறு.

அரவமார்பணிப் பரமபோற்றியெம்
மையபோற்றிநன மெய்யனே

யமலபோற்றியெம் மடிகள்போற்றிநல்
லரசபோற்றிநல லழகுறைஎ,
சிரவபோறறிசெஎ சேவபோற்றியார்
தேவபோற்றிசெங் கமலமேற்
செறியுநான்முகன் றலைகொளுந்தம
தீனனுயினேன் போற்றியெம
பரமபோறறிமுப் புரமெரித்திடும்
பகவபோற்றியெம மமமையின்
பாகமார்திருத் தேகபோற்றியே
பதரிமேவிய சதுரனே
குரவமார்திருக் குமரநாயகன்
கோதிறநதையே போற்றியாள்
குழகபோற்றியென் குறைகமைாத்திடுங்
கோலபோற்றியோ போற்றியே (91)

கோலபோற்றிசே சாலபோற்றியென்
குறைகமர்த்திடுங் குமுதவாய்க்
கோதைமென்மலர் வேதநாயகி
கொழுநபோற்றிவெம மழுவனே
தாலமேலுயர் சேவுயர்த்திடுந்
தலைவபோற்றியெந தநதையாந்
தருணபோற்றிமெய் வருணபோற்றிசெஞ்
சரணபோற்றிநால வேதமா
நூலபோற்றிமா மூலபோற்றியே
நுவலருநதிருக் கயிலைமே
னுதிகொளமூவிலைச் சூலமேந்தியாய்
நுன்றிருப்பதம் போற்றிநற்
சீலபோற்றிமா விலங்கதமேவிய
செல்வபோற்றிகண் ணுவரு

தேவபோற்றிவிண் ணுநிபோற்றிவாழ்
சிவாயபோற்றியோ போற்றியே. (92)

ஆதிபோற்றியா னைப்பபோற்றியென்
னத்தபோற்றியென் னருமைசேர்
ஐயபோற்றிவாழ் துய்யபோற்றியிங்
காருமொப்பிலா தேவெனிர
சோதிபோற்றிமா நீதிபோற்றிவான்
றுலங்குகின்றதோர் தனமைசேர்
தொன்மைபோற்றிமெய்ம மின்மைபோற்றியுன்
றொடர்பறுத்ததோர் உமையவள்
பாதிபோற்றிநற் பதிமாநிழற்
பகவபோற்றிவஞ சகர்கள்பாற்
படர்கிலாதவா போற்றிபங்கயப
பதநிழற்கணே போற்றிவிண்டெனை
யேதிலாள னென றெண்ணிநீக்கினு
லெங்கனுய்குவேனை போற்றியெவ்விடத்
தேவர்பாலடைந தெய்த்தபங்கநீக
கென்றுவேண்டுவ தெந்தைபோற்றியே (93)

பங்கயப்பதம் போற்றிமேருவிற்
பண்ணவத்திரு மாலெனும்
பாணபோற்றிமா வேதமாவுடைப்
பாரெனுந்திரு மாரதத்
துங்கபோற்றிநற் சங்கபோற்றிநற்
சோதிபோற்றிநஞ் சுண்டிடு
தூயபோற்றிமா மாயபோற்றியோர்
துன்றுமாண்மழுத் தோன்றலா
மெங்கணயகா போற்றியென்னையா
ளீசபோற்றியோர் தேசனே

யொருத்தைபோற்றியெம பெருமபோற்றியோ
வேலவாரகுழற கௌரியோரா
பங்குடைப்பெரும பரமபோற்றிச
ககனமாராகட ப பாதனே
பசுபதித்தனிக கடவுளபோற்றிநீள
படரிலநதைமா நிழலபோற்றியே (94)

நிழலவிடுமழுப படைதுலங்கிய
நித்தபோற்றிசா லுத்தம
நிமலபோற்றிகண ணுதலபோற்றிகன்
னெறியபோற்றி மூதறிஞர்கள
அழனிறத்தவா வாலமுணடரு
ளாதிபோற்றியென றனுதினந்தொழும்
அணணபோற்றிமுக கணணபோற்றியா
ரருளபோற்றிவா ருறுசடைக
குழகபோற்றியெண குணமுடைப்பெருங
குணமனனதோர கோலமார்
கோதிலாதவா போற்றிபுண்ணியக்
கொளகையாகம மோதிடும
அழகபோற்றியென னப்பபோற்றியெம்
மடிகளபோற்றிவே றுப்பிலா
வாசபோற்றிசீ ரிலந்தைநீழலவா
ழமலபோற்றியோபோற்றியே (95)

அமலபோற்றிவெண ணீறணிநதொளி
ராகபோற்றிவிற் கயிலையென்
னசலபோற்றிகண மணியணிநதிடு
மதுலபோற்றிநின னடியனை
முமலநீககியாள முதலவபோற்றிமுப்
பொருளவிரிததரு ளெறியருள்

முதகபோற்றியெங் கத்தபோற்றிவண்
சுத்தபோற்றிமுற் காலனைக்
கமலநேரடிக் கழலகொடெற்றிய
கடவுள்போற்றிகங் காதர
கரடகுஞ்சரத தூரிவைகொண்டிடு
காரணநிறை பூரண
சிமயமால்வரைக கன்னிபங்குறை
தேவபோற்றியோ மூவருந்
தேரகிலாததோர வதரிமேவிய
சீலபோற்றியோ போற்றியே (96)

சீலபோற்றியன் றுனிழற்கணே
சின்மயக்குறி விரலினற்
றெளிவுணர்த்திய முழுமுதற்பொருட்
டெய்வபோற்றியென் செய்கையைக்
கோலமாக்கினை கோலமாகழற்
கொண்டுகாததவா போற்றிவஞ்சகக்
கொடியனேனையு மடிமைகொண்டிடு
குணநிறைநதவா போற்றிநாயினேன்
தாலமீக்குய ரேகிலித்தலந்
தங்கவைத்தவா போற்றியுன்னையே
சாற்றவைத்தவாபோற்றி நித்தியஞ்
சாரவைத்தவா போற்றிமுன்
மூலமாவினைப் பாசமோட்டிடு
முனைகொள் சூலமாம படையுடை
முனிவபோற்றிகற் கனியிலக்கைசேர்
முதிர்சுவைக்கனி போற்றி போற்றியே (97)

கனிவுசேருளங் கொண்டுநின்றுநின்
கமலசெஞ்சர ணைஞ்சினிற்

கதுவமென் கணி லமுததாரைகள்
கரைபுரண்டிட மெய்யிலே
பனிவருந துளி யதனொடொண்மயிர்
படியிலாதுயர் பொடியெழுப
பண்ணியஞ்சலி கைகொளககடை
படுமெனுளளமுருகிட
வினிவருமபய மேதுமினறிநி
னிணையிலாதசீர் பாடியே
யீசதத்திமி யிட்டிடச்செயு
மிறைவபோற்றியெ னெநதையே
யினியசாககரை பாலொடொணபழு
மென்னவுளளெழு மினபமே
யிசைகொடககிண வதரிமேவிய
வெய்ப்பில்வைப்பனுய் போற்றியே (98)

எய்ப்பில்வைப்பனுய் போற்றியேமழயே
னிடாகொணலகுர வினிலமூநதிடா
தினிதிளாண்டிடு மீசபோற்றிபொற்
பேறுதாளுடை யெநதையே
துய்ப்பினிற்குரி யமுதமன்னமெய்ச்
சோதிபோற்றிவெண் ணீறணி
சுகுணபோற்றிமெய்ச் சுயமபுபோற்றிசிற்
சொரூபபோற்றிவே தாகம
மெய்ப்புகழ்ப்பொருள் போற்றிசைவமா
மெய்ந்நெறிப்பொருள் போற்றியே
விமலபோற்றிநல் லமலபோற்றிவெள்
ளேறபோற்றிநற் கொங்குசேர்
செய்ப்பெருந்திருப் புனிதநனனஞைத்
தேவபோறறிவா லறிவனே

தீனனேனையுன் றாளதோதிடச்
செய்த புண்ணியா போற்றியே (99)

போற்றியாரணா போற்றிகாரணா
போற்றிபூரணா போற்றியே
போற்றிசங்கரா போற்றியங்கணா
போற்றிசம்புவே போற்றியே
போற்றியாவதரிக்சணமேவியாய்
போற்றிசங்கரி பாகனே
போற்றிதாணுவே போற்றிபண்ணவா
போற்றியைம்முகா போற்றியே
போற்றிசந்திரதாரணாசிவ
போற்றியாதியே போற்றியே
போற்றிசங்கமநாதனேகணப்
புண்ணியப்புகல போற்றியே
போற்றிநாயினேனை மாலைகொண்டருள்
புனிதசீரசைவ வுலகனே (100)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வேதநாயகிசமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

மாயூரநாத அந்தாதி.

அபயாம்பிகையார் துதிகளும், பொன்னி ஆற்றின்
போற்றிச் சிலேடைப் பதிகமும் கூடியது.

மகாமகோபாத்தியாயர் சாமிநாதையர்
அவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவரும்,

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், அதிற் கலைத்தேர்வு ஆயும் அங்கம்
இவற்றின் சார்பினரும், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார
ஆராய்ச்சி, தனிப்பாகக்கோவை, பதுமினி, கதையும்
பாட்டும ஆகிய நூலாசிரியரும்,
பாலபாடசாலைப் பரீக்ஷைப் பணியாற்றி உபகாரச்சம்பளம்
பெறுபவரும், அரங்கநாதபுர வாசியும், அவ்வூர்க்
கோவில்களின் காப்பாளருமாகிய

வே. முத்துஸாமி ஐயர், எம்.ஏ., எல்.டி.
அவர்களால் ஆக்கப்பெற்றது.

Sri K.S.

வெற்றிவேற் பதிப்பகம்,
தஞ்சை.

1942.

விலை அணா நான்கு

முகவுரை.

மாயூரநாதர் அந்தாதி எனனும் இந்நூல், மாயூரத்
நகரில் கோயில் கொண்டருளும் மாயூரநாதர் மீது
னயப் பெற்ற அந்தாதியாகும். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்
ம் எனனும் முப்பெருமையும் முற்ற வாய்ந்தது இவ்
ர. மூர்த்தி மாயூர வள்ளலார்; அம்பிகை அபயாம்
கையாரால் மயூர (மயில்) உருக்கொண்டு போற்றப்
பற்றவர் இதனால் இத்தலம் மாயூரம் மயிலாடு
றை எனப்படும். இதற்கு சமயாசாரியரில் சம்பந்தர்,
ப்பர் தேவாரப் பாடல்கள் உண்டு; கவிப்பேரரசர்
ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் ஒரு அரிய புராண
ம் உண்டு தீர்த்தமாகிய காவேரி, பொன்னிப்போ
ணடு, தானே புனித மேன்மைதலோடு, துலாமதியில்
ங்கையாதி புண்ணியப் புனல்கள் கலக்கப்பெறும்

இத்தலத்தில் எளியேன் 1920–21 ஆண்டுகளில்
ணி ஆற்றியபோது, இம்மூர்த்தியின் திருவருளில்
டுபட்டு, ஓர் அந்தாதி பாடினேன். ஓய்வு கிடைத்த
பபோது, அதனை இக்கடைமுக நன்னாளில்
5-11-42), மாயூரத் தமிழ்க் கழகத்தார் முன்னிலை
ல, இறைவன் இணையடியில் இசைக்கின்றேன்.
தியமும், கங்கையும் தாங்கும் மணிமுடியில், மாயூர
தர் மத்தமும் எருக்கும் உகத்தல் போல, என் புன்
சாறகளை, அப்பரமனும் அடியார்களும் கடைக்
ணிப்பார்களாக.

அந்தாதி இதனுடன் அபயாம்பிகை துதிகளும்;
பானனியாற்றின் போற்றிச் சிலேடைப் பதிகமும்
சேர்த்துள்ளேன். காவேரி நதியை சிவன், உமை, மால்,
ரு, அயன், வாணி, விநாயகன், குகன், நால்வர், அடி
ார் எனனும் பதின்மருடன் தனித்தனி சிலேடை

யாக அமைத்துப் போற்றியது இப்பதிகம். இறைவன் திருவருள் என்றும் "சூழக; வையகமுந் துயர் தீர்கவே."

அரங்கநாதபுரம்,
திருக்காட்டுப்பள்ளி,
12—11—42.

இங்ஙனம்,
அடியார்க்கடியேன்,
வே. முத்துஸாமி ஐயர்.

சாத்துக் கவிகள்.

சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் விரிவுரையாளராக விளங்கியவரும், அங்ஙனம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தும தலைமைத் தேர்வாளரும், கரந்தைப் புலவர் கல்லூரித் தலைவருமாகிய உயர்திரு.

நாவலர் பண்டித. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் நல்கியது.

கட்டளைக் கலித்துறை

வானாறு கங்கைசேர் மாயூர நாதர் மலரடிக்கே
தேனாறு செஞ்சொலி னந்தாதிமாலை திகழுவித்தான்
நானாறு நாடொறு மாராய் தலுங்கவி நாற்றலுஞ்சே
மானாறு நீறணி வானமுத்துச் சாமி மறையவனே.

(மால் நாறு—மயக்கத்தைக் கெடுக்கும்)

திருக்காட்டுப்பள்ளி, சா. சிவசாமி ஐயர் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டித

உயர்திரு. மு. வடிவேற்பிள்ளை அவர்கள் பாடியது.

நேரிசை வெண்பா.

அச்சுரத்தி மீதேறி அம்புவியுள் ளாப்போந்து
மெச்சுமுர வோக்கு விழைவிருந்தாம்—விச்சையுறு
பேர்மறையான ஊரரங்கம் பெற்றமுத்துச் சாமிஐயர்
சீர்மாயூ ரத்தந்தா தி.

(ஊர் அரங்கம்—அரங்கநாதபுரம் என்னும் ஊர்)

——0——

உ

சிவமயம்.

மாயூரநாதர் அந்தாதி.

காப்பு. அகத்திய விநாயகர் துதி.

தாதி யாற்றும் பணியணி சூழிய நன்மைப்பொழில்
சந்தாதி யாணா மலர்போற் சிதையும்; செழும்புவிக்கே
தாதி யாண்டும் நலம்பெற மாயூர நாதரடிக(கு)
நந்தாதி யாத்தற் ககத்தியக் கைம்மா அருள் தருமே

(தாது—கமரந்தப்பொடி; யாணா—புதுமை; 2, 3 வரிகளில் திகரம் குற்றியலிகரம்; கைம்மா—கையுடைய மிருகம், யானை; அகத்திய விநாயகா—தலவிநாயகா திருப்பெயா.)

ஆசிரிய வணக்கம்.

ருந்தமிழ் தன்னுலை இருந்தே இமையோர்
ருந்தமிழ் தெனருலும் வேண்டாப-பெருந்தமிழ்ப்பேர்
சிரியச் சாமிநா தைய ரடித்துணைச்சீர்
சிரியச் சேம அரண். (பெரும்பேர் ஆசிரியர்—மஹா மஹோபாத்யாயா; ஆசு இரிய—குற்றம் விரைவில் நீங்க)

அவையடக்கம்.

ப்விலக கில்லை அருச்சனைக; கன்பாமுன் போந்தெறிந்த
பவிலக கில்லை கடுக்கை முடிக்குக; கவ தநிறுக்கும்
ல்விலக கில்லை; நம் மாயூர நாதனுக் காதலிற்புன
சால்விலக் கில்லையாம சூட்டுமந்தாதித் தொடையலினை
அன்பர்—சாக்கியநாயனா; கடுக்கை—கொன்றை; அல்—கறுப்பு)

நூல்.

திருவும் அறிவும் திறனும் பொறையும் திருந்தியநல்
உருவும் ஒளியும் உறும இவண்; பின்னர் உயர்விசும்பு
மருவும் அமரரநல வாழ்வுறும்; முத்தியும வாய்த்
திடும விண, பொருவும மாயூரப் புனிதன் பதமலர் [போற்றுநர்க்கே.
பாருவும்-ஒக்கும் இக்கவி பயன் கூறியது.)

2 போற்றி வணங்குக மாயூரநாதன் புனைமலர்த்த
சாற்றி மகிழ்க அச்சம்பு திருப்புகழ்; சாற்தரண(
ஏற்றி வளாக்க பலபல நெய் விளக்; கேற்ற அன்
ஆற்றி நினைக்கநெஞ் சண்ணலைச சந்தியுமந்திய
(மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றாலும் வழிபடுக என்றவா

3 அந்திப் பிறையணி மாயூரநாதன் அருட் பொரு
சிந்திப பரவை சீர்திகழ் பொன்னரிச் செழும்பு
போல; வந்திப்பவர்காள்! மகிழ்ந்தடி தஞ்ச
வந்தடைவீர்; முந்திப் பவவினை போக(
மெய்யாம் பாக்கும் முழுநலமே.
(முந்தி என்றும், முந்து இப என்றுமாம; மெய்யம்பு—ப

4 மேவலா முப்புரம் வேவ நிலவிய வெண்ணை
யான; ஏவலா மாரனைக் காய்ந்தான; தெண்பா
டிக் கிறையவன், நாவலா சூழ்தர நற்றமிழ்
சங்கம் நடவினன் மால, பூவலா காண
ஒருவொணா மாயூரப் புண்ணியனே
(ஏ—அம்பு, அலா-நூ; பூவலா—பூவில் வாழும் வல்லவா, பிரமா.

5 பண்ணிடைக் கோலிய புத்துயிர வா
புரிந்திடினும், பண்ணிடைக் கூத்திற பய
இன்பமே பாவிடினும், மண்ணிடைப் சிந
மருந்தா திருக்கு வழியிதுகாண, வண்ணிடை
ந்தாண்டா இறைஞ்சு மாயூரனை ஒத்துக
(பண இடைக்கூத்து—பாட்டும் நடகமும்: வண்—வண்ண

6 உகவே டலைத்த தொழிலுக்கு ஆயாம்! உ
குவையாக,' குகவே டனைத்தந் தருளி அவ
குலமழித்தான்; தகவே டனைத்தும் தகைம
முன்னாத தனஞ்சயனமுனை, மிகவே பட
சென்றருளுமாயூரனை மேவுவமே.
(வேள் தனை சித்து உக எனக்; வேடு—வேடகுலம், வேடன்.

வம்மின் புலவீர்! மனமுற மாயூர வள்ளலுக்கே
தம்மின் புகழ்க்கவி; சாலப் புனைந்து தருகுவிரேல்
அம்மின் புரை அபயாம்பிகை பங்கன் அருட்பொலிவால்
நும்மின்பு கைக்கவி யாமிம்மை அம்மை நுகர்வுறவே.

(வள்ளலார்—இறைவன் திருநாமம், அம—அழகிய; மின்புரை-
மின்னல் போன்ற, அம்மை—மறுமை)

உறத்தக்க தென்றுமே மாயூரநாதற் குருகுமுளம்;
தெறத்தக்க தென்றுமே ஐம்பொறித் தீயவாசெய்
வினைகள்; அறத்தக்க தென்றுமே மாதர்மண
பொன்மயல்; அஃதறவே, பெறத்தக்க தென்று
மே பேதைபங் காளனைத் தான் பேரருளே.

அருளாம் அருந்தமுதார் கடலே! கடல் ஆர்த்தெ
ழுந்த, கருளாம் மருந்தம் களித்துண்டுகண்
டம் கறுத்தவ! நின், தெருளாம் மருந்துவே
சேர்த்துப் பவவினை தேயத்தருள்; செம்பொருளே!
அருந்தன மாயமாயூரத் தெம் புண்ணியனே!

(கருள்—கறுப்பு, மருந்தம்—நஞ்சு; ஆய—ஆகிய)

இயலோடு நலவிசை நாடக முத்தமிழுந் தென்று
மிறை, செயலோடு காப்பழிப் பாமுத்தொழி
லும் திருத்துசிவம்; இயலோடு சென்ற தெதிரவு
முக் காலத் திலங்குமுதல, கயலோடுங் காவிரி
மாயூர! முக்கணங் கண்ணுதலே

(முக்கண் நம், அம் எனப்பிரிக்க; கணணுதல்-நெற்றிக்கண்ணன்.)

நுதனோர் கிலாத பிறையை யரனமுடி நோக்கி
உமை, கதநேர்ந் 'இதுவென்ன காட்சி கொலோ'
எனக் கால்பணிவோக(கு), இதநேர் 'வபயாம்
பிகை! உன பெயருணாத் திற' மென இவ், விதம்
நேர் உரைவினை யாடுமெம் மாயூர வித்தகனே.

(கதம்-கோபம்; நோக்து-கொண்டு, இதம்நேர்வு-நன்மைபயத்தல்.)

12 வித்தக மாய விழுப்பொருளே! பார விளங்கு
வித்தக மாய முதலே! வித் தில்லதோர் பெ
முளையே!, நத்தக மாதவ ஞானிகட் கென்று
நலந்திகழும். புத்தக மாமபுகழ **மாயூர**நாத! உ
பொனனடியே.

(வித்தகம்— ஞானம், வித்து அகம் — விதைக்கிடம்; நத்தக
நதது அக, ந தக என இருவிதம் பிரிக்க; ந—சிறப்பு.)

13 பொன்னிப் புனலாற் புறமும அகமும் பொருந்துட
மன்னிய புனித மலிந்தொளிர் **மாயூர** வள்ளல
துனனிப் புனைக நும சென்னியில தொலகட
சூழ் புவியீர்!, முனனிப் பணிபலாக கீந்த
சித்தியும் முத்தியுமே.

14 முத்தம புரையிள முரல் மடவார் மொழிக்கிளி
சித்தம புரைபடச செவ்விளை யின்றிச சிறுவினே
நித்தம் புரிவது நீத்து**மா யூர நிமலன**டிப
புத்தம புதுமணப் போதுமுப போதிலுமப போ
[புரை—ஒத்த; புசை—குற்றம்] [றுவே

15 போறறிய மாககணட மாதவப் பிளளைக்கு
போநதருள்நீ, ஆறறிய மாககம் அறிவோ
அவனயா னலனெனினும, தேற்றிய மார்க்க
சிறுபெனக கீந்ததிற சீரபெறலாம, சாறறி
மாரக்கத் தயங்கு**மா யூரத்** தனிமுதலே!

[அம்-ஆக்க—அழகு நிறைய; இயம்—இசைக்கருவிகள்]

16 தனித்து விளஙகலெவ் வாறுமெய் ஆவிஎை
சாரினல்லால்; குனிதது வணங்கும் சிலம
மாயூரக் கோவினருள், இனித்து வயங்குபா
தேனின் மிகுசுவைத்; திகழ்தலனே, நுனித்
வழங்கினல் லாதுயிர்க் கேது நுவல் கதியே.

[குனித்து—குனித்தலால், எச்சத்திரிபு; நுனித்து—ஆய்ந்து]

கதிரவை மூன்றமை கண்ணுடை யாய்! மலர்க்
கணணிடந்தே, எதிரவைத துன்னடி யேத்துமாற
காழிபணை டந்தனை; சீர, முதிரவை; வேத முழுங்
குமா யூர முதல்வ! புனைதோல, உதிரவைப பாமிவ்
வுடறபற ஒழிய உவந்தருளே.

[இடந்து—தோண்டி; அடிஎதிரவைத்து என்க. "மாலுக்குச
சக்கரமன றளித்தானே" —திருப்பல்லாண்டு.]

வந்தர ரோடு முனிவரர் மொய்த்து வணங்குத
லால, அந்தரம வந்தும அனுகவொ ணுநெருங
காலமினிரும, சுந்தர **மாயூரத் தோன்ற** லடித்துணை
தோன்று மென்றும, 'நந்தரம யார்? எலாம நம்பன
தரம' என நாமபிடினே.

[அரா—தேவா, அந்தரம—ஆகாயம்; வந்தும—காற்றும்,
தரம்—பக்குவம, வன்மை.]

பிடியாம நடையுமைபாங கரமும பிரான் காத்துத்
துடியாம இடையும சுவணை முலையாம
துணைநகிலும, கடியா மதியாம முகமும கயல
களாம கணணுமினிர, படியா வருமிடப் பாக**மா**
யூரன் பதம்சதமே

[கடி—புதுமை, அழகு, ஒளி, இன்பம் முதலாய பலபொருள்
படும்; கடியாமதி --ராகுகேதுக்கள் தீண்டாமதியுமாம்; படி—
உருவம், தன்மை.]

சதமுறு மாணைடிற் றகவில்பன மக்கவோ? சார்
பதிறு(று), இதமுறு மாணடிறு மைந்தனோ?
கேளென, றிறைவினவ, நிதமுறு மாதவன் பின்னும்
கேட்க நிலவுமகன, சதமுறு மாயுள்பத தாறுறல்
மாயூரன் தண்ணளியே.

[சதம்—நூறு; இறும்—முடியும்; சதமுறு ஆயுள் பத்தாறு—
என்றும் 16 வயது]

21 அளியேற்கு நீயலா தார்துணை? ஐய! நிற் கா
செயலோ, எளியேற்கு மேலைத் துணையே
உளளாா! எனக்கதுவென்?, துளியேற்கு மெ
பயிர் வானிற பிறிது துணைகொளுமோ?, அ
யேற்கு நாண மலர் வான்பொழில் மாயூ
தாண்டவனே!

(அளியேன்—இறங்கத்தக்கேன்; அளி—வண்டு)

22 தாணடவ! தில்லைத் தமனிய மனறுள்த் தர
வெலாம, ஆணடவ! அங்க மனைத்தும் தலையெ
பரவணி, பூணடவ!'காண்டகு மாயூர நாத! புக
பரந்து, நீணடவ! நீணடவன நேரயன நேடொ
நீாமைமயனே?

(தமனியம்—பொன்; என்பு—எலும்பு; நேர் அயன்—(அவ
ஒத்த பிரமன; நேடு—தேடு)

23 நீரார சடைமுடி நினமலன பொன்வணன் நீ
கொன்றைத, தாரார் தடமபுயச சங்கரன் தேவ
தழைககவிடக, காரார் அமுதுசெய் கருணை கர
திருக காவிரிசூழ, சீரார் நலமிகு மாயூர நாதனை
சிநதையலே.

(விடககார்—கார் விடம் என்க)

24 தையலோர் கூறுடை மெய்யவ! வெய்ய த
ஓருவ!, ஐய! லோபக்குணம் அங்கணார்க் இங்க
கனறு; அருளநீ, செய்யலோ அனறித் தி
பலோ அச்செயல் சேர்ந்ததுயான், உய்யவே
அன்றி உணங்கலோ மாயூரத் துத்தமனே.

(மெய்—உடல், உண்மை; உணங்கல்—வாடல்)

25 உத்தம நற்றவ ருள்ளத் தொளியா ஒளிருபவ
மதத மனத்தவர் காணு முதல்வன்; மயிலுருவி

சித்த மகிழ்ந்துமை செய்பூசை ஏற்பவன்;
செய்த்தலை வெண், மத்த மலியெழில்
மாயூர நாதன்சீர் நாடுளமே.

(மத்தம்—மயக்கம்; மயிலுரு—தலைவிசேடம் கூறியது)

உளவாய ஏவை விடம் பொருளாயின் உரிமை
யெலாம், களவாய தீநெறி காட்டுமெக் காலும்;
கதிதரற்குத், தளவாய புன்னகை தவழ் அஞ்சல்
நாயகி சார்ந்துயிர் கட்(கு), அளவாய நலலருள்
ஆறறுமாயூரன் அடித்துணையே.

(தளவு—முல்லை; அஞ்சல்நாயகி—அபயாம்பிகை)

துணையே யெனஇனிச் சொல்லுவ தாரைச்?
சொல்றகமைந்த, இணையே யிலாதாய்! இருள்
சேர் வினைக்கடல் ஏறுதற்குப், புணையே யனையவ!
பொன்னைவளர் மார்பனைப் பொற்சிலைக்குக்,
கணையே யெனக்கொண்ட மாயூர நாத! நீ
[கைவிடினே.

(பொன்—திருமகள்; பொற்சிலை—மேருவில்)

கைக்கின்ற வேம்பணிந் தாயதீந் தமிழ்ப்பாண்டிக்
காவலனும், மைக்கின்ற கையனை ஆங்கதுபோல
வழிக்கொண்டவாய, தைக்கின்ற பூங்கணை தாங்
காது தையலார் தங்கரத்தே, கைக்கின்ற கிள்ளை
யைத் தூதாக்கு மாயூர வாழ்முதலே!

(மைக்கின்ற கையன—பிழைபடும் சிறியேன்.)

முதலிடை யீறிலாப் பூரண! ஆரணம் முன்னறி
யாய்!, நுதலிடை விழியின னெனும் அஞ்சலையுற
நோக்கிமகிழ, நுதலிடைக் கண்ணுடை மாயூர்
நாத! நுழைந்தொளிந்து, புதலிடைப் புட்சிமிழ்க்
குங்கடையேனைப் புரந்தருளே.

(முன்னல்—நினைத்தல்; புதல்—புதர்; சிமிழ்த்தல்—கட்டுதல்;
'புதல்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தற்று' —திருக்குறள்.)

30 புரந்தர ஞானமுகன் மால்முதற் றேவர்தம் போ
மெலாம், நிரந்தர மென்றுள அருள்தரு வீடே
நிலைப்பொருளாம், தரந்தர மென்றுணராந் து
ளிரு தாமரைத் தாள்பரவ, வரந்தர வேண்டுவ
மாயூரநாத! வலம் குறித்தே.

(நிரந்தரம்—எப்போதும்; தரந்தரம—அடுக்கு உறுதிபற்றி)

31 வலஞ்சுழி நல்லூர் வலிவலம் கோவல மருகலதி
வலஞ்சுழி யல்மறைக் காடு கொடுமுடி வாழ
கட்பாய்!, வலஞ்சுழி மாலயனிந் திரனகாகு
மலரடியாய்!, வலஞ்சுழி காவிரி **மாயூர!** வந்தரு
மாநிலத்தே.

(திருவலம் — ஒரு திருப்பதி; அடைமொழியின்றி 9 த
பெயர் வந்துள; வலஞ்சுழி—வலம்புரிசசங்கு; வலம்சுழி
நலம் செய்கின்ற; இககவி யமகம்)

32 தேனகு கொன்றை செறிசடைக் காட்டு
சினந்துவிழும், வானகு கங்கை மறைத்தலை
தாட்கண வணங்கியபெண், கூனகு திங்கள
வேணிமுன் கூட்டிக் குலவவைத்தாய்; மீன
காவிரி **மாயூர நாத!** விழுமிதிதே. (நகு—விளங்கு)

33 விழுவார் எழுவார் விரிகரம் கூப்புவார் பெ
யனபிறல, தொழுவார் துதிப்பார் துதிப்ப
பெரும்புகழ் சொல்லிநைந்வார், அழுவ
சிரிப்பாரவம் **மாயூர நாதன்** அடித் தொழும்ப
வழுவார் மனமே! அவரடித் தொண்டே மா
(வழு ஆர்—குற்றம் நிறைந்த) [வுகே

34 உகரக் குறுக்கம் உயிர்முன் வரின் மெய்வி
டோடுதல்போல, மகரக் கருவிழி யார்பொ
புலிமயல மாயவுறுமால, சிகரக் கயிலைச் சிலம்ப
மாயூரத் திருவமிகு, நகரக் கனககன் நம் நம்ப
அருள்முனை நணணிடினே.

('உயிர் வரினுக்குறள் மெய்விட்டோடும்'—நன்னூல். மகரம்—
மீன்; நகர்அக்கன் நக்கன் எனக; அக்கன் என்பும் உருத்தி
ராக்கமும் அணிபவன்; நக்கன்—திருவாணியாகிய சிவன்)

இடியாற் றளரும் அரவெனத் தீவினை யீண்
டுடற்றும், படியாற் றமியனேன் பாடுபட்
டெய்த்தேன்; பரிந்தடியார், முடியாற் றரை
மிசை முனைபணிந் தேத்து முழக்கொடுவெண்
பொடியாற் றிகழ்வுறு **மாயூர நாத!** புரந்தருளே.

(உடற்றும—வருத்தும்; வெண்பொடி—திருநீறு)

தருவைந்து காமனும் மாமனும் பூமனும் சாற
றரியாய்!, உருவைந்து பூதமும் பேதமுந் தானும்
ஒருமுதலவா!, மருவைந்து மாமுகா! **மாயூர நாதா!**
வழுத்திடற்குல, திருவைந்து தெய்வ எழுத்து
மென சிந்தையுட் சேர்த்தருளே.

(கா—கற்பகச்சோலை; மன்—அரசன்; மா—திருமகள், பெரிய)

உள்ளுவார் உள்ளத்து ளூறித்தித் திக்கும் உயர்
மதுவே!, நள்ளுவார் அந்தமில வீடுறுக் குந்தனி
நாயகமே!, எள்ளுவார் உணடேனை ஏழைமை
கணடு; நீ இன்றெவரே, கொள்ளுவார் **மாயூரத்**
தேழைபங் காளா! குவலயத்தே.

(நள்ளுவார்—நட்புடையவர்; உறுக்கும்—சேர்ப்பிக்கும்; இன்றி
என்னும் வினையெச்சம் செய்யுளில் இன்று எனவந்தது)

அத்தி யுணும்விள வின்கனி யென்ன அரு
வினையின், சத்தி முழுதும் தனிமுதல சங்கரனை
தண்ணருளாம, சித்தி விழுங்கும திருமுணர்ந்
தேம்; இனிச் சென்னியிற்பூந், தொத்தி லகும்
பொழில **மாயூரன்** றாண்மலர் சூடுவமே.

(அத்தி—யானை; யானை உண்ட விளாம்பழம்—ஒருபழமொழி;
சென்னி—தலை; தொத்து—கொத்து.)

39 உவமன் னுருந்த உயர்பொருளென்பர்; உளத்தர்
தவமன் னுவோர்சார் தனிப்பொருளெனப
மெய்ச் சத்தியொடு, சிவமன னு செம்பொ
ளெனபர்; அருட்சீர் திளைப்பவர்தாம், நவமன்
பொற்புடைப் பொன்னிசூழ் **மாயூர நாதனையே.**

(மன்னு—நிலைத்த; நவம—புதுமை)

40 தனையனை வேண்டுவா பற்பலா நாளும்; த
நலமசார், மனையனை ஆகிய வாழ்விலை வேண்டு
வண்புகழும், பனையனை செல்வமும வேண்டுவ
அந்தோ! பவப்பிணியாம், வினையனைத் தும்கெ
மாயூர வள்ளலை வேண்டலரே.

(அனைய செல்வம்—அனை செல்வம் எனச செய்யுள் விகாரம்)

41 அலருண டருசசிக்க; நீருண டார்ககாட்
அனபுசெய்தார, பலருண டடிபற்ற; நாடி
பயிலவும் பக்குவமார், நலருண டு; நாளும்
டின்னவை நாடி நயப்பவாகக், மலருண்டு வண
கொண டாடு**மாயூரன்** மனததருளே.

(அடிபற்ற—வழிச்செலல; நலர்—நல்லவர்கள்)

42 அருவா யினையென ஆரண மோர்பால அறை
மன்றி, உருவாயினவெலா முன்னுருவென்று
உரைசெயும்;இவ், இருவா தமுமிசை **மாயூர நா**
எளியனிலிக், கருவா தனையே கதுவா வண
கடைக்கணியே.

43 கடைபோகு மட்டுங் கடையனைக் காக்
கருணைவைப்பாய், இடைபோக விட்டிடே
காவிரியாற்றி னிடைத் தருக்கும், விடைபோகவிட
விமலா! வளைநெல் விளைபுலத்து, மடைபே
விட்டநீர் தேங்கமழ் **மாயூரம்** வாழ்பரனே!

[விடை — (வாகனமான) காளை; ஆற்றிடை விட்டது — த
குறிப்பு; புலத்தில் வளைபோகவிட்ட மடைஎன்க. வளை-சங்

பராபர மான பழம்பொரு ளே!புதுப் பான்மை
யனே! தராதலத் தேரும் மறைமாவு மாலாம்
சரமுமலைப், புராதன வில்லும் இருக்கச் சிரித்துப்
புரமெரித்தாய்! நிராதர வாயெனை நீவிடேல
மாயூர நித்தியனே!

தியக்கந் தரஎனக் கைவர் அகப்பகை; செல்வ
மண்பெண், முயக்கந் தரவரு மூவர் புறப்பகை;
மூண்டுநின் றார்; உயக்கண் டருளற்கு **மாயூர நாத!**
உனதருளின், இயக்கந் துணையலால் ஏதுந்
துணையிலேன ஏழையனே.

(ஐவர்—ஐம்பொறிகள்; முயக்கம்—சேர்க்கை)

அநேகம் பிழைகளே யான்செய்யி னும்அப்
பாமபிகை சேர், மனோகர! நீபொறுத் தாள்க; **மா
யூர வரத!** இப்பார், சினேகனும சுந்தரற் காற்றும்
பொறையும சிறுமதிசேர், தனேசனை நேசனுக்
கொண்டருள சீருந் தெரிந்தனன்றே.

(தனேசன்—குபேரன், பார—தெரிந்து என்க)

தன்றேகம பாதி யுமையாட் களித்தருள் தனிக்
கருணைக், குன்றே! குணக்கடலே! எந்நாளிலும
குன்றகிலா, நன்றே! வளமசெறி **மாயூர நம்பா!**
நணுகுமெனை, இன்றே யடிமைகொண் டேற்ற
வேண்டும் இறையவனே!

(குன்றகிலா—குறையாத; நன்று—பெயர்ச்சொல்)

இறையவன காண்; அண்டமெங்கு மிறையேற்
றிடமுமின்றி, நிறையவன் காண்; நீற்றொளியவன்
காண்; சீர் நிலவுமறைத், துறையவன் காண்; உல
குய்யநஞ் சுண்டு துலங்கு கண்டக், கறையவன்
காண்கதி; காட்டுமா**யூர**க் கடவுளனே.

இறை—தலைவன்; இறை—சிறிதும்; கறை—கறுப்பு.)

49 கடவூர் துருத்தி வழுவூர்பூங் காமனைக் க
குறுக்கை; திடவூர் இவற்றி னடுவே திகழு
திருமகளின், நடவூர் எனமிளிர் **மாயூர நா**
நகுபுரம் பாழ், படவூர் புலித்தேர்ப் பரம
பதச்சீர் பரவுவமே.

(துருத்தி—குற்றாலம்; திடவூர்—திடமான ஊர்கள்;
நடவூர்—நடனமிடும் ஊர்; ஊர—நடத்தும.)

50 பரவத் தகுவது யாரும் பகரப் பனுவல்மலை
கரவத்தகுவது காமாதிகுற்றம; களைந்து மெய்
விரவத் தகுவது வெண்ணீறு கண்மணி; வேண்
நெஞ்சிற, புரவத் தகுவது மாயூர நாதன த
பொன்னடியே.

(கரவ—மறைய; கண்மணி—உருத்திராக்கம்; புரவ—காக்க)

51 அடியே நெடுமால் புலிகிளைடுங காணன; அய
பறந்தும, முடியே உயரவிண் முடியிலும்காண
முழுவுருவம. படியே வருந்தொண்டர் பாகக நி
ருய;நின பரிவிருந்த, படியே யிது ,படி யிலலா
மாயூரப் பணணவனே.

(படி—பூமி; படி—தனமை; படி—ஒப்பு, பிரதி)

52 பணணும் பரதமு மாதரும உமபர பதிவிர
யென,எணணும எழுத்தும எனமதுறை ஆய்
இனியமையும; கணணும கருததுமென சேர
காணக கருதுகணடாய; விணணும புவிய
விளங்கத்தென **மாயூர** மேயவனே!

(தென்மாயூரம்—வடக்கே மயிலாப்பூர் இருததல்பற்றி;
தென்—அழகுமாம)

53 மேயவன் வேடென முன்னுள விசயன வெகு
டெதிர்பப, ஆயவன் போர்புரிந் தன்னாக

வில்லோ டருளுதவும், மாயவன்; மாயவன் வேத
னறியா மலர்முடித்தாள்(த்), தூயவன்; மாயூர னா
பாதார விந்தம் தொழுதுய்வமே.

(எதிர்ப்ப மேயவன் என்க; மாயவன்—வேடதாரி.)

ஆய்ப்பிளை கைப்பன் என்னும்; பனிநீர்
துதைந்த சந்தம், அப்பிடின் ஆ! ஆ! அனற்குழம்
பென்னும்; அணிமதியம, வெப்பினில நணபக
லோனென்னும இப்படி வேறுபடச, செப்பிடும
என்மகள் மாயூரன் தந்தமால் சோநதபினே.

(அகப்பொருள் துறையில் அமைந்தது; தாய்கூறுவது. மகள்—உயிராகவும், மயூரநாதன் தலைவனாகவும், நாயகி நாயகத்தன்மை காண்க. பிற கவிகளும் இவ்வாறே. மால்—மயக்கம்)

சேருந் துதிநா வாரமுன் நால்வர் செயுமிசைத்தார்
ஆருந் தனிமுதற்றேற வாகிவந்த அருமபொருளைப
பாருமவிசும்பும காற்றுநீர் தீயுமப்பாலுமெனத்
தேரும் பிரானென்னும மாயூர நாதனைச்
[சிந்திப்பமே.

(இசைத்தார் ஆரும்—பாமாலைசூடிய.)

சிந்திப் புறத்தெம தீமை யொழிப்பன; சீர்பரவி
வந்திப் பவர்க்குநல் வாழ்வை யளிப்பன; வந்து சந்தி
சந்திப்பி னெப்பிலாச சாயுச்சியமும் தருவன; நாள்
அந்திப் புதுமலர் மாயூர நாதன் அடியிணையே.

(எம— எம்முடைய, யமனுடையவுமாம்.)

அடிப்படை யாக்கி லாண்டங்கள் ஆட்டுவ; ஆட்டியன்பர்
படிப்படியா உயர பக்குவ மூட்டுவ; பார்த்துறுதி
கடைப்பிடிப் பார்க்குக் கதிநலம் காட்டுவ; கள்ளமனத்
தடிப்புடை யார்தமை வாட்டு மாயூரன் தாள்மரையே.

(மரை—தாமரை.)

58 தாமரை மாதரை யாவுருக காட்டு; தணகடுக்கைத்
தாமரை அன்பர்முன் நாட்டுவ; அன்னூர் தளிர்ககுமனத்
தாமரை புட்கலைத் தேன்சுட் டுவ; கரம் சாருமழுத்
தாமரை கூட்டுவ; மாயூர நாதன்பொற் றுளிணையே. (தாமரை,
மாலையுடையவரை; தாம்மரை தாவும்மான். இது யமகக்கவி.)

59 இணையும் எடுப்பு மிலாஇன்ப மூட்டுவ; ஈண்டியெதிர்த்(து)
அணையும் பகைவர் அடுதிறல் வீட்டுவ; ஆர்த்துநமைப்
பிணையும் பிணிகடித் தோட்டுவ; சென்மப பெருஙகடற்குப்
புணையும் பின்நீட்டுவ மாயூர வள்ளலார் பொன்னடியே.

60 பொன்னுளு மார்புசார் மால்கண பொருந்துவ; போற்றடியார்
எந்நாளு மாளுத இன்பம் அருநதுவ; எவ்விடத்தும்
கொன்னுளு நாத்திக வெம்மை வருந்துவ; கொம்பிடப்பால்
தன்னுளு மாயூர நாதன் மலாத்தாள் தருநிழலே.
(ஆளுத-நீங்காத; கொன்-பயனின்மை; கொம்பு-அம்பிகை.)

61 தருவன மைந்திடைத் தேவா கொளுககும்; சரணடையின்
வருவன தீவினை போககும; வினையின் வரமபிகந்த
பெருவன மூக்குப்; பரமபொருள் சோககும் பிறஙகுதுறை
உருவன மார்க்குநம் மாயூர வள்ளல் உயர்பதமே. (தரு-க,
கம்; வனம்-அழகு; உருவு அனம அன்னம் என்க. இக்கவி திரிப

62 பதமாம் பொருளென நானமறை பேசும் பராபர' பல்
விதமா வழிபட வெவ்வே றுருவம் விளஙகளஙகும
இதமா உறைநதருள் வளளால்! எள்ளாதின் றெணக்குவந்து
சதமாம் அருட்கதி மாயூர நாத! தருகுவையே.
(எள்ளாது—பரிசுசிக்காமல்)

63 குவையாம் பொருள்நனி கூட்டும் வழிஇக் குவலயத்தே [எ
எவையாம் எனககவன் றேஙகி நைந்தேன், எனதேழைமை
அவையாம் சுமையென் றறிவித தெனககுநின் அந்தமில்சீர
சுவையாம் அடிககன்பு தந்தருள் மாயூரத் தொல்பொருளே
(குவை—குவியல்; கவன்று—கவலைப்பட்டு.)

பொருநீரமை வேற்கணூர் பூணமுலைப் போகம் புணர்மதியீர்!
வருநீரமை வாழவு மதியீர்; புனித மருவுகங்கைத்
திருநீர் துலாமதி யிற்பிற தூநீர் திகழுபொன்னி
தருநீர படிந்துளம் சாரவீர மாயூரன்பூந் தாள்தனையே.

(மை—களங்கம், குற்றம்; நீரமதியீர் சாரவீர என்க)

தனஞ்சயன் தன்னுடனுற்றிய மற்போர் தகவுகந்தே
கனஞ்செயும் பாசு பதமீந் தனைமுன்;மாரக் கண்டனுக்குச்
சினஞ்செயும் கூற்றம குமைத்தாய்! எம் வல்வினை தீர்த்தருள
மனஞ்செய வேண்டுவம மாண்புறு மாயூர வானவனே!

அவனே இவனே அலனே உளனேஎன் றுரணைகள்
அவமே உழன்றும் அறியா திளைக்கும் அரும்பொருளாம்
சிவமே! கருணையின நஞசமுதாககும செயலிலென் றன்
தவனேர் புரையுளம் எற்க மாயூர நாதா! இனிதே.

(தவ—மிக; புரை தவ்கருளம்—பிழைமிகச செய்மனம்.)

நாதாந்த மான நலமெனபா; நானுநன் னுட்டமுறு
வேதாந்த போவு விளகெனபா; சிந்தையுள் மேவிமிளிர்
போதாந்த மாகும் பொருளெனபர் அன்பா; புனித!உனை
யாதாந் தகுதியின் எதுவென மாயூரத் தீசுரனே!

தீசுர வெஞ்சுரு இலலாமை யாம்கராச சோத்தலைப்ப
மூசசுறு சுககுமக காற்றுடு வாழ்வாம் முதுகடலில்
எசசுறு மாறுழ லாதின்ப நற்கரை யேறுதற்குக்
காசசுரும் பார்வள மாயூர நாதன் கழல்துணையே.

(கரா—முதலை; காசசுரும்பு—சோலைவண்டு.)

கழலும் இருவினைக் கட்டுமுன் னேய்ந்து; கழலவினை
சுழலும் சுவர்க்க நரகா னுபவத தொடக்கழியும்;
உழலும் பிறவி யொழிந்திடும்; பேரின்ப ஊறறும்அருள்
நிழலும் நிலைக்கும்;நம மாயூரன் பாதம் நினைப்பவர்க்கே.

பவர்க்கத்து ளீகாரம் பட்ட வீயென்னப் பவமுழன்றே
கவர்க்கத்து ஞகார வாழ்விற் கடையேன் களித்தலின்றித்

தவர்க்கத்து ளாகாரம் நின்னருள் நண்ணருந் தண்ணறஞ்சார்
கவர்க்கத்து ளாகாரம் வேரிசூழ் மாயூரக் கண்ணுதலே!
(பகர ஈகாரம்—இடக்கர்; ஈ யென்றும், வீ என்றும் பிரிக்க
வீ-பூ; ககர ஊ, கூ—பூமி; தகர ஆ—தா; அருள்தா எ
இயைக்க; ககர ஆ—கா; காவேரி சூழ் என்க.)

71 கண்ணுறு மூன்றும் கனியே! கழுத்திற் கருமணியே!
பெண்ணுறு கூறுப் பிறங்கமுதே! யெனப் பேசிநின்றன்
விண்ணுறு சீர்த்தி விரித்த லலாது விண் மேலுலகம்
நண்ணுறு மென்னினும் வேண்டேன் மாயூர நகரவனே!

72 நகர்வரு மாந்தர்தம் நாகரி கத்தக் நலமுயல்வும்
பகர்வரு சிற்றா பயிலுநா வம்புமஅப் பார்படுத்து
நிகர்வற நாடு நகரெங்கு முற்றஉன் நீள்கருணை
நுகர்வுற வைத்தெமை ஆண்டருள் மாயூர நுண்மையனே!

(பகர்வரு வம்பு, நிகர்வுற உற்ற என்க)

73 மைவைத்த கண்ணுடனே! மானமழுக் கையனே
வாமமங்கை, மெய்வைத்த மெய்யனே! விண்ணை
ஆய்யனே! மிக்கருளால், பொய்வைத்த இ
ரொழுவு போக்கியுள் பொற்றுள் புகலளிப்பா
செயவைத்த நீள்வள மாயூர நாத! எம் சிந்தையமே

(அருளால் போக்கி என்க)

74 சிந்திக்க நெஞ்சம் திருவருள்; வான்புகழ் செப்ப
வாய், வந்திக்க அங்கமங்கம மாயூர வள்ளலை ம
பதையீர்! சிந்திக்க லாமவினைப் பந்திக் கலாம்;மு
நீடை இன்பம், சந்திக்க லாம்;பிந்தி முத்தி
துய்க்கலாம; சத்தியமே.

(மன்பதையீர்—மக்களே; பந்திக கலாம்—கூட்டக்கலகம்)

75 சத்திக் கிடப்புறந் தந்தமாயூரத் தலைவன்; அட
சத்திக கரத்துக குமரவேள தாதை;பார் த

தளிக்கும், சத்திக் கயனமாலிரக்கும் முதல்வன்;
சதுர்மறையின, சத்திக குறுஞ்சாறு; தித்திக்கும
செம்பொருள சார்உளமே!

(சத்தி—அம்பிகை, வேல், பலம்; சத்து இக்கின் எனப்பிரிக்க;
இக்கு—கரும்பு; இக்கவி—யமகம்)

உளமே புகுத்த பொறையாக; அந்தோ! உயிர்
சுமந்து, கள்ளமே புரிந்துநா ளவமே கழித்தெனை
காட்சிகண்டோர்?, உளமே! இனியா கிலுமிவ்
வுலகெலாம உய்யுமாறுஞ்சு, களமேவு கண்டனை
மாயூர நாதனைக் கண்டுய்வமே.

(பொறையாக உ(ள)ளமே; களமே—கள்ளமே)

கண்ணகல ஞாலத் தனியரசாட்சியும காவினிழல்
விண்ணரசாளும புரந்தரன் மாட்சியும மெய்யி
னுளபால, திணைக அகடினார் சீயென நீத்திகழ்
செத்தையன்றோ?, எண்ணகா யாதும இணையிலா
மாயூரம் வாழ்வமே!

(மெய்யின்—உண்மையாக; திணை அகம்—பலத்த மனம்)

பவநோய் பிணிக்கு மருந்தாம; மலைவிலாப் பண்
புடையார், தவநேர் செயலுக்கருளாம; கருளாம்
சகமயற்கா, தவனோர் ஒளியாம; அடியாக
கொளியாது தாமவிடைமேல், புவனேச சுரியொடு
தோன்றுமாயூரப் பொருளிலியே.

(நேர்—தரும், நோமை; ஆதவன்—சூரியன்)

வில்லாகு மேரு மலைசீர் குலைய விடுகணையாம்
அல்லாகு மேனித் திருமாலுறங்க அலைகுறித்தோ
அல்லார் புரத்தின அரணெள்ளி யோபண்
டரும்பியதுன, எல்லார் முகமலர் மாயூர நாத!
(அல்—கருமை; அல்லார்—பகைவர்; எல்—ஒளி) [இள்நகையே.

80 இளையானை ஆருரிற் றாதா இருகால இளைத்தவர்
முளையானை முனைபறு பத்துசற வாமுன முளை
தவனை, வளையானைத் தெனபன சைப்பூசை
பெண்முன வளைந்தவனை, விளையானைத் தோல
மாயூரத் தோற்றறனை மேவுகவே. [8

(இருகால் — இருமுறை, இருதாளுமாம்; பனசை — திருப்பன
தாள்; இங்குச சிவபூசை செய்பெண, தன் ஆடை குலைதல
உடல்குனிய, சிவபெருமான் தனது திருமேனியை வளைத்
கொடுத்தனன். இவ்வளவு குங்கிலியக் கலைய நாயனார
நிமிர்ந்தது. விளை—வளர்ந்த; தோற்றன—தோற்றவன் எ
பது தொனி)

81 உகந்துமுன சம்பந்தப் பிள்ளைககு ஞான உண
வளித்தாய, சுகந்த வீர அப்பாககுச சூலத
தாண்டனை; சுந்தராககுச, சகந்தனி வோர்மன்ற
தாக்கி யிரணடு பின தானளித்தாய், திகந்த
புனைய மாயூர அழகிதுன சீரருளே.

(திகந்தம—திசைகளின முடிவு, இதனை ஆடையாப் புனை
எல்லாத திககும் போற்றும் எனவுமாம)

82 அருவமென் றோபால அறையும் மறை; அ
வருமறைபே, உருவமென றேதும் பிறிதொ
பால; அவ் உயாமறைபின, உருவரு வெனறுப
றேர் பால் உரைககும; இவ் உணமையுள நி
பொருவளை தேருவ தெனனோ? மா யூர! இ
பேதையனே.

83 பேதை மருள, மாயூரப பெதும்பை பெயரமன
போதை யுறமங்கை, நைந்து மடந்தை புழுங்
வரை, மாதை அரிவை வெகுளத், தெரிவ
வசமழிய, வாதை யுறப்பே ரிளம்பெண் இல
யுலா வந்தனனே.

(இறைவன் உலாவர எழுபருவ மங்கையரும் காமுற்று வரு
னா என்பது; போதை—மயக்கம்)

வந்தனை மார்தம் வயிற்றிற் பிறந்து வழிவழியே
நிந்தனை யாகு மண் பெண் பொன் எனுமயல்
நீங்கியுய்யச், சிந்தனை ஓர்ந்துசெய் நெஞ்சே!
துலாமதி சேர்ந்தடியார், வந்தனை யாறபடி காவிரி
மாயூர வள்ளலையே.

(வந்தனையால்—வணக்கத்துடன். இக்கவி திரிபு)

வள்ளி மணாளனு மாமுகச் செல்வனும் வந்து
தழீஇக், கொள்ளுமப் பிதா;ஒரு மாதா பிதாவும்
குறிக்கவொணாக், கள்ள முதல்வன; பூங் காவிரி
வண்கரைக் காவிரிநீர், வெள்ளந் தவழு**மா யூரப்**
பிரான் எம் விழுத்துணையே.

(தழீஇ—தழுவி, சொல்லளபெடை; விழு—சிறப்பு)

விழுவள் எழுவள் வியர்ப்பள் மெலிவள் விதிர்
விதிர்ப்பள், அழுவள் அயர்ப்பள் அழுங்குவள்
நின்னெழி லார்வதனம், தொழுவள் இவ் வண்ண
மென் பெண்ணமு துற்றதுயர் ணைங்காண்,
கொழுவன் கொம் புய்வணம் நீயே **மாயூர!** இக்
கொடியினுக்கே.

(தாய் மகள் துயர் கூறல் என்னுந் துறை.)

கொடிய கிராதக் குலத்தவன் அன்பூன் கொடுத்
தலும் அக், குடியிற் கனிவிழை மைந்தன் குகன்
போற் குறித்தனை;இப், படியிலடியேன் படிறு
யினஅப் படிகுணித்துன், அடியின் நிழலே
அருள்க**மா யூரத்** தருமுதலே!

(கனி—கன்னி; படியில்—புவியில்; படிறு—குற்றம்.)

அருந்தா அமுதே! அணியே! அளியே! அருட்
கடலே!, விருந்தே! விளைவே! விழியே! விளக்கே!
வினைதவிர்க்கும், மருந்தே! மணியே! எனஉருகும்

மணி வாசகர்க்குக், குருந்தே யமர்ந்த குரும
மாயூரக் கொற்றவனே.

(உருகும்மணி—விரித்தல்; குருந்து—குருந்தமரம்.)

89 கொற்ற மழுக்கொடு தாதைதாள் செற்ற
கொடுமைபுரி, நற்றவச் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளைச்
நாயகம் நல்கினையால், சொற்ற அவ் வாறெம்
யாளுதல் குற்றமோ? சொற்றிகழ் நீ; குற்ற
குணமெலா மலலையோ? மாயூரக் கோமகனே!

(சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளை—சண்டேசர்; சொல்—புகழ்)

90 மகவான் அயன்மால் வழுத்து முதலான்; ப
லறுக்கும், பகவான்; பகுவாய்ப் புலியதளா
செழும் பத்தருளம, புகுவான;புகுந்து பேரின்ப
புணாப்பான் புகலெவர்கரும, மிகுவான புன
விரிசூழு மாயூர வித்தகனே

(பகு—பிளந்த; அதள்—தோல்; எவர்க்கும் புகல் என்க.)

91 அகப்பொருள் ஆகுவ தனபே;சிவமுமவ் அன
ஒன்றே, சகப்பொருள் தேடி யலைவீர்! இ
நனி தேர்கவெனறே, தகப்பொருள் நூலெப
கனபு தலைப்பெய்து சாற்றினை நீ, மிகப்பொரு
வேறிலா மாயூர நாத!நல வித்தகனே!

(நூல்—இறையனுர் அகப்பொருள்; அன்புதலைப் பெய்து—"அ
பினைந்திணை" எனத் தொடங்கி; நூல் சாற்றினை என்க.)

92 வித்துகரு வித்தாத் தொடர் ஆதிமூல விதை
பொருளே!, எத்திக்குந் தோன்றும புது
யெலாமசார்ந்தியக் குவிப்பாய்!, மத்துக் குடை
தயிர்போற கலையென் மதியுனடி, வைத்துப் பு
தருள் மாயூர நாத! மதிதரனே!

93 தரக்கொன்றை மாலை நம் மாயூர வள்ளல்பா
சார்ந்திரந்து, தரக்கொண்டு வாரும் சகிகா

அரைத்து நந்திலரேல, உருககன்றிக் காமநோயப்
பட்டுழன்றினறே உயிரழியும், பரக்கின்ற பெண
பழி பூணபீர் மனநீர் பகர்மின்களே.

(மாலைவெண்டல் என்னும் அகப்பொருள் துறை.)

4 மின்னும் முகிலும் முளரியும் மீனும் விளங்கிழை
யார், [illegible]னும் இடையும் பாலமுகம் கண
ணனச சொலலிநயும், தனனைப் புகழ்ந்ததமை
யும அமையும; தயாபரனும், உனனைப் புகழ
மதியருள் மாயூர உணமையனே.

(ஐம்பால்—கூந்தல்; உச்சிமுடி, சுருட்டுமுடி, தொஙகல்,
சொருகல பினனல் எனனும ஐநது பாகுபாடு உடையது)

5 மையாருங் கணமலை மாதொரு பாதியை
வநதருளனை, மெய்யாரும சோதியை அபபாககுக
கைகலை விளககமருள, ஐயாற்று நீதியை ஆனறவர
பூதியை அனபரிரு, கையாற றெருழுதுயயு மாயூர
ஆதியைக கணடுயவோமே

6 கண்மேவு மூனறுடைக கன்னல்; இரணடு கழல
பணிவோர்க்(கு), எணமேவு தனனுடன் றொனறும்
பதமருள இடபமைப்புப்; பணமேவு நானமறை
தோமுடிவு; ஐநதாப பகரெழுததினை, கணமேவு
செம்பொருள கணடோமமாயூரக கடிநகாக்கே,

(ஒன்றுமுதல் 5 எண்கள் காண்க. கன்னல்—கருமபு; கண—கணுவு
மாம்; எண—எண்ணம

7 நகைசார் புரமூன் றெரித்தாய்; நுதலின நடுவிழி
யால, மிகைசார மதனனைக் காய்நதாய்; தெலை
கூடலில மேவமணப், பகைசார் மடமசுட
டாய; பரம! எம பாழ்வினையின, தொகைசார்
கனலமடுத் தாள்க மாயூரச் சுடர்க்கொழுநதே!

(கூடல்—மதுரை; திரிபுரம், மன்மதன், அமணர் மடம் இவ
களை எரித்தாங்கு எம் வினைத்தொகுதியையும் எரித்த(
என்றபடி)

98 கொழுந்தே னுயாகொம்பி னின்றோர் முடவ(
குறிப்பிலனகை, விழுந்தாலென இவ் வறி
முடமபடு வீணனுக்குச, செழுந்தா மரையனு
கட்டா மரையனும் தேவாகனும, தொழுந்
ளுடையமாயூரன் தரிசனம துனறியதே.

(தேன்கையில் விழுந்தாலென என்க. கண்தாமரையன்—து
ரைக கண்ணன்.)

99 துன்னல னுகியுன னைகலை துளக்கும் துக(
னுக்கும, இன்னருள ஈந்தனை; வுய்ந்த அன பு(
பால இலேனெனினும, நினனிரு தாடகுப பின
நினைந் தாறறிலேன; நீத! எங்கும, மன ன
சோதிகழ மாயூர சோர்வற வந்தருளே.

(துன்னலன்—பகைவன்; துகளன—குற்றவாளி)

100 சோர்வந்து மைமக குயில வாயடைப பாவை
தோகைமயில, ஆாவந தழைதிடக கார்வ
ததுகாண; அகநிறைந்த, நாருந்த நம்பிடை
வந்து மாயூர நாதன்மனைத், தேருந்தி முந்துறு
திருந துயரம செழுந்திருவே!

(காப்பருவம் வந்தமை கூறிய அகப்பொருள் துறை; காாகா
தில் தலைவன தேரில் திரும்புவன என்பது கருத்து. சே
வந்து—சோர்ந்து; நாா—அன்ப; உந்தி—தூண்டி. திரு
என்பது முதற்கவியில திருவும என்னும் முதற்சொல்லை
அந்தாதியாகிற்று. அருள் விரைவில் வரும் எபமுடிபு.)

மாயூரநாதர் திருவடிகளே சரணம.

மாயூரநாதரந்தாதி முற்றுப்பெற்றது.

உ

மாயூரத் தலத்தில் ஸ்ரீ மாயூரநாதர் இடப்பாகத்தில் இனிது மகிழ்ந்துறையும்

ஸ்ரீ அபயாம்பிகையார் துதிப்பாக்கள்.

நேரிசை வெண்பா

காவுலவு மஞ்ஞையுருக் காட்டிமா யூரனை நாம்
பூவுலகில் ஏட்டேறப் போற்றிசெயும்—தேவி
அபயாம்பிகையே! *அடியேற் கருள்வாய்*
உபயாம் புஜத்தாள் உவந்து.

கலிநிலைத்துறை.

தஞ்சம் சார்பவர் தமக்கருள் தயைபொறை சாந்தம்
எஞ்ச லில்கவின் இன்பமா யூரமிக் கிலங்க
அஞ்சொல் நாயகி அரவிந்தை அகமகிழ்ந் தணியும்
அஞ்சல் நாயகி *அடிமலர் முடிமிசை அணியாம்.*

அறுசீர் விருத்தம்.

பவவா தனையே யிதுகாறும் பட்டுப் பட்டுப் பாழ்வினையேன்
அவமே யுழன்ற இது அமையும் அமையும் அமையும் இனி
ஆற்றேன், சிவஞா னம்சேவ செல்வவளம் திகழ் மாயூரப் *பதி*
மிளிரும், அவயாம்பிகை' *உன் உபயபதம் அபயம் அபயம்*
அபயமே. ஷை—வேறு.

*மாயூர வளநகர்க்கண வயங்*கபயாம் பிகையே' *மெய்ம்மறந்து*
நாயேன், வாயார உனதுபுகழ் வழுத்தச்செய்; வேறெதுவும்
வழுத்தாமற் செய்; ஓயாதுன் னிசை காதி லுறுமாசெய்; பிற
அதனுள் உறாமல் நீ செய்; தாயே! உன் உருக்காணச் செய்;
பிறகா ணாவாறும் தயைசெய் வாயே.

---

1. உபய அம்புஜம்—இருதாமரை. 2. கவின்—அழகு; சொல் நாயகி—நாமகள்; அரவிந்தை—பூமகள்; அஞ்சல்நாயகி—அபயநாயகி. 3. வாதனை—துன்பம், வாசனை; அவமே—வீணே. 4. இசை—புகழ், கீதம்.

27

பொன்னியாற்றின் போற்றிச் சிலேடைப் பதிகம்.

சிவபிரானுக்கும் காவிரிக்கும் சிலேடை.

1 மாவுற வாட்ட லானும் மதிதலைக் காட்ட லானும்
தேவுறு கொன்றை யானும் திளைக்க இன் பொன்ற லானும்
ஓவற ஒளிர்தா லானும் உயர்கங்கை மிளிர்த லானும்
தாவறு சிவனும் பொன்னித் தண்புனல்த் தகவு போற்றி.

பார்வதிக்கும் காவிரிக்கும்

2 கிரியிடைப் பிறப்பால் நாளும் கிளர் கயற் கண்ணால் அன்பார்
தரையிடை உயிர்கள் தாங்கும் தண்ணிய நீரால் யாண்டும்
பரவுறப் பரங்காத தெய்வப் பதியுற லால்மா தேவி [போற்றி
பொருவுசீர்ப் பொன்னியாற்றின்புண்ணியப் பொலிவு

திருமாலுக்கும் காவிரிக்கும்

3 போற்றிமண் காத்த லாலும் புரிவளை தாங்கலாலும்
ஆற்றலின் அடாதது மோதும் ஆழிசேர் கையி னாலும்
எற்றநற் றிருவின் செவ்வி இலங்குற லானும் என்றும்
சாற்றுமா லாமகா வேரித் தண்புனல்த் தூய்மை போற்றி.

திருமகளுக்கும் காவிரிக்கும்

4 மாட்சிசேர் செய்ய கஞ்ச மலர்மிசை மருவ லால் நல்
ஆட்சிசேர் வளங்க ளார அளித்தலால் பொன்னிப் பேரால்
நீட்சிசேர் வாச மால்பொன் நிறத்த தொளிர் பூமடந்தைக்
காட்சிசேர் திருக்காவேரிக் கடிபுனல் மாண்பு போற்றி.

பிரமனுக்கும் காவிரிக்கும்

5 நான்முகம் பரவு மாற்றால் நலக்கமண்டலஞ் சேர் கையால்
கான்மல ருறலால்த் தன்பால் கலைமறை பயிலு நாவால்
மான்மல ருந்தி நாளும் வயங்கலாற் பிரம னுக்கும்
மானமிய மிகுசீர்ப் பொன்னி வண்புனற் பண்பு போற்றி.

---

1. தா—குற்றம். 2. நீர—தன்மை, ஜலம், பதி—தலைவன் ஊர்கள். 3. ஆழி—சக்கரம், கடல் 4 செய்ய—சிவந் நிறம்—மார்பு, கடி—புதுமணம், காப்பு. 5. நல் கமண்டல பிரமனுக்கு நலக்க மண் தலம் காவிரிக்கு; கால் மலர், கா[ல்] மலர் எனப்பிரிக்க; மால்உந்தி — திருமால் நாபி பிரமனுக்[கு] மான் உந்தி-மான்களைத் தள்ளிக்கொண்டு காவிரிக்கு.

நாமகளுக்கும் காவிரிக்கும்

வேதமார் முதல்வா நாவில் விளக்க முற்றிடலால் வெள்ளைப்
போதுமீ துறலாற் கையிற் புத்தகம் பொலியும் சீரால்
மேதையாம் கலைகள் ஆங்கண் மேவலால் நாமடந்தை
ஓதநேர் திருக்காவேரி ஒண்புனற் றண்மை போற்றி.

விநாயகருக்கும் காவிரிக்கும்

மாமுக முடைமை யாலும் மதகரி முழக்கத் தாலும்
தேமிகு நால்வா யானும் தெங்குறும் அகட்டி னாலும்
ஏமுறு துதிக்கை யாலும் இடையூறு போக்க லாலும்
சேமங் கரனும் பொன்னித் தெண்புனற் றேசு போற்றி.

சுப்பிரமணியருக்கும் காவிரிக்கும்

மூவிரு முகத்தினீண்டும் முயங்கெழில் வள்ளி யோடு
தேவ குஞ்சர மாதுற்றும் திகழ்கங்கை சார்ந்தும் நாளும்
மாவுல கசுரவெம்மை மாற்றியும் மயில்மீ தேற்றும்
சேவலஞ் செல்வனுங் காவிரிப் புனற் சிறப்புப் போற்றி.

சமயாசாரியர் நால்வருக்கும் காவிரிக்கும்

ஒத்தறு கையினாலும் உழவாரப் பணியி னாலும்
சித்திரப பரவை தோயும் செம்மையி னாலும் மேலாம்
பத்தியிற் பெருந்து றைசேர் பரிதக வானும் சைவ
வித்தகர் நால்வர் நேர்காவேரி நீர் விழுப்பம் போற்றி.

அடியார்களுக்கும் காவிரிக்கும்

வெள்ளிய தோற்றத் தாலும் விளங்குகண் மணிக ளாலும்
உள்ளியற் றூய்மை யாலும் உரியசெந் தண்மை யாலும்
தெள்ளிய நிறைவி னாலும் சிவதலஞ் செறித லாலும்
கள்ளமில் அடியார் மானும் காவிரி போற்றி போற்றி.

---

6. கை—பக்கம்; புத்தகம்—புது வீடுகள் (நதிக்கு). 7. மதகு, அரி என்க (காவிரிக்கு); நால்—தொங்கும், நான்கு (பல என்றபடி) 8. வள்ளி—கிழங்கு. தேவகுஞ்சரம் மாது என்க (ஆற்றுக்கு). உலகு அசுர வெம்மை என்க குகனுக்கு; உலகம்சுர—உலக சுர என்று செய்யுள் விகாரம் 9. ஒத்து—ஒற்று, தாளம்; ஆற்றுக்கு உழவு ஆர் அப்பணி; பரவை—கடல்; பத்தி வரிசை, 10. கள் மணி என்க. (நதிக்கு)

ந்நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்.

விலை அணா.

1. தொல்காப்பியம் பொருள் அதிகார ஆராய்ச்சி,
   பி. ஏ. மாணவர்களுக்குப் பாடமானது ... 6

2. தனிப்பாக்கோவை,
   சரித்திரமும் குறிப்புங்கொண்டது ... 8

3. பத்மினி — சரித்திர இயைபு பெற்ற ஓர்
   உண்மைத் தமிழ்க் கதை,
   இண்டர்மீடியேட் மாணவர்களுக்குப்
   பாடமானது ... 1.

4. கதையும் பாட்டும் — இரண்டு பாகம்,
   பால பாடசாலைகளுக்கேற்றவை. தனித்தனி ...

5. கஜாரணியேசுவரர் பதிகம், காமாக்ஷியம்மை
   பதிகம், அலங்கார நாயகி பதிகம், வரகூர்
   வேங்கடேசர் பதிகம், முருகவேள் போற்
   றித் துதிகள் — முதலியன .... விலை இலவ[illegible]

வேண்டுபவர் அடியிற் கண்ட விலாசத்துக்கு
எழுதிப்பெறலாம்.

வே. முத்துஸாமி ஐயர் எம். ஏ., எல் டி.,
அரங்கநாதபுரம்.
[illegible]ப்பள்ளி போஸ்டு.